

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o.p.s
370 05 České Budějovice
Zavadilka 2143

Školní vzdělávací program

Obsah

1. Identifikační údaje.....	6
1. 1 Název ŠVP	6
1. 2 Motivační název	6
1. 3 Předkladatel	6
1. 4 Zřizovatel	6
1. 5 Dokument vstoupil v platnost	7
1. 6 Účinnost dokumentu:	7
2. Charakteristika školy.....	8
2. 1 Charakteristika hudebního oboru	8
2. 2 Organizace základního uměleckého vzdělávání	10
2. 3 Cíle základního uměleckého vzdělávání	13
2. 4 Historie a současnost.....	14
2. 5 Pedagogický sbor školy.....	15
2. 6 Dlouhodobé projekty školy	16
2. 7 Vybavení školy a její podmínky.....	17
3. Zaměření školy a její vize	18
3. 1 Profilace školy.....	18
3. 2 Vize školy.....	22
4. Výchovné a vzdělávací strategie	23
5. Vzdělávací obsah hudebního oboru	28
5. 1 Učební plány ve vzdělávacím zaměření, Hra na klávesové a smyčcové nástroje	31
5.1.1 a) Přípravné stadium	31
5.1.1 b) Základní studium	32
5.1.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	33
5.1.1 d) Studium pro dospělé	34
5. 2 Učební osnova – Ročníkové výstupy ve vzdělávacím zaměření Hra na klávesové a smyčcové nástroje	35
5. 3 Studijní zaměření: Hra na klavír v 1. a 2. vzdělávacím stupni.....	36
5.3.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na klavír	36
5.3.1 a) Přípravné stadium	36
5.3.1 b) Základní studium	37
5.3.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	39

5.3.1 d) Studium pro dospělé	39
5.3.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na klavír v 1. vzdělávacím stupni	40
5.3.2 a) Přípravné studium	40
5.3.2 b) Základní studium	43
5.3.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	58
5.3.3 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na klavír ve 2. vzdělávacím stupni	65
5.3.3 a) Přípravné studium	65
5.3.3 b) Základní studium	67
5.3.3 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	72
5.3.3 d) Studium pro dospělé	75
5. 4 Studijní zaměření: Hra na housle v 1. a 2. vzdělávacím stupni	76
5.4.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na housle	76
5.4.1 a) Přípravné studium	76
5.4.1 b) Základní studium	77
5.4.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	79
5.4.1 d) Studium pro dospělé	79
5.4.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na housle v 1. vzdělávacím stupni	80
5.4.2 a) Přípravné studium	80
5.4.2 b) Základní studium	82
5.4.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	95
5.4.3 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na housle ve 2. vzdělávacím stupni	109
5.4.3 a) Přípravné studium	109
5.4.3 b) Základní studium	111
5.4.3 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	117
5.4.3 d) Studium pro dospělé	121
5. 5 Studijní zaměření: Hra na violu	122
5.5.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na violu	122
5.5.1 a) Příprava studium	122
5.5.1 b) Základní stadium	123
5.5.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	124

5.5.1 d) Studium pro dospělé	124
5.5.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violu	
v 1.vzdělávacím stupni	125
5.5.2 a) Příprava studium	125
5.5.2 b) Základní stadium	127
5.5.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	141
5.5.3 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violu ve 2.	
vzdělávacím stupni	155
5.5.3 a) Přípravné studium	155
5.5.3 b) Základní studium	157
5.5.3 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	163
5.5.4 d) Studium pro dospělé	166
5. 6 Studijní zaměření: Hra na violoncello.....	167
5.6.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na violoncello.....	167
5.6.1 a) Přípravné studium	167
5.6.1 b) Základní studium	168
5.6.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	169
5.6.1 d) Studium pro dospělé	170
5.6.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violoncello v 1.	
vzdělávacím stupni	171
5.6.2 a) Přípravné studium	171
5.6.2 b) Základní studium	174
5.6.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	186
5.6.3 Učební plány – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violoncello ve 2.	
vzdělávacím stupni	199
5.6.3 a) Přípravné studium	199
5.6.3 b) Základní studium	200
5.6.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	206
5.6.2 d) Studium pro dospělé	211
5. 7 Studijní zaměření: Hra na kontrabas	212
5.7.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na kontrabas	212
5.7.1 a) Přípravné studium	212
5.7.1 b) Základní studium	213
5.7.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	214

5.7.1 d) Studium pro dospělé	215
5.7.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na kontrabas v 1. vzdělávacím stupni	215
5.7.2 a) Přípravné studium	216
5.7.2 b) Základní studium	217
5.7.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	227
5.7.3 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na kontrabas ve 2. vzdělávacím stupni	237
5.7.3 a) Přípravné studium	237
5.7.3 b) Základní studium	238
5.7.3 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin	243
5.7.3 d) Studium pro dospělé	247
5. 8 Předměty společné pro všechna studijní zaměření.....	248
5.8.1 Vyučovací předměty kolektivní interpretace	248
5.8.2 Vyučovací předměty Hudební nauka - PHV	249
5.8.3 Učební osnova - Ročníkové výstupy předmětů společných pro všechna studijní zaměření.....	251
5.8.3 a) Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacích předmětů Kolektivní interpretace.....	251
5.8.3 b) Učební osnova - Ročníkové výstupy vyučovacích předmětů Hudební nauka a PHV.....	259
6. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	269
7. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných.....	270
8. Hodnocení žáků a vlastní hodnocení školy	271
8. 1 Zásady a způsob hodnocení žáků	271
8.1.1 Klasifikace	272
8.1.2 Kritéria hodnocení	276
8. 2 Oblasti vlastního hodnocení školy	278
8.2.1 Rámcová struktura	278
8.2.2 Pravidla vlastního hodnocení školy	279
8.2.3 Výroční zpráva o činnosti školy	279

1. Identifikační údaje

1. 1 Název ŠVP

Školní vzdělávací program

Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o.p.s,
370 05 České Budějovice, Zavadilka 2143

1. 2 Motivační název

Dobrá hudba nepřesvědčuje, dobrá hudba působí

1. 3 Předkladatel

- Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o.p.s.
370 05 České Budějovice, Zavadilka 2143
- IČO: 280 60 962
- Ředitelka školy: Mgr. Libuše Drhová
- Kontakty:
Tel.: +420 776 722 033
E-mail: szus.zavadilka@seznam.cz
Web: www.szuszavadilka.ic.cz

1. 4 Zřizovatel

- Zakladatelé obecně prospěšné společnosti
Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s.
MgA. Jan Drha a Ing. Karel Pokorný
- 370 05 České Budějovice, Zavadilka 2143

- Kontakty:

Tel.: +420 777 633 536, +420 776 722 033

E-mail: szus.zavadilka@seznam.cz

Web: www.szuszavadilka.ic.cz

1. 5 Dokument vstoupil v platnost

dne 31. srpna 2016

1. 6 Účinnost dokumentu:

od 1. září 2016

Podpis ředitelky školy a razítko

Mgr. Libuše Drhová

2. Charakteristika školy

2.1 Charakteristika hudebního oboru

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s. neposkytuje stupeň vzdělání, ale poskytuje základy uměleckého vzdělání v hudebním oboru, které systémově navazuje a ve své podstatě představuje nepostradatelné východisko pro umělecké vzdělávání ve středních, vyšších odborných i vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením, především v konzervatořích. Má podobu dlouholetého, utřídného a komplexního studia, jehož kvalita je zajišťována prostřednictvím externí evaluace, mapována ročníkovými postupovými a závěrečnými zkouškami, případně absolventskými výkony při veřejných koncertech, a demonstrována vlastním hodnocení školy. Rozvíjí a kultivuje umělecké nadání širokého okruhu zájemců, kteří prokáží potřebné předpoklady ke studiu, a současně je rozsáhlou platformou pro vyhledávání umělecky mimořádně nadaných osobností.

Vzdělávací obsah hudebního oboru Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. je pro realizaci základního uměleckého vzdělávání v souladu se zákonem č. 561/2004 Sb. Je členěn do dvou vzájemně provázaných oblastí – **1. Hudební interpretace a tvorba, 2. Recepce a reflexe hudby**. Je vyjádřen **očekávanými výstupy** ve třetím a v sedmém ročníku základního studia prvního vzdělávacího stupně a dále pak ve čtvrtém ročníku druhého vzdělávacího stupně. Očekávané ročníkové výstupy na konci třetího ročníku prvního vzdělávacího stupně ve všech studijních zaměřeních jsou pojaty jako orientační a nemají závazný charakter. Očekávané ročníkové výstupy na konci sedmého ročníku prvního vzdělávacího stupně a na konci čtvrtého ročníku druhého vzdělávacího stupně ve všech studijních zaměřeních představují závazné minimum, jsou dále rozpracovány v rámci **vzdělávacích zaměření** do ročníkových výstupů ve všech **studijních zaměření** prvního i druhého vzdělávacího stupně základního studia na základě předlohy rámcového vzdělávacího programu základního uměleckého vzdělávání a mají činnostní povahu se zaměřením na jejich praktické využití.

Oblast Hudební interpretace a tvorba je specifikována ve dvou vzdělávacích zaměřeních – **Hra na smyčcové nástroje, Hra na klávesové nástroje**. Je realizována jednak v podobě individuální výuky v hlavních předmětech **všech studijních zaměřeních – Hra na housle, Hra na violu, Hra na violoncello, Hra na kontrabas, Hra na klavír**, a jednak v podobě kolektivní výuky v předmětech společných pro obě vzdělávací zaměření, potažmo pro všechna studijní zaměření - **Kolektivní interpretace**.

Vzdělávací obsah v oblasti Recepce a reflexe hudby se realizuje formou činnostního pojetí výuky především v podobě kolektivní výuky v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **PHV a Hudební nauka**.

Základní umělecké vzdělávání je v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. organizováno a členěno podle vlastního školního vzdělávacího programu v souladu s § 109 zákona č. 561 / 2004 Sb. pro obě **vzdělávací zaměření – Hra na smyčcové nástroje, Hra na klávesové nástroje** - na **přípravné studium prvního i druhého vzdělávacího stupně, základní studium prvního i druhého vzdělávacího stupně, studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin prvního i druhého vzdělávacího stupně a studium pro dospělé**. Jeho další strukturální částí je **rámcový učební plán**, který je rozpracován v **učebních osnovách** v rámci Ročníkových výstupů všech stanovených vyučovacích předmětů obou vzdělávacích zaměření v prvním a ve druhém vzdělávacím stupni.

Školní vzdělávací program Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. představuje **školní kurikulum**, je podřízen státnímu kurikulárnímu dokumentu **Národní program vzdělávání a rámcové vzdělávací programy** – dále jen rámcový vzdělávací program základního uměleckého vzdělávání.

Je sestaven podle platné předlohy Rámcového vzdělávacího programu základního uměleckého vzdělávání, vydaného Opatřením ministryně školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, pod Č.j. 12 955 / 2010 – 22, v Čl. 1 v souladu s § 4 odst. 3 zákona 561 / 2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a ve vazbě na evropskou dimenzi ve vzdělávání, s účinností od 1. září 2010. Patří mezi veřejné dokumenty, je přístupný pro pedagogickou i nepedagogickou veřejnost.

2. 2 Organizace základního uměleckého vzdělávání

Základní umělecké vzdělávání podle školního vzdělávacího programu Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. se člení podle § 109 zákona č. 561/2004 Sb. na přípravné studium, základní studium prvního a druhého vzdělávacího stupně, studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin a studium pro dospělé.

Vzdělávání v Přípravném studiu může být jednoleté nebo dvouleté s dotací jedné vyučovací hodiny týdně. Jedná se o přípravné studium pro první vzdělávací stupeň. Přípravné studium pro druhý vzdělávací stupeň je pouze jednoleté. Oba programy s dotací jedné vyučovací hodiny týdně.

Přípravné studium zahrnuje poznávání, ověřování i rozvíjení předpokladů žáků včetně jejich zájmu o umělecké vzdělávání. Žáci jsou vedeni k elementárním návykům a dovednostem, které jsou důležité pro jejich další umělecký vývoj. Přípravuje žáky cíleně pro základní studium a studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v prvním a ve druhém vzdělávacím stupni.

Vzdělávání v prvním vzdělávacím stupni Základního studia je sedmileté. Jeho učební plán číslo 1 má dotaci jedné vyučovací hodiny týdně. Učební plán číslo 2 má dotaci jedné a půl vyučovací hodiny týdně.

Je zaměřeno na rozvíjení individuálních dispozic žáků. Progresivní způsob vzdělávání v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. připravuje žáky na další vzdělávání celoživotního charakteru, jednak ve středních, vyšších odborných a vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením, především v konzervatořích, ale jednak i na neprofesionální aktivity.

Vzdělávání ve druhém vzdělávacím stupni Základního studia je čtyřleté a podle učebního plánu č. 1 má dotaci jedné vyučovací hodiny týdně, podle učebního plánu číslo 2 jedné a půl vyučovací hodiny týdně.

Klade důraz na praktické uplatnění získaných dovedností a hlubší rozvoj zájmů žáků. Umožňuje jejich osobnostní růst v rámci aktivit uměleckých činností školy a inspiruje k dalšímu studiu, případně pro uplatnění v neprofesionálních osobních aktivitách.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin – dotace dvou vyučovacích hodin týdně, může být v prvním vzdělávacím stupni sedmileté a ve druhém vzdělávacím stupni čtyřleté. S ohledem na možnosti školy se jedná o nenárokové studium.

Poskytuje žákům s vynikajícími vzdělávacími výsledky rozsáhlejší, hlubší a obsahově náročnější studium, které je cíleně připravuje ke studiu ve středních, vyšších odborných i vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením, zejména v konzervatořích, a případně je směřuje k výběru povolání.

Do studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin žáka zařazuje ředitel školy na základě návrhu vyučujícího hlavního předmětu a doporučení příslušné předmětové komise. Vzhledem k možnostem školy se jedná o studium nenárokové.

Studium pro dospělé je s ohledem na možnosti školy nenárokové studium, které má dotaci jedné vyučovací hodiny týdně. Umožňuje zájemcům o tento typ studia další rozvoj v uměleckých oblastech v metodicky fundovaném prostředí v souladu s koncepcí celoživotního vzdělávání.

Zařazení žáka je v kompetenci ředitele školy na základě návrhu vyučujícího hlavního předmětu a doporučení příslušné předmětové komise. Vzhledem k možnostem školy se jedná o studium nenárokové

V oblasti **Hudební interpretace a tvorba** je všem žákům Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. umožněno osvojit si hru na vybraný nástroj. Každý žák získává elementární hudební návyky a dovednosti **v hlavních předmětech příslušných studijních zaměření formou individuální výuky: Hra na housle, Hra na violu, Hra na violoncello, Hra na kontrabas a Hra na klavír**, které následně rozvíjí nejen jako sólista, ale i jako spoluhráč v nástrojových seskupeních **v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace formou kolektivní výuky.**

Vzdělávací oblast **Recepce a reflexe hudby** umožňuje všem žákům Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. orientovat se ve světě hudby, využívat a přenášet zkušenosti, dovednosti a vědomosti získané z praktických činností do vnímání hudby, prostřednictvím aktivního poslechu, a tím následně poučeněji interpretovat hudební dílo a případně je kultivovaným způsobem kriticky hodnotit. Realizace vzdělávacího obsahu této oblasti probíhá způsobem činnostního pojetí výuky formou **kolektivní výuky, v předmětech společném pro všechna studijní zaměření – PHV a Hudební nauka.**

2.3 Cíle základního uměleckého vzdělávání

Cílem koncepce základního uměleckého vzdělávání v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. je utvářet a rozvíjet klíčové kompetence svých žáků, kultivovat tím jejich osobnost po stránce umělecké i sociální, motivovat je k celoživotnímu učení s ohledem na jejich potřeby a možnosti. Dále pak připravit žáky po odborné stránce pro vzdělávání ve středních, vyšších odborných případně vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením a především ke studiu v konzervatořích, vést je k ohleduplné spolupráci vytvářením příznivého sociálního, emocionálního a pracovního klimatu. Ve výsledku pak vychovat poučeného interpreta jednak z řad budoucích hudebníků z povolání, a jednak z řad budoucích amatérů – vzdělaných milovníků umění, to znamená interprety i posluchače se schopnostmi propojit hudební teorii s praxí a hlouběji tak prožít hudbu, kultivovat sebe a přispět tak k posílení estetických a etických hodnot ve veřejném životě, potažmo i v celé společnosti v národním i mezinárodním měřítku.

Výuka v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. na základě školního vzdělávacího programu je koncepčně určena v jednoletém i dvouletém přípravném studiu prvního vzdělávacího stupně dětem předškolního věku, nebo mladším žákům základních škol.

V prvním až sedmém ročníku základního studia i studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin prvního vzdělávacího stupně pak především žákům základních škol. Ve druhém vzdělávacím stupni je přípravné studium pouze jednoleté, a je rozpracováno pro zájemce z řad starších žáků základních škol, nebo středních, vyšších odborných či vysokých škol, kteří se začínají hudebně vzdělávat, a kteří podle data narození náleží do věkové kategorie odpovídající tomuto vzdělávacímu stupni. Základní studium i studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin druhého vzdělávacího stupně je v prvním až čtvrtém ročníku určeno starším žákům základních škol, ale především středoškolským, případně i vysokoškolským studentům.

Kapacita Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. v současné době čítá šedesát žáků.

2. 4 Historie a současnost

Zakladatelé

Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. jsou MgA. Jan Drha a Ing. Karel Pokorný.

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s. zahájila vyučování v hudebním oboru dne 1. září 2007. Od počátku měla úzkou specializaci se zaměřením na základní umělecké vzdělávání, zprvu **v oddělení smyčcových nástrojů a v oddělení klávesových nástrojů, v hlavních předmětech: Hra na housle, Hra na violu, Hra na klavír.** Výuka byla členěna a organizována podle učebních osnov, schválených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky dne 30. června 1989 pod Č. j. 15.987/89 pro přípravné studium, základní a rozšířené studium v prvním a ve druhém vzdělávacím stupni i pro studium pro dospělé v základních uměleckých školách, a podle učebních plánů schválených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky dne 26. června 1995 pod Č.j. 18.418/95 – 25.

Kapacita Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o p. s.. čítala v zahajovacím školním roce 2007/2008 čtyřicet žáků.

V říjnu školního roku 2008/2009 se výše uvedená specializace rozšířila o výuku hlavního předmětu **Hra na violoncello** s výhledovou možností výuky hlavního předmětu **Hra na kontrabas.**

Rozšířila se rovněž kapacita žáků, ze čtyřiceti na šedesát.

Ve školním roce 2009/2010 vytvořili pedagogové Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. rozsáhlý projekt s dlouhodobým zaměřením, který škola realizuje společně s Institutem Váši Příhody se sídlem ve Vodňanech a Hudební agenturou Cek-Art Praha, za partnerské spolupráce s oddělením smyčcových nástrojů Konzervatoře v Českých Budějovicích a katedrou smyčcových nástrojů Anton Bruckner Privatuniversität Linz. Společně pořádají a organizují Mezinárodní soutěžní přehlídku a Mezinárodní houslovou soutěž k počtě Mistra Váši Příhody „Nové evropské talenty“.

Od svého založení spolupracuje Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s. se základními uměleckými školami v oblasti Jihočeského regionu, různých měst České republiky i ze zahraničí. Aktivně se zapojila do kulturních pořadů v rámci Jihočeského kraje, České republiky i v příhraničních oblastech v Rakousku a ve Spolkové republice Německo.

Ve školním roce 2011/2012 zahájila partnerskou spolupráci se zaměřením na výměnné koncerty, semináře a mistrovské kurzy s Musikschule Margareten Wien a s Musikschule Passau.

2. 5 Pedagogický sbor školy

Pedagogický sbor Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. v současné době tvoří učitelé v hudebním oboru plně kvalifikovaní. Všichni jsou absolventy konzervatoří, většina dosáhla vysokoškolského vzdělání. Někteří patří k předním českým a slovenským komorním sólistům. Zasedají v porotách národních i mezinárodních soutěží. Vedoucí oddělení smyčcových nástrojů, MgA. Jan Drha, také dlouhodobě lektoruje Mezinárodní mistrovské kurzy pro mladé houslisty v Písku.

Případné personální změny pedagogického sboru nejsou vyloučeny. Podmínkou přijetí nového pedagogického pracovníka je jeho plnohodnotná kvalifikace pro výukový předmět.

2. 6 Dlouhodobé projekty školy

Pedagogický sbor Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. vytýčil několik bodů pro začlenění dlouhodobých projektů školy s cílem podpořit aktivní motivaci všech jejích žáků pro kvalitu základního uměleckého vzdělávání:

- Regionální a státní spolupráce se školami i kulturními institucemi v oblasti veřejných koncertů a žákovských vystoupení, seminářů, mistrovských kurzů – aktivní i pasivní účast žáků a pedagogů školy.

- Spolupráce se základními uměleckými školami v Jihočeském regionu, v České republice, v příhraničních oblastech v Rakousku, ve Spolkové republice Německo i ve světě – výměna metodických a pedagogických zkušeností – aktivní i pasivní účast žáků a pedagogů školy .

- Mezinárodní interpretační přehlídka a Mezinárodní houslová soutěž k poctě Mistra Váši Příhody „Nové evropské talenty“ ve spolupráci s Institutem Váši Příhody Vodňany, Hudební agenturou CEK-Art Praha, oddělením smyčcových nástrojů Konzervatoře v Českých Budějovicích a katedrou smyčcových nástrojů Anton Bruckner Privatuniversität Linz – aktivní i pasivní účast žáků a pedagogů školy.

2. 7 Vybavení školy a její podmínky

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s. **splňuje** rámcovým vzdělávacím programem vymezené minimální **podmínky materiálně-technické, bezpečnostní a hygienické, psychosociální a organizační**, které jsou nezbytné pro zajištění a realizaci vzdělávání v hudebním oboru.

Pro naplnění všech podmínek pro individuální i kolektivní výuku škola zabezpečila:

1) V oblasti materiálně-technické, bezpečnostní a hygienické podmínky:

- zdravé prostředí školy podle platných hygienických a bezpečnostních norem,
- akusticky a prostorově vhodné učebny a další prostory pro realizaci příslušného studijního zaměření, umožňující realizaci vzdělávacích obsahů popsaných ve školním vzdělávacím programu v plném rozsahu,
- didaktické pomůcky, informační a komunikační techniku a další pomůcky;

2) Personální podmínky:

- ve škole vyučují pedagogičtí pracovníci s předepsanou odbornou a pedagogickou způsobilostí, schopni dále se vzdělávat a zařazovat inovační změny do vzdělávání,
- vedoucí pracovníci mají manažerské schopnosti, vytváří motivující prostředí a usilují o odborný a profesní růst i u svých podřízených.

3) Psychosociální podmínky:

- bezpečné, podnětné a motivující psychosociální klima školy,
- ochrana žáků před násilím, šikanou a dalšími patologickými jevy.

4) Organizační podmínky:

- aktivní účast všech učitelů na doplňování a propracování školního vzdělávacího programu,
- nastavený optimální režim výuky v souladu s možnostmi a potřebami žáků, ve shodě s obsahem vzdělávání,
- funkční informační systém směrem k žákům, k učitelům, k rodičům, k partnerům školy a veřejnosti,
- funkční externí autoevaluační systém.

Vybavení Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. je v současné době standardní. Požadované podmínky ve všech výše zmíněných oblastech jsou dostačující pro zabezpečení výuky v hudebním oboru v akreditovaných studijních zaměřeních – Hra na smyčcové nástroje a Hra na klávesové nástroje.

3. Zaměření školy a její vize

3.1 Profilace školy

Posláním hudebního oboru Soukromé základní školy Zavadilka, o. p. s. je poskytovat základní umělecké vzdělání v akreditovaných, vzájemně provázaných vzdělávacích oblastech – **Hudební interpretace a tvorba, Recepce a reflexe hudby**, které jsou tvořeny **očekávanými výstupy**. Vlastní vzdělávání má činnostní povahu se zaměřením na praktické využití výsledků vzdělávání ve dvou pro školu aktuálních vzdělávacích zaměřeních – **Hra na klávesové nástroje, Hra na smyčcové nástroje**. Je organizováno podle vytvořeného školního vzdělávacího programu, který je autorizován všemi pedagogickými pracovníky školy podle § 109 zákona č. 561 / 2004 Sb., na základě předlohy platného znění rámcového vzdělávacího programu, vydaného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky pro základní umělecké vzdělávání v souladu s § 4 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) v hlavních předmětech: Hra na housle, Hra na violu, Hra na violoncello, Hra na kontrabas a Hra na klavír a předmětech společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace a Hudební nauka.

Charakter a cíle základního uměleckého vzdělávání v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o.p.s. – viz. kapitola 2. Charakteristika školy, 2. 1 Hudební obor.

Základní umělecké vzdělávání ve výše uvedených studijních zaměřeních v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. je pečlivě didakticky, metodicky i pedagogicky připravováno. Má charakter dlouhodobého, systematického a komplexního studia, jehož kvalita je průběžně mapována prostřednictvím studijních výsledků žáků školy (interní a veřejná žákovská vystoupení, národní a mezinárodní soutěže a pod.), na pravidelných provozních, uměleckých či pedagogických poradách předmětových komisí a zasedání pedagogické i správní rady školy.

Oblast Hudební interpretace a tvorba:

Přípravné studium hudebního oboru pro základní studium v prvním vzdělávacím stupni ve vzdělávacím zaměření Hra na smyčcové nástroje a Hra na klávesové nástroje probíhá v jednoletém nebo dvouletém programu, kde se hravým způsobem ověřují a upevňují potřebné studijní předpoklady a zájem žáka o nové poznatky.

Přípravné studium pro základní studium v hudebním oboru ve druhém vzdělávacím stupni pro vzdělávací zaměření Hra na smyčcové nástroje a Hra na klávesové nástroje probíhá v jednoletém programu, formou odpovídající psychosomatickému stupni zralosti a míry talentu začínajících žáků z řad převážně středoškolských, případně i vysokoškolských studentů.

Při studiu hlavních předmětů ve všech studijních zaměřeních v prvním až sedmém ročníku **základního studia a studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v prvním vzdělávacím stupni, a v prvním až čtvrtém ročníku základního studia i studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve druhém vzdělávacím stupni** se žáci učí zvládnout technologické, technické a výrazové prostředky zvoleného nástroje tak, aby se stal prostředníkem k vyjádření hudebních myšlenek, v reprodukci přiměřeně volených skladeb sólových, ansámblových či orchestrálních nebo při vlastní improvizaci. Seznamují se postupně s hodnotnou oborovou literaturou, procvičují pohotovost ve čtení notového záznamu při hře z listu a také tříbí hudební paměť. Další rozvoj takto získaných dovedností a znalostí pokračuje v přímé linii při studiu ve druhém vzdělávacím stupni základního studia ve všech studijních zaměřeních.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin pro všechna studijní zaměření je nenárokové s ohledem na možnosti školy. Je určeno pro žáky prvního i druhého vzdělávacího stupně s hlubším zájmem o hudební obor, u nichž se ukazuje možný předpoklad dalšího studia v konzervatořích, nebo ve středních, vyšších odborných a vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením. Z hlediska stavby učebních plánů je využívána minimální disponibilní hodinové dotace daná učebním plánem rámcového vzdělávacího programu základního uměleckého vzdělávání a její další navýšení vychází z individuálních potřeb žáka a z možností školy s ohledem na potřebu rozsáhlejšího vzdělávacího obsahu. O zařazení žáků rozhoduje ředitel školy na návrh vyučujícího hlavního předmětu a na doporučení předmětové komise.

V předmětu společném pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace – uplatňují žáci osvojené dovednosti v hlavním předmětu a mimo jiné si rovněž ověřují oprávněnost volby hlavního předmětu podle osobitých vloh a fyziologických předpokladů. Žáci získávají postupně rovněž základní znalosti z oblasti periodizace dějin hudby, které je vedou ke konstruktivní stylové interpretaci.

Oblast Recepce a reflexe hudby:

V předmětech společných pro všechna studijní zaměření – PHV a Hudební nauka - tříbí a integruje každý žák Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. hudební poznatky i prožitky získané v jednotlivých hlavních předmětech všech studijních zaměřeních pro využití jak pro jejich budoucí linii amatérské činnosti, tak i pro následnou přípravu na budoucí povolání hudebníka či hudebního pedagoga při studiu v konzervatoři i v dalších středních, vyšších odborných a vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením.

Pedagogičtí pracovníci Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. při výuce zohledňuje fakta, že nadání a předpoklady k nástrojové hře zahrnují několik složek, od základní hudebnosti, přirozených fyziologických dispozic a stupně psychosomatické zralosti přes schopnost pohotově číst notový zápis, uplatnit míru fantazie i odvahy projevit své cítění až po zapojení hudební představivosti, tříbení hudební paměti apod. Otázka, do jaké míry je prospěšné a možné rozvíjet případně zaostávající složky tohoto nadání a kdy je lépe využít přirozených vloh určitého druhu, - je otázkou diferenciacce mezi žáky, a to nejen diferenciacce na budoucí profesionály a amatéry, ale i uvnitř těchto skupin. V žádném případě se však nedotýká odbornosti a způsobu jejich výuky.

Vzdělávací obsah **studia pro dospělé**, jeho způsob i forma realizace je v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. rovněž vymezena jejím školním vzdělávacím programem a sice na základě učebních plánů a osnov vytvořených vyučujícím hlavního předmětu podle vzdělávacích potřeb jednotlivých žáků. Výuka hlavních předmětů ve všech studijních zaměřeních je realizována minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Zvláštní péči je Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o.p.s. připravena věnovat též případnému **zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami na základě novely ŠZ a podle vyhlášky č. 27/2016 Sb. - viz. kapitola č. 6, a žákům mimořádně nadaným, viz. kapitola č. 7.**

Výběr žáků pro přípravné studium v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. probíhá formou testu při přijímacích zkouškách. Žáci přestupující z jiné základní umělecké školy vykonají po dohodě s vyučujícím hlavního předmětu a vedoucím předmětové komise vstupní přijímací zkoušku. Přijímací i vstupní zkouška proběhnou ve čtvrtém čtvrtletí příslušného školního roku, v termínu, zveřejněném na webových stránkách školy a v Organizačním plánu školy pro druhé pololetí příslušného školního roku.

Na základě průzkumu schopností a předpokladů jsou přijatí žáci zařazeni do jednoletého či dvouletého přípravného studia nebo základního studia v prvním vzdělávacím stupni v hlavních předmětech všech studijních zaměření, případně přípravného studia nebo základního studia ve druhém vzdělávacím stupni všech studijních zaměření.

Do dvouletého přípravného studia lze zařadit výjimečně také uchazeče, kteří nedosáhli doporučený věk vymezený školním vzdělávacím programem. Podmínkou je úspěšné složení přijímací zkoušky a doporučení pedagogicko psychologické poradny. Rozhodnutí o zařazení takového žáka je v kompetenci ředitele školy.

Do základního studia prvního i druhého stupně lze také zařadit začínající uchazeče, kteří překročili doporučený věk vymezený školním vzdělávacím programem. Podmínkou je úspěšné složení přijímací zkoušky. O zařazení rozhodne ředitel školy na základě návrhu vyučujícího hlavního předmětu a na doporučení příslušné předmětové komise.

Absolvent prvního i druhého stupně základního uměleckého vzdělávání v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. by měl dosáhnout takového stupně technické a hudební dokonalosti, aby byl schopen samostatně nastudovat a interpretovat nová hudební díla v rozsahu svých možností.

Žáci s výraznými hudebními a psychofyzilogickými předpoklady využijí získané znalosti a dovednosti jako základ pro další studium, jako přípravu na budoucí povolání aktivního hudebníka či hudebního pedagoga.

Budoucí amatéři – vzdělaní milovníci umění – aktivními spoluvůrci kulturního a veřejného života, využijí svého uměleckého vzdělání ke kultivování společenského života na základě etických kodexů pro estetické vnímání života společnosti.

3. 2 Vize školy

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s. je školou s pozitivním pracovním klimatem, kde je akcentována úcta a reflexe ve vzájemných vztazích mezi pedagogy, rodiči a žáky. Je stabilizovaná v oblasti materiálně technického zázemí, v oblasti vedení školy i pedagogického sboru.

Profiluje se jednak přípravou žáků ke studiu v konzervatořích, středních i vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením a rovněž přípravou budoucích amatérů – vzdělaných milovníků umění.

Žáci školu reprezentují v rovině regionální, státní i mezinárodní. V dlouhodobé vizi školy je posílení a rozvoj aktivit – výměnné koncerty, odborné semináře, mistrovské kurzy - v České republice, v Jihočeském kraji a také v oblasti partnerské přeshraniční spolupráce se školami především zemí EU.

Předmětem realizace dlouhodobých projektů a vizí školy ve spolupráci s Institutem Váši Příhody ve Vodňanech, uměleckou agenturou Cek-Art Praha, základními uměleckými školami v regionu i v České republice, Musikschule Margareten Wien, Musikschule Passau, oddělením smyčcových nástrojů Konzervatoře v Českých Budějovicích, a katedry smyčcových nástrojů Anton Bruckner Privatuniversität Linz je přemostění mezery v oblasti mezinárodní spolupráce mladých, především jihočeských instrumentalistů a jejich pedagogů se zahraničními partnery, a tvorba inspirativního programu pro práci s mládeží prostřednictvím praktické konfrontace i nově navázané spolupráce v oblasti oborové metodiky a pedagogiky zaměřené na nové interpretační trendy.

4. Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovné a vzdělávací strategie školního vzdělávacího programu Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. zahrnují společně uplatňované pedagogicko výchovné postupy a cíle při výuce hlavních předmětů i předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka, v rámci **rozvoje klíčových kompetencí** každého žáka školy v komplexním základním uměleckém vzdělávání, se záměrem vytvořit jeho pozitivního vztahu k umění a kultuře, k ostatním lidem i k sobě samému. Při utváření klíčových kompetencí pro základním uměleckém vzdělávání vychází školní vzdělávací program Soukromé základní umělecké školy, o. p. s. z kompetencí, které žáci získali či postupně získávají v předškolním, základním, středním, vyšším odborném i jiném vzdělávání.

Jedná se o:

- a) Kompetence k umělecké komunikaci,**
- b) Kompetence osobnostně sociální,**
- c) Kompetence kulturní.**

a) Kompetence k umělecké komunikaci:

Pro hodiny hlavních předmětů a předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka – volíme vhodný didaktický a metodický postup přípravy výuky pro každého žáka školy individuálně. Podle jeho potřeb jej případně upravujeme či doplňujeme na základě dosaženého stupně jeho momentální psychosomatické zralosti a rozvoje talentu. Výsledkem je pak studijní plán podporující rozvoj hudebnosti, nástrojových dovedností včetně individuálního rozvoje osobnosti každého žáka školy.

V hodinách hlavních předmětů pracujeme s každým žákem školy individuálním způsobem, v případě nezletilých žáků ve spolupráci s rodiči, případně zákonnými zástupci, s nabídkou možnosti účasti v individuálních hodinách. Cílem je přiblížení a posílení zájmu o hudební umění, a především vytvořit systém elementárních návyků kvalitní domácí přípravy. Výchozím bodem je vzdělávací obsah vymezený v učebních osnovách školního vzdělávacího programu.

Pro studium hlavních předmětů i předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka, vypracováváme studijní plán podle vzdělávacího obsahu vymezeného v osnovách školního vzdělávacího programu s ohledem na aktuální vývoj každého žáka. Přičemž realizace vzdělávacího obsahu předpokládá činnostní pojetí výuky s cílem osvojení potřebných vědomostí a znalostí formou osobního příkladu interpretace s využitím CD a DVD záznamů.

Motivujeme každého žáka k soustředěné práci v hodině, k pravidelné, návazné a promyšlené domácí přípravě, a k přiměřené zodpovědnosti při interních i veřejných vystoupeních – při sólovém provedení nastudovaného díla i při kolektivní interpretaci, včetně vystoupení na národních i mezinárodních soutěžích, seminářích nebo mistrovských kurzech.

Vedeme žáka k sebereflexi vlastního hudebního projevu vedením dialogu o společně vyslechnutých vystoupeních jiných žáků nebo profesionálních umělců na koncertech či z poslechu CD i DVD záznamu v hodinách hlavních předmětů i v hodinách předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka.

Seznamujeme každého žáka při studiu nové skladby s obdobím jejího vzniku a stylu interpretace, starší žáky seznamujeme rovněž s jejich začleněním do periodizace dějin hudby a) z hlediska obecně historického, b) z hlediska kulturně historického, c) z hlediska imanentního, formou vlastního předvedení, případně poslechem CD nebo DVD záznamu v hodinách hlavních předmětů i předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka.

b) Kompetence osobnostně sociální :

Osobním příkladem motivujeme každého žáka k pravidelné docházce do všech předmětů a k dochvilnosti, jako projevu vzájemné úcty a zájmu o komplexní uchopení studia v hodinách hlavních předmětů i v hodinách předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka.

Osobním příkladem vedeme každého žáka školy k péči o vlastní nebo vypůjčený hudební nástroj a k svědomitému zacházení s ním, rovněž tak s učebními pomůckami, notovým materiálem, učebnicemi a majetkem školy formou rozhovoru v hodinách hlavních předmětů i předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka.

Osobním příkladem a příklady z veřejného kulturně společenského života vedeme každého žáka školy k utváření respektovaného vlastního názoru a s možností osobní volby v hodinách hlavních předmětů i v hodinách předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka.

Osobním příkladem a příklady z veřejného společensko kulturního života navozujeme pozitivní atmosféru vzájemné pomoci, spolupráce a tvořivosti v žákovském kolektivu včetně respektu k odlišnostem druhých v hodinách hlavních předmětů i předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka.

Osobním příkladem a příkladem z veřejného kulturně společenského života vedeme každého žáka školy k přizpůsobení individuálního projevu pro společné záměry a cíle dodržováním předem vymezených a dohodnutých zásad společné práce v hodinách hlavních předmětů i předmětů společných pro všechna studijní zaměření. Kolektivní interpretace, Hudební nauka.

Osobním příkladem i příklady z veřejného společensko kulturního života motivujeme všechny žáky k vhodné umělecké a společenské reprezentaci školy vytvářením možností jejich aktivního nebo pasivního zapojení do kulturní činnosti v regionu, ve státě i na mezinárodní úrovni.

Vedeme všechny žáky školy k vhodně formulovanému demokratickému vyjádření vlastních názorů a jejich kultivované obhajobě ve společnosti i při společném vedení dialogu po návštěvě společensko kulturních akcí osobním příkladem a příkladem z veřejného kulturně společenského života v hodinách hlavních předmětů i v hodinách předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka.

c) Kompetence kulturní:

Motivujeme všechny žáky školy k vhodné umělecké a společenské reprezentaci školy vytvářením možností jejich aktivního nebo pasivního zapojení do kulturní činnosti v regionu, ve státě či na mezinárodní úrovni.

Vedeme všechny žáky školy k účtě k našemu národnímu kulturnímu dědictví i k národním tradicím jiných národů prostřednictvím společné návštěvy vybraných vhodných společensko kulturních akcí jako jsou například vernisáže výstav výtvarných umělců, návštěva operních, činoherních, baletních představení v divadlech, návštěvy koncertů a podobně

Vedeme všechny žáky školy k rozlišování a respektování hodnotových systémů prostřednictvím návštěv hodnotných vzdělávacích i kulturních pořadů a pořadů showbusinessu se zábavným posláním, včetně vymezení pojmu kultura jako taková a showbusiness, - při následných besedách v hodinách hlavních předmětů i předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Kolektivní interpretace, Hudební nauka.

Osobním příkladem vedeme všechny žáky školy k individuální cílené volbě návštěvy hodnotných kulturních pořadů na základě utvoření vlastního přehledu o kulturním dění v regionu, ve státě i ve světě – orientace na internetových serverech.

Vedeme žáky školy prvního i druhého stupně k individuálnímu dosažení takového stupně technické a výrazové dokonalosti, aby byli schopni samostatně nastudovat a interpretovat nová hudební díla v rozsahu svých možností formou osobního zapojení do tvorby a sestavování výukových didaktických i metodických postupů - třibením vlastního názoru na výběr studijního repertoáru a u starších žáků také třibením vlastního názoru na osobní didaktické a metodické postupy - s cílem vytvářet možnosti aktivního podílení žáka na výběru vhodného studijního i koncertního repertoáru na základě jeho psychosomatiké zralosti a s ohledem na míru jeho talentu včetně úvahy o jeho správném uplatnění v kulturním dění v regionu, ve státě i ve světě se zřetelem k vytváření i uchování uměleckých hodnot a jejich předávání dalším generacím.

Vedeme žáky s výraznými hudebními a psychosomatickými předpoklady k využití získaných znalostí a dovedností pro další i studium, tvořící základ pro přípravu na budoucí povolání hudebníka či hudebního pedagoga. Především pak k vnímavosti a úctě k uměleckým i kulturním hodnotám, hlubšímu pochopení umění i kultury jako důležité součásti lidské existence. Akcentovaná je přitom vhodně zvolená forma aktivního zapojení do kulturního dění v regionu, ve státě i ve světě se zřetelem k vytváření uchování uměleckých hodnot a jejich předávání dalším generacím.

Žáky z řad budoucích amatérů – vzdělaných milovníků umění – se zaměřením na přípravu na budoucí povolání v jiných profesních oborech než hudební – vedeme rovněž k vnímání uměleckých i kulturních hodnot, pochopení umění i kultury jako důležité součásti lidské existence vedle vlastního profesního zaměření. Volíme vhodnou formu pasivního zapojení do kulturního dění v regionu, ve státě i ve světě s cílem budování vzdělané posluchačské základny veřejného kulturního života

5. Vzdělávací obsah hudebního oboru

Oblast: **Hudební interpretace a tvorba**

Vzdělávacím zaměřením: **Hra na klávesové nástroje a Hra na smyčcové nástroje**

Členění studia:

viz. 2. kapitola – Charakteristika školy, 2. 1 – Hudební obor

viz. 3. kapitola - Zaměření školy a její vize, 3. 1 – Profilace školy

Vzdělávací obsah hudebního oboru Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. je členěn do dvou vzájemně provázaných oblastí – **1. Hudební interpretace a tvorba, 2. Recepce a reflexe hudby**. Je vyjádřen **očekávanými výstupy** 3. a 7. ročníku základního studia prvního vzdělávacího stupně a 4. ročníku druhého vzdělávacího stupně. Očekávané ročníkové výstupy na konci 3. ročníku prvního vzdělávacího stupně ve všech studijních zaměřeních jsou pojaty jako orientační a nemají závazný charakter. Očekávané ročníkové výstupy na konci 7. ročníku prvního vzdělávacího stupně a na konci 4. ročníku druhého vzdělávacího stupně ve všech studijních zaměřeních představují závazné minimum, jsou dále rozpracovány **do učebních plánů a učebních osnov** v rámci vzdělávacích zaměření **do ročníkových výstupů příslušných vyučovacích předmětů ve všech studijních zaměření** prvního i druhého vzdělávacího stupně přípravného studia, základního studia a studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin na základě předlohy rámcového vzdělávacího programu základního uměleckého vzdělávání. Mají činnostní povahu se zaměřením na jejich praktické využití.

Oblast Hudební interpretace a tvorba je specifikována ve dvou vzdělávacích zaměřeních – **Hra na smyčcové nástroje, Hra na klávesové nástroje**. Je realizována jednak v podobě individuální výuky v hlavních předmětech **všech studijních zaměřeních – Hra na housle, Hra na violu, Hra na violoncello, Hra na kontrabas, Hra na klavír**, a jednak v podobě kolektivní výuky v předmětech společných pro obě vzdělávací zaměření, potažmo pro všechna studijní zaměření - **Kolektivní interpretace**.

Vzdělávací obsah v oblasti Recepce a reflexe hudby se realizuje formou činnostního pojetí výuky především v podobě kolektivní výuky v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **PHV a Hudební nauka**.

Základní umělecké vzdělávání je v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. organizováno a členěno podle vlastního školního vzdělávacího programu v souladu s § 109 zákona č. 561 / 2004 Sb. pro obě vzdělávací zaměření – Hra na smyčcové nástroje, Hra klávesové nástroje - na přípravné studium prvního i druhého vzdělávacího stupně, základní studium prvního i druhého vzdělávacího stupně, studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin prvního i druhého vzdělávacího stupně a studium pro dospělé. Jeho další strukturální částí je rámcový učební plán vyjádřený ročníkovými výstupy jednotlivých předmětů.

Zařazení žáků:

Ke studiu hudebního oboru **ve všech akreditovaných studijních zaměřeních - v základním studiu v prvním i ve druhém vzdělávacím stupni včetně přípravného studia pro první i druhý vzdělávací stupeň, ve studiu s rozšířeným počtem vyučovacích hodin rovněž v prvním a ve druhém vzdělávacím stupni, a ve studiu pro dospělé**, jsou žáci do Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. přijímáni na základě **úspěšně složené přijímací zkoušky**, přičemž **studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin a studium pro dospělé** jsou s ohledem na možnosti školy nenároková studia.

Žáci mohou být do příslušného ročníku příslušného vzdělávacího stupně zařazeni ředitelem školy na návrh vyučujícího hlavního předmětu a na doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření. Podmínkou je úspěšné složení přijímací, případně ročníkové postupové zkoušky s hodnocením – výborný – a splněním níže stanovených předpokladů žáka.

Předpoklady žaka pro zařazení do studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin:

Žák:

- projevuje hlubší zájem o hudební obor s možným předpokladem dalšího studia ve středních nebo vyšších odborných školách s uměleckým případně pedagogickým zaměřením a především v konzervatořích,
- reprezentuje školu svým uměleckým i společenským vystupováním při všech školou pořádaných nebo organizovaných akcích – např. při interních i veřejných koncertech, soutěžích a pod.,
- jeho výkon při postupové ročníkové zkoušce je hodnocen známkou – výborný – a odpovídá zvládnutému vzdělávacímu obsahu deklarovanému ve školním vzdělávacím programu Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. u žáků vyšších ročníků. Vymezuje se přitom kvalitou a úrovní zvládnuté problematiky, nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu

První vzdělávací stupeň :

Přípravné studium a) jednoleté a b) dvouleté:

je určeno:

- a) pro žáky ve věku šest až sedm let (případně i mladší),
- b) pro žáky ve věku pět až sedm let (případně i mladší).

Základní studium

je určeno pro žáky základních škol ve věku sedm až patnáct let.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin:

je určeno pro žáky ve věku sedm až patnáct let.

Druhý vzdělávací stupeň:

Přípravné studium jednoleté:

je určeno pro žáky ve věku patnáct až osmnáct let (případně i starší).

Základní studium

je určeno pro žáky ve věku patnáct až osmnáct let (případně i starší).

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin:

je určeno pro žáky ve věku patnáct až osmnáct let (případně i starší).

Studium pro dospělé:

je určeno pro starší studenty vysokých škol a žáky z řad pracující veřejnosti bez věkového omezení.

5.1 Učební plány ve vzdělávacím zaměření, Hra na klávesové a smyčcové nástroje

Oblast: **Hudební interpretace a tvorba**

Vzdělávací zaměření: **Hra na klávesové nástroje, Hra na smyčcové nástroje**

Studijní zaměření: **Hra na klavír, Hra na housle, Hra na violu, Hra na violoncello, Hra na kontrabas**

Vyučovací předměty: **Hra na klavír, Hra na housle, Hra na violu, Hra na violoncello, Hra na kontrabas**

5.1.1 a) Přípravné stadium

Příprava hry na nástroj:

Učební plán č. 1 - dvouleté přípravné studium pro 1. vzdělávací stupeň:

	1. ročník	2. ročník
příprava hry na nástroj	1	1
hudební nauka - PHV +		1

Ročníkové výstupy jednotlivých předmětů Přípravy hry na nástroj
- viz. kapitoly č. 5.3.2 a), 5.4.2 a), 5.5.2 a), 5.6.2 a), 5.7.2 a);

+ V 1. roce přípravného studiu není Hudební nauka - PHV povinným předmětem.

Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka – PHV ve 2. roce přípravného studia, viz kapitola č. 5.8.3 b), může žák plnit rovněž v hodinách Přípravy hry na nástroj.

Učební plán č. 2 - jednoleté přípravné stadium pro 1. vzdělávací stupeň:

příprava hry na nástroj	1
hudební nauka - PHV +	1

Ročníkové výstupy jednotlivých předmětů Přípravy hry na nástroj
– viz. kapitoly 5.3.3 a), 5.3.4 a), 5.3.5 a), 5.3.6 a), 5.3.7 a);

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka – viz. **kapitola 5.8.3 b)**, může žák plnit rovněž v hodinách Přípravy hry na nástroj. Příprava hry na nástroj probíhá individuálním způsobem.

Učební plán č. 3 - jednoleté přípravné stadium pro 2. vzdělávací stupeň:

příprava hry na nástroj	1
Hudební nauka +	1
Okénko zrušit	Okénko zrušit

Ročníkové výstupy jednotlivých předmětů Přípravy hry na nástroj

– viz. kapitoly 5.3.3 a), 5.3.4 a), 5.3.5 a), 5.3.6 a), 5.3.7 a);

- + Individuální zařazení – nepovinné;

Příprava hry na nástroj probíhá individuálním způsobem.

5.1.1 b) Základní studium

Učební plán č. 1 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na nástroj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy jednotlivých předmětů Hra na nástroj

– viz. kapitoly: č. 5.3.2 b), 5.4.2 b), 5.5.2 b), 5.6.2 b), 5.7.2 b);

č. 5.3.3 b), 5.4.3 b), 5.5.3 b), 5.6.3 b), 5.7.3 b);

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka – viz. kapitola 5.8.3 b);

- ++ Ročníkové výstupy pro předměty kolektivní interpretace viz. kapitol 5.8.3 a);

Vybrané předměty kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

Učební plán č. 2 pro 1. a pro 2. vzdělávací stupeň:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na nástroj	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy jednotlivých předmětů Hra na nástroj

– viz. kapitoly č. 5.3.2 b), 5.4.2 b), 5.5.2 b), 5.6.2 b), 5.7.2 b);
 č. 5.3.3 b), 5.4.3 b), 5.5.3 b), 5.6.3 b), 5.7.3 b);

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka – viz. kapitola 5.8. 3 b);
- + + Ročníkové výstupy pro předměty kolektivní interpretace – viz. kapitola 5.8.3 a);
 Vybrané předměty kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

5.1.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin**Učební plán pro 1. a ve 2. vzdělávací stupeň:**

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na nástroj	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy jednotlivých předmětů Hra na nástroj

– viz. kapitoly: 5. 3. 2 c), 5. 4. 2 c), 5. 5. 2 c), 5. 6. 2 c), 5. 7. 2 c);
 5. 3. 3 c), 5. 4. 3 c), 5. 5. 3 c), 5. 6. 3 c), 5. 7. 3 c);

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka viz. kapitola 5. 8. 3 b);
- + + Ročníkové výstupy pro předměty kolektivní interpretace viz. kapitola 5. 8. 3 a);
 Vybrané předměty kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

5.1.1 d) Studium pro dospělé

Učební plán:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

5. 2 Učební osnova – Ročníkové výstupy ve vzdělávacím zaměření Hra na klávesové a smyčcové nástroje

Sestavené ročníkové výstupy vyučovacích předmětů pro všechna studijní zaměření v prvním a ve druhém vzdělávacím stupni vytváří **učební osnovu** pro studium v jednotlivých ročnících. Jsou přehledně uspořádány do tabulek, kde strukturálně specifikují předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučenou studijní literaturu a rozsah požadavků postupových i závěrečných komisionálních zkoušek. **Jsou tak nedílnou součástí učebních plánů** v příslušných akreditovaných vyučovacích předmětech ve všech studijních zaměřeních – Hra na klavír, Hra na housle, Hra na **violu**, Hra na violoncello a Hra na kontrabas obou vzdělávacích zaměřeních - Hra na klávesové nástroje, Hra na smyčcové nástroje, v oblastech Hudební interpretace a tvorba, Recepce a reflexe hudby. Společně svou provázaností **garantují výsledky vzdělávání** v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s.

Očekávané výstupy na konci sedmého ročníku prvního vzdělávacího stupně a čtvrtého ročníku druhého vzdělávacího stupně představují závazné minimum, které je ověřitelné. Vzdělávací obsah vymezený v těchto učebních osnovách i vzdělávací činnosti realizované v jednotlivých ročnících umožňují žákům na konci daného vzdělávacího stupně tyto předepsané způsobilosti ovládat. Popsané očekávané výstupy mohou být na konci sedmého ročníku prvního vzdělávacího stupně a na konci čtvrtého ročníku druhého vzdělávacího stupně překročeny. Očekávané výstupy na konci třetího ročníku prvního vzdělávacího stupně jsou pojaty jako orientační a nemají závazný charakter.

5.3 Studijní zaměření: Hra na klavír v 1. a 2. vzdělávacím stupni

Oblast : **Hudební interpretace a tvorba**

Vzdělávací zaměření: **Hra na klávesové nástroje**

Studijní zaměření: **Hra na klavír**

Vyučovací předmět: **Hra na klavír**

5.3.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na klavír

5.3.1 a) Přípravné studium

– příprava hry na klavír

Učební plán č. 1 – pro 1. vzdělávací stupeň: dvouleté přípravné studium

	1. ročník	2. ročník
příprava hry na klavír	1	1
hudební nauka - PHV +		1

Ročníkové výstupy předmětu Příprava hry na klavír – viz. **kapitola č. 5. 3. 2 a)**;

- + V 1. roce přípravného studia podle Učebního plánu č. 1 není hudební nauka povinným předmětem.

Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka – PHV ve 2. roce studia podle učebního plánu č. 1, viz **kapitola 5. 8. 3 b)** může žák plnit rovněž v hodinách Přípravy hry na klavír.

Učební plán č. 2 – pro 1. vzdělávací stupeň: jednoleté přípravné studium

příprava hry na klavír	1
hudební nauka – PHV +	1

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Příprava hry na klavír – viz. **kapitola č. 5.3.2 a)**;

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka viz **kapitola č. 5. 8. 3 b)** může žák plnit rovněž v hodinách Přípravy hry na klavír. Příprava hry na klavír probíhá individuálním způsobem.

Učební plán č. 3 – pro 2. vzdělávací stupeň: jednoleté přípravné studium

příprava hry na klavír	1
Hudební nauka +	1

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Příprava hry na klavír

– viz. **kapitola č. 5.3.3 a);**

- + Individuální zařazení – nepovinné;
Příprava hry na klavír probíhá individuálním způsobem.

5.3.1 b) Základní studium**Učební plán č. 1 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:**

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na klavír

– viz. **kapitola č. 5.3.2 b) a č. 5.3.3 b);**

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka **viz. kapitola 5.8.3 b);**
++ Ročníkové výstupy pro předměty kolektivní interpretace **viz. kapitola 5.8.3 a);**
Vybrané předměty kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

Učební plán č. 2 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na klavír	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na klavír – viz. **kapitola 5.3.2 b) a č. 5.3.3 b);**

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka **viz. kapitola 5.8.3 b);**
- + + Ročníkové výstupy pro předměty kolektivní interpretace **viz. kapitola 5.8.3 a);**
 Vybrané předměty kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

5.3.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

Učební plán pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na klavír	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na klavír

– viz. **kapitola č. 5. 3. 2 c) a č. 5. 3. 3 c);**

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka **viz. kapitola 5. 8. 3 b);**
- + + Ročníkové výstupy pro předměty kolektivní interpretace **viz. kapitola 5. 8. 3 a);**
Vybrané předměty kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

5.3.1 d) Studium pro dospělé

Učební plán:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

5.3.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na klavír v 1. vzdělávacím stupni

Učební osnova – ročníkové výstupy:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na klavír**

5.3.2 a) Přípravné studium

– dvouleté přípravné studium

Učební plán č.1:

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
1. rok přípravného studia Žák: - zná a udržuje zásady správného sezení u klavíru a vědomě uvolňuje obě paže a celý hrací aparát; - umí pojmenovat a vyhledávat klávesy i oktávy na klaviatuře; - umí vyhledat jednoduché písňe na klaviatuře podle sluchu od různých kláves způsobem každou rukou zvlášť v portamentu; - je schopen dodržet rytmickou strukturu písňe;	Pro 1. a 2. rok dvouletého přípravného studia Žák: - v průběhu školního roku: a) nastuduje - libovolný počet lidových písni podle sluchu způsobem střídání rukou, každou rukou zvlášť nebo oběma rukama dohromady v portamentu i v legátu a s doprovodem (dudácká kvinta); b) věnuje se - tří a čtyřruční hře s učitelem - základům hry z not;	1

2. rok přípravného studia Žák: - využívá znalostí zásad správného sezení u klavíru a vědomě uvolňuje obě paže a celý hrací aparát; - s jistotou pojmenuje a vyhledává klávesy i oktávy na klaviatuře; - kreativně pracuje při vyhledávání jednoduchých písni na klaviatuře od různých kláves podle sluchu, způsobem každou rukou zvlášť nebo dohromady s jednoduchým doprovodem (např. dudácké kvinty) v portamentu; - je schopen vést kreativně melodii písně, případně drobné skladbičky; - je schopen dodržet rytmickou strukturu písně nebo drobné skladbičky;	Doporučená studijní literatura – např.: Z. Janžurová – M. Borová: Klavírní školička	
---	--	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky ve dvouletém přípravném studiu

1. vzdělávacího stupně – učební plán č. 1:

- na konci 1. roku přípravného studia:

Žák zahraje z paměti dvě lidové písně různého charakteru.

- na konci 2. roku přípravného studia

Žák zahraje z paměti dvě lidové písně různého charakteru, případně dvě drobné skladbičky.

Příprava hry na klavír – jednoleté přípravné studium

Učební plán č. 2:

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalostí zásad správného sezení u klavíru a vědomě uvolňuje obě paže a celý hrací aparát; - s jistotou pojmenuje a vyhledává klávesy i oktávy na klaviatuře; - kreativně pracuje při vyhledávání jednoduchých písní na klaviatuře od různých kláves podle sluchu, způsobem každou rukou zvlášť nebo dohromady s jednoduchým doprovodem (např. dudácké kvinty) v portamentu; - je schopen vést kreativně melodii písně, případně drobné skladbičky; - je schopen dodržet rytmickou strukturu písně nebo drobné skladbičky;	Žák: - v průběhu školního roku: a) nastuduje: - libovolný počet lidových písní podle sluchu způsobem střídání rukou nebo způsobem hry oběma rukama dohromady portamento i legáto a s doprovodem (dudácká kvinta); b) věnuje se: - tří a čtyřruční hře s učitelem; - základům hry z not; Doporučená studijní literatura – např.: Z. Janžurová – M. Borová: Klavírní školička	1

Požadavky postupové komisionální zkoušky v jednoletém přípravném studiu

1. vzdělávacího stupně - učební plán č. 2:

Žák zahraje dvě lidové písně různého charakteru.

5.3.2 b) Základní studium

1. ročník - učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně) a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná a udržuje zásady správného sezení u klavíru a vědomě uvolňuje obě paže a celý hrací aparát; - umí pojmenovat a vyhledat klávesy i oktávy na klaviatuře podle sluchu od různých kláves způsobem každou rukou zvlášť v portamentu; - umí vyhledat jednoduché písňe na klaviatuře podle sluchu od různých kláves způsobem každou rukou zvlášť, případně oběma rukama dohromady s jednoduchým doprovodem (např. dudácké kvinty) v portamentu; - je schopen dodržet rytmickou strukturu písňe, případně drobné skladbičky.	Žák: - v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet technických cvičení nebo etud, které lze nahradit přednesovými skladbami s obdobnou problematikou; - libovolný počet přednesových skladeb a písňi; b) zabývá se: - úvodem do hry stupnic a akordů - čtyřruční hrou - hrou z listu; Doporučená studijní literatura – např.: Z. Janžurová – M. Borová: Klavírní školička, E. Gněsina: Hudební abeceda, D.G.Türk: 60 skladeb, B.Bartók: Pro děti, Album pro mládež - čtyřruční hra: K.Bendl: Z dětského světa, A.Diabelli: Melodická cvičení	1, 1,5

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 1. ročníku základního studia

1. vzdělávacího stupně –společné pro učební plán č. 1 a č. 2:

Žák zahraje z paměti tři skladbičky různé technické a výrazové problematiky s osobitým přednesem (kvalita tónu, zvukná a plastická hra) v obtížnosti látky probrané v posledním čtvrtletí.

2. ročník – učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - pracuje s dovednostmi nezávislých rukou; - dokáže plynule číst notový zápis - respektuje prstoklad - zvládá vázání dvojhmatů - zvládá interpretaci skladeb se složitějšími rytmickými útvary; - zvládá přesnou hru durových stupnic od bílých kláves po tóninu se třemi křížky (v protipohybu) a durových akordů, v pomalém tempu, způsobem každou rukou zvlášť (harmonicky, melodicky, portamento i staccato); - pracuje vědomě s jednoduchou frází; - pracuje s rámcovou dynamickou strukturou a rozšiřuje ji o bohatší dynamickou škálu (pianissimo, crescendo, decrescendo); - zvládá jednoduchou pedalizaci; - zvládá doprovod pomocí harmonických funkcí – T, S, D - u vybraných lidových písní; - přiměřeně svým schopnostem zvládá hru vybrané skladby z paměti ;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic - libovolný počet technických cvičení nebo etud, které lze nahradit přednesovými skladbami s obdobnou problematikou - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) zabývá se: - čtyřruční hrou, - hrou z listu - souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura- např.: E. Gněsina: Přípravná cvičení, K. Černý, op. 599: První cvičení, Z.Janžurová – M.Borová: Klavírní školička, J.Kř.Vaňhal: Snadné sonatiny, W.A.Mozart: Londýnský skicář, B.Bartók: Mikrokosmos III., Mládí, Dětem I., II., J.Garcia: Hudební obrázky pro nejmenší, Zimní zábavy	1, 1,5

	Čtyřruční hra: A.Diabelli: Radost mládí, M.Moyzes: Malým dětem, A.Grečaninov: Na zelené louce Hra z listu: M.Roháč: Co se hraje, to se zpívá Z.Průšová – Z.Janžurová: S písničkou u klavíru	
--	---	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky ve 2. ročníku základního studia 1.

vzdělávacího stupně – společné pro učební plán č. 1 a č. 2:

1. Durová stupnice + příslušný tónický kvintakord s obraty;
2. Dvě až tři přednesové skladby s odlišnou problematikou - jedna z nich může být píseň s vlastním doprovodem nebo čtyřruční skladba;

3. ročník – učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá základní technické prvky a druhy úhozu (portamento, legato, non legato, staccato) i v rámci nezávislosti rukou; - rozvíjí techniku hry o další prvky a způsoby (chromatika, němá výměna, repetiční technika); - je schopen zahrát vyrovnaným způsobem v pomalém tempu durové stupnice s křížky od bílých kláves v rovném pohybu i v protipohybu a příslušné akordy v rovném pohybu oběma rukama dohromady; - dokáže se aktivně podílet na stavbě přednesové stránky skladeb; - dokáže se aktivně podílet na stavbě přednesové stránky skladeb; - v rámci svých možností využívá všech druhů paměti (sluchovou, motorickou, vizuální, logickou); - pracuje s vlastní zvukovou představivostí na principu sluchové sebekontroly; - pracuje s informacemi o rozlišnosti nejméně dvou dobových stylů; - zvládá transpozici jednoduché písně; - zvládá elementární hru z listu na úrovni;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic; - libovolný počet technických cvičení nebo etud, které lze nahradit přednesovými skladbami s podobnou problematikou; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru z toho jedna polyfonní nebo z období hudebního klasicismu; b) věnuje se: - čtyřruční hře - hře z listu - souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: E. Gněsina: Přípravná cvičení, K. Černý, op. 599: První cvičení, J.S.Bach: Knížka skladeb pro A. M. Bachovou, P.I. Čajkovskij: Album pro mládež, R. Schumann: Album pro mládež, B. Bartók: Mikrokosmos I., II., III., J.Páleníček: České pohádky, I.Berkovič: Sonatina G-dur,	1, 1,5

- zvládá elementární hru z listu na úrovni svého stupně vývoje; - je schopen nastudovat více drobných skladeb z paměti;	J.Garscia: Miniatury pro klavír, Snížek, Rytmičné hlavolamy, Bagately op.40, Z.Kodály: 24 malých kánonů na černých klávesách, G.Reineke: Miniaturní sonatiny op. 137 Čtyřruční hra: A.Diabelli: Dvě sonatiny, J.Garscia: Hrej se mnou na čtyři ruce, Album čtyřručních skladeb starých českých mistrů Hra z listu: Z.Průšová – Z.Janžurová: S písničkou u klavíru	
--	--	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 3. ročníku základního studia

1. vzdělávacího stupně – společné pro učební plán č. 1 a č. 2:

1. Durová nebo mollová stupnice + příslušný akord;
2. Jedna etuda, případně přednesová skladba s podobnou problematikou;
- 3 Dvě přednesové skladby, z toho jedna polyfonní nebo z období hudebního klasicismu
 - lze zařadit též čtyřruční skladbu nebo píseň s vlastním doprovodem;

4. ročník – učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá interpretaci skladeb, která vyžaduje širší rozpětí prstů, skoky, D7 a podobně; - zvládá vyrovnaný způsob hry durových stupnic i od černých kláves a mollových stupnice od bílých kláves způsobem oběma rukama dohromady v protipohybu i v rovném pohybu; - zvládá interpretaci skladeb, které vyžadují větší nezávislost rukou v oblasti rytmické, dynamické i úhozové; - zvládá vyrovnanou hru tříhlasých akordů a jejich obrátů v protipohybu i v rovném pohybu; - zná základní melodické ozdoby a využívá je při interpretaci vybraných skladeb (například příraz, nátryl, skupinka); - zahraje jednoduchou skladbu přiměřené náročnosti z listu; - zahraje několik vybraných skladeb přiměřené náročnosti z paměti; - používá při interpretaci vybraných skladeb také synkopický pedál;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic a akordů; - libovolný počet technických cvičení nebo etud, které lze nahradit přednesovými skladbami s podobnou problematikou; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru, z toho jedna polyfonní nebo z období hudebního klasicismu ; b) věnuje se: - čtyřruční hře - hře z listu - souhře různých nástrojových seskupení v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: E. Gněsina: Přípravná cvičení, K. Černý, op. 261: 125 pasážových cvičení, J.S.Bach: Knížka skladeb pro A.M.Bachovou, G.F.Händel: 12 snadných klavírních skladeb, J.Haydn: Malé tance pro mládež, W.A.Mozart: Sonatina C-dur,	1, 1,5

	L.van Beethoven: Snadné klavírní skladby, J.Kř.Vaňhal: Snadné sonatiny, Čeští mistři 18. stol., P.I.Čajkovskij: Album pro mládež, op. 39, R.Schumann: Album pro mládež, op.68, B. Bartók: Mikrokosmos II., III., Dětem IV., D.Kabalevskij: Album pro mládež, Toccata, Lehké variace, S.Prokofjev: Pohádka, Pochod Čtyřruční hra: A.Diabelli: Sonatiny, Radost mládí, L.van Beethoven: Tance, J.Garscia: Hrajeme čtyřručně, Album starých českých mistrů, Hra z listu: Z.Průšová – Z.Janžurová: S písničkou u klavíru, přednesové skladby na úrovni 1. nebo 2. roč., lidové písně v jednoduché úpravě	
--	---	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky ve 4. ročníku základního studia

1. vzdělávacího stupně – pro učební plán č. 1 a č. 2:

1. Durová nebo mollová stupnice + příslušný akord;
2. Jedna až dvě etudy, případně přednesové skladby podobného charakteru;
3. Dvě až tři přednesové skladby, z toho jedna polyfonní nebo z období hudebního klasicismu – lze zařadit rovněž jednu skladbu čtyřruční nebo z oblasti spolupráce v různých nástrojových seskupeních v předmětech kolektivní interpretace.

5. ročník – učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá vyrovnaným způsobem hru stupnice od černých kláves; - dokáže rozvíjet vyrovnanost pasážové techniky po stránce úhozové i zvukové v rychlejších tempech; - zvládá interpretaci skladeb s uplatněním rozpětí sexty, oktávy i skoků; - zvládá vyrovnaným způsobem hru čtyřhlasého akordu i velkého rozkladu způsobem každou rukou zvlášť a postupně i dohromady; - prakticky uplatňuje při interpretaci vybraných skladeb zásady polyfonní hry (vedení jednotlivých hlasů, odlišná artikulace, imitace); - dokáže zahrát rozsáhlejší jednoduchou skladbu přiměřené náročnosti z listu; - dokáže interpretovat skladbu většího rozsahu (2 – 3 strany) z paměti s osobitým přednesem;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení nebo etud, které lze nahradit přednesovými skladbami s obdobnou problematikou; - libovolný počet přednesových skladeb, z toho jedna polyfonní nebo z období hudebního klasicismu a jedna z období od hudebního romantismu až po současnost; b) zabývá se: - čtyřruční hrou; - hrou z listu; - souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: E.Gněsina: Přípravná cvičení, K.Černý: 125 pasážových etud, op. 261 J.S.Bach: Knížka skladeb pro A.M.Bachovou, Malá preludia a fughety, G.F.Händel: 12 lehkých klavírních skladeb, H.Purcell: Vybrané skladby pro klavír,	1, 1,5

	D.Scarlatti: Klavírní knížka, M.Clementi: Šest sonatin, J.L.Dusík: Sonatiny, J.Haydn: Nová klavírní knížka, W.A.Mozart: Sonáty, L.van Beethoven: Sonáty, Čeští mistři 18. stol., F.Schubert: Valčíky, R.Schumann: Album pro mládež, E.H.Grieg: Lyrické kusy, op. 12, L.Sluka: Jaro a mládí, B. Bartók: Dětem, Mikrokosmos I. – IV., Album pro mládež, A.Chačaturjan: Album pro mládež, op.21, D.Kabalevskij: Album pro mládež, Z.Kodály: Dětské tance, S.Prokofjev: Album pro mládež, Nová česká a slovenská klavírní tvorba I., P.Eben: Svět mladých Čtyřruční hra: A.Diabelli: Sonatiny, W.A.Mozart: Sonatiny, L.van Beethoven: Tance, Album čtyřručních klavírních skladeb starých českých mistrů, Hra z listu: Z.Průšová – Z.Janžurová: S písničkou u klavíru Jednoduché přednesové skladby na úrovni 2. a 3. roč.	
--	---	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky v 5. ročníku základního studia

1. vzdělávacího stupně – pro učební plán č. 1 a č. 2:

1. Durová nebo mollová stupnice + příslušný akord;
2. Jedna etuda nebo technické cvičení, případně přednesová skladba podobného charakteru;
3. Jedna skladba z období hudebního baroka nebo klasicismu;
4. Jedna skladba z období hudebního romantismu;

6. ročník – učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá samostatnou práci na nové skladbě, volí samostatně vhodné způsoby nácvičení technicky náročných pasáží; - nastuduje dle svých schopností skladby větší hudební formy – sonatina, rondo, variace; - zvládá hru durové a mollové stupnice v rovném i kombinovaném pohybu s přesným prstokladem vyrovnaným způsobem; - samostatně nastuduje skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti; - zvládá interpretaci vybraných skladeb přiměřené technické a výrazové náročnosti bez obtíží z paměti;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a akordů - libovolný počet technických cvičení nebo etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru, - libovolný počet přednesových skladeb, z toho jedna polyfonní nebo z období hudebního klasicismu a jedna z období od hudebního romantismu po současnost; b) zabývá se: - úvodem do studia chromatických stupnic; - čtyřruční hrou; - hrou z listu; - souhrou v různém nástrojovém seskupení v předmětu Kolektivní interpretace ; Doporučená studijní literatura – např.: E.Gnēsina: Přípravná cvičení, K.Černý: 125 pasážových etud, op. 261 Průprava zručnosti, op. 849 J.S.Bach: Knížka skladeb pro A.M.Bachovou,	1, 1,5

	Malá preludia a fugety, G.F.Händel: Ciaccona, H.Purcell: Vybrané skladby pro klavír, D.Scarlatti: Klavírní knížka, W.F.Bach: 12 polonéz pro klavír, F.Couperin: 12 klavírních skladeb, J. L.Dusík: Sonatiny, op. 20, Čeští mistři 18. stol., J.Haydn: 12 malých kusů, Variační rondo, Pastorální sonatina, W.A.Mozart: 6 sonatin, Sonatina C-dur, L.van Beethoven: Skotské tance, Bagately, Sonatiny, Skladby francouzských skladatelů 17. a 18. stol., P.I.Čajkovskij: Album pro mládež, N.V.Gade: Akvarely, F.Schubert: Album pro mládež, Valčíky, R.Schumann: op.124, Lístky do památníku, E.H.Grieg: Lyrické skladby, B.Martinů: Jaro v zahradě, Loutky, Bajky, Drobné klavírní skladby, B.Bartók: Album pro mládež, 10 lehkých klavírních skladeb, 24 dětských skladeb, A.Chačaturjan: Album pro mládež, Z.Kodály: Dětské tance, S.Prokofjev: Album klavírních skladeb, D.Šostakovič: Tance panenek, Tance a pochody I.Hurník: Džezík, P.Eben: Svět mladých, Čtyřruční hra: W.A.Mozart: Sonatiny, L.van Beethoven: Tance,	
--	---	--

	F.Schubert: Sebrané tance, Pochody, Původní skladby pro čtyři ruce, L.Janáček: Národní tance na Moravě, Z.Šesták: Studentská knížka, Album čtyřručních skladeb starých českých mistrů I.Hurník: Valčíky Hra z listu: E. Hradecký: Z. Průšová – Z. Janžurová: S písničkou u klavíru, Jednoduché původní dvou až čtyřruční skladby nebo doprovody	
--	---	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky v 6. ročníku základního studia

1. vzdělávacího stupně – pro učební plán č. 1 a č. 2:

1. Durová nebo a mollová stupnice + příslušné akordy;
2. Jedna skladba z období hudebního baroka nebo klasicismu;
3. Dvě skladby odlišného charakteru z období od hudebního romantismu po současnost;

7. ročník – učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - propojuje veškeré probrané technické, technologické i výrazové dovednosti a prostředky při interpretaci vybraných skladeb přiměřené náročnosti; - pracuje s tónotvorbou na základě sluchové sebekontroly; - při interpretaci vybraných skladeb přiměřené náročnosti umí využívat možností nástroje dle svých schopností a stupně vývoje; - zvládá stylovou interpretaci vybraných skladeb přiměřené náročnosti z paměti; - zvládá hru z listu včetně akordického doprovodu;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení nebo etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb, z toho jedna polyfonní, nebo z období hudebního klasicismu a jedna z období od hudebního romantismu až po současnost; b) zabývá se: - čtyřruční hrou ; - hrou z listu; - souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: J.S.Bach: Malá preludia a fughety, Dvojhlase invence, G.F.Händel: Suita d-moll, g-moll, F.Couperin: Vybrané skladby pro klavír, W.F.Bach: Dvanáct polonéz pro klavír, D.Scarlatti: Klavírní knížka, Dvě klavírní sonáty,	1, 1,5

	J.Haydn: Téma s variacemi, Variační rondo, Čeští mistři 18. stol., L.van Beethoven: Šest lehkých variací G-dur, Šest variací na švýcarskou píseň, Bagately op. 33, 119, 126, Sonatiny, Sonáta g-moll, op. 49, Skladby francouzských skladatelů 17. a 18. stol., F.Chopin: Album menších skladeb, F.Mendelssohn – Bartholdy: Dětské skladby, Písně beze slov, A.Skrjabin: Tři preludia, C.MWeber: Andante a variace, B.Martinů: Loutky, Vánoce, Jaro v zahradě, Bajky, Klavírní skladby, Motýly a rajky, C.Debussey: Černoušek, Taneček panenky, B.Bartók: Dětem IV., A.Chačaturjan: Sonatina C-dur, D.Kabalevskij: Sonatina C-dur S.Prokofjev: Pohádky staré babičky, D.Šostakovič: Klavírní skladby, Mistři 20. stol. mládeži Čtyřruční hra: J.Ch.Bach: Duet, L.van Beethoven: Tance, F.Schubert: Tance, R.Schumann: Dětský ples, J.Brahms: Valčíky, A.Dvořák: Skotské tance, Valčíky, Z.Šesták: Studentská knížka, I.Hurník: Škola čtyřruční hry	
--	--	--

Požadavky závěrečné komisionální zkoušky v 7. ročníku

prvního vzdělávacího stupně – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Durová nebo a mollová stupnice + příslušné akordy;
2. Jedna skladba z období hudebního baroka nebo klasicismu;
3. Dvě skladby odlišného charakteru z období od hudebního romantismu po současnost;

Základní studium prvního vzdělávacího stupně uzavře žák závěrečnou komisionální zkouškou, nebo veřejným absolventským vystoupením, kde přednese libovolně vybrané skladby odpovídající náročnosti a duraty - z oblasti sólové hry, čtyřruční hry, případně skladby nastudované v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.3.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

1. ročník:

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - Pracuje s dovednostmi nezávislých rukou; - dokáže plynule číst notový zápis; - respektuje prstoklad; - zvládá vázání dvojhmátů; - zvládá interpretaci skladeb se složitějšími rytmickými útvary; - zvládá přesnou hru durových stupnic od bílých kláves po tóniny se třemi křížky; - v protipohybu a durových akordů v pomalém tempu způsobem každou rukou zvlášť; - harmonicky i melodicky, portamento i staccato; - pracuje vědomě s jednoduchou frází; - pracuje s rámcovou dynamickou strukturou a rozšiřuje ji o bohatší dynamickou škálu – pianissimo, crescendo, decrescendo; - zvládá jednoduchou pedalizaci - zvládá jednoduchý doprovod pomocí harmonických funkcí – T, S, D – u vybraných jednoduchých lidových písní; - zvládá hru vybrané skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic, - libovolný počet technických cvičení nebo etud odlišného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) zabývá se: - čtyřruční hrou, - hrou z listu; - souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: viz. 2. ročník základního studia prvního vzdělávacího stupně.	2

Požadavky postupové komisionální zkoušky v 1. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin 1. vzdělávacího stupně:

1. Durová stupnice + příslušný tónický kvintakord s obraty;
2. Dvě až tři přednesové skladby s odlišnou problematikou - jedna z nich může být píseň s vlastním doprovodem nebo čtyřruční skladba.

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá základní technické prvky a druhy úhozu – portamento, legáto, non legáto, staccato – i v rámci nezávislosti rukou; - rozvíjí techniku hry o další prvky a způsoby – chromatika, němá výměna, repetiční technika; - je schopen zahrát vyrovnaným způsobem, v pomalém tempu, durové stupnice s křížky od bílých kláves, v rovném pohybu i v protipohybu, a akordy v rovném pohybu oběma rukama dohromady; - dokáže se aktivně podílet na stavbě přednesové stránky skladeb; - v rámci svých možností využívá všech druhů paměti – sluchovou, motorickou, vizuální, logickou; - pracuje s vlastní zvukovou představivostí na principu sluchové kontroly; - pracuje s informacemi o rozlišnosti nejméně dvou dobových stylů; - zvládá transpozici jednoduché písně; - zvládá elementární hru z listu na úrovni svého stupně vývoje; - je schopen nastudovat více drobných skladeb z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic; - libovolný počet technických cvičení nebo etud odlišného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru z toho jedna polyfonní a jedna z období hudebního klasicismu; b) věnuje se: - čtyřruční hře; - hře z listu; - souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: viz. 3. roč. základního studia prvního vzdělávacího stupně.	2

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 2. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin 1. vzdělávacího stupně:

1. Durová nebo mollová stupnice + příslušný tónický kvintakord s obraty;
2. Jedna etuda;
3. Dvě přednesové skladby, z toho jedna polyfonní nebo z období klasicismu;
4. Jedna čtyřruční skladba nebo píseň s vlastním doprovodem, případně skladba studovaná v předmětech kolektivní interpretace.

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá interpretaci skladeb, která vyžaduje širší rozpětí prstů. skoky, D 7 a podobně; - zvládá vyrovnaný způsob hry durových stupnic i od černých kláves a mollových stupnic od bílých kláves způsobem oběma rukama dohromady v protipohybu i v rovném pohybu; - zvládá interpretaci skladeb, které vyžadují větší nezávislost rukou v oblasti rytmické, dynamické i úhozové; - zvládá vyrovnanou hru tříhlasých akordů a jejich obrátů v protipohybu i v rovném pohybu; - zná základní melodické ozdoby - příraz, nátryl, skupinka - a využívá je při interpretaci vybraných skladeb; - zahraje jednoduchou skladbu z listu; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti bez obtíží z paměti; - používá při interpretaci vybraných skladeb také synkopický pedál.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic a akordů; - libovolný počet technických cvičení nebo etud; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) věnuje se: - čtyřruční hře; - hře z listu; - souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: viz. 4. roč. základního studia prvního vzdělávacího stupně	2

Požadavky postupové komisionální zkoušky ve 3. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin 1. vzdělávacího stupně:

1. Durová nebo mollová stupnice + příslušný tónický kvintakord s obraty;
2. Jedna až dvě etudy;
3. Dvě až tři přednesové skladby, z toho jedna polyfonní nebo z období hudebního klasicismu.

4. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá hru stupnic od černých kláves vyrovnaným způsobem; - dokáže rozvíjet vyrovnanost pasážové techniky po stránce úhozové i zvukové v rychlejších tempech; - zvládá interpretaci skladeb s uplatněním rozpětí sexty, oktávy i skoků; - zvládá vyrovnaným způsobem hru čtyřhlasého akordu i velkého rozkladu způsobem každou rukou zvlášť a postupně i dohromady; - prakticky uplatňuje při interpretaci vybraných skladeb zásady polyfonní hry – vedení jednotlivých hlasů, odlišná artikulace, imitace; - dokáže zahrát rozsáhlejší jednoduchou skladbu z listu; - dokáže interpretovat skladbu většího rozsahu – dvě až tři strany – z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení nebo etud, přičemž technickou a technologickou problematiku lze řešit rovněž při studiu přednesového materiálu, - libovolný počet přednesových skladeb; b) zabývá se: - čtyřruční hrou; - hrou z listu; - souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: viz. 5. roč. základního studia vprvního vzdělávacího stupně	2

Požadavky postupové komisionální zkoušky ve 4. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin 1. vzdělávacího stupně:

1. Durová nebo mollová stupnice + tónický kvintakord s obraty;
2. Jedna až dvě etudy ;
3. Dvě až tři přednesové skladby, z toho jedna polyfonní nebo z období hudebního klasicismu.

5. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá samostatnou práci na nové skladbě, volí samostatně vhodné způsoby nácviku technicky náročných pasáží; - nastuduje dle svých schopností skladby větší hudební formy – sonatina, rondo, variace – ; - zvládá hru durové a mollové stupnice v rovném i kombinovaném pohybu s přesným prstokladem vyrovnaným způsobem; - samostatně nastuduje skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti; - zvládá interpretaci vybraných skladeb přiměřené technické a výrazové náročnosti bez obtíží z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: – libovolný počet stupnic a akordů libovolný počet technických cvičení nebo etud, přičemž technickou a technologickou problematiku lze řešit rovněž při studiu přednesového materiálu; - libovolný počet přednesových skladeb; b) zabývá se: - úvodem do studia chromatických stupnic; - čtyřruční hrou - hrou z listu; - souhrou v různém nástrojovém seskupení v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: viz. 6. roč. základního studia prvního vzdělávacího stupně.	2

Požadavky postupové komisionální zkoušky v 5. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin 1. vzdělávacího stupně:

1. Durová a mollová stupnice + tónický kvintakord a obraty;
2. Jedna skladba z období hudebního baroka nebo klasicismu;
3. Dvě skladby odlišného charakteru z období od hudebního romantismu po současnost.

6. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - propojuje veškeré probrané technické, technologické i výrazové dovednosti a prostředky při interpretaci vybraných skladeb přiměřené náročnosti; - pracuje s tónotvorbou na základě sluchové sebekontroly; - při interpretaci vybraných skladeb přiměřené náročnosti umí využívat možnosti nástroje; - dle svých schopností a stupně vývoje; - zvládá stylovou interpretaci vybraných skladeb přiměřené náročnosti z paměti; - vládá hru z listu skladeb přiměřené náročnosti včetně akordického doprovodu.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení nebo etud, přičemž technickou a technologickou problematiku lze řešit rovněž při studiu přednesového materiálu, - libovolný počet přednesových skladeb; b) zabývá se: - čtyřruční hrou ; - hrou z listu; - souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: viz.7. roč. základního studia prvního vzdělávacího stupně.	2

Požadavky postupové komisionální zkoušky v 6. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin 1. vzdělávacího stupně:

1. Durová a mollová stupnice + tónický akord s obraty;
2. Jedna skladba z období hudebního baroka nebo klasicismu;
3. Dvě skladby odlišného charakteru z období od hudebního romantismu až po současnost.

7. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá na základě individuálních předpokladů základy pasážové techniky v rámci dovedností získaných v průběhu předchozího studia – úhozová i zvuková vyrovnanost; - zvládá hru durových a mollových stupnic v různých modifikacích vyrovnaným způsobem; - umí zahrát vybranou stupnici v terciích, sextách včetně chromatické stupnice v pomalém tempu; - dokáže v rámci individuálních schopností a možností přesvědčivě interpretovat skladby většího rozsahu – sonáta, variace; - dokáže samostatně nastudovat vybranou skladbu s technickou, výrazovou a stylovou přesností z paměti; - samostatně doplňuje vlastní interpretační záměr pedalizací; - samostatně navrhuje pracovní postupy a způsoby nácviu vybraných skladeb; - v průběhu příslušného školního roku zvládne případně nastudovat skladby požadované pro přijímací zkoušku ke studiu v konzervatořích.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení nebo etud, přičemž technickou a technologickou problematiku lze řešit rovněž při studiu přednesového materiálu, - libovolný počet přednesových skladeb; b) zabývá se: - čtyřruční hrou ; - hrou z listu; - souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: viz. 7. roč. základního studia prvního vzdělávacího stupně.	2

Požadavky závěrečné komisionální zkoušky v 7. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin 1. vzdělávacího stupně:

1. Durová nebo a mollová stupnice + příslušné akordy;
2. Jedna skladba z období hudebního baroka nebo klasicismu;
3. Dvě skladby odlišného charakteru z období od hudebního romantismu po současnost;

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin prvního vzdělávacího stupně uzavře žák závěrečnou komisionální zkouškou, nebo veřejným absolventským vystoupením, kde přednese libovolně vybrané skladby odpovídající požadované náročnosti a duratě z oblasti sólové hry nebo čtyřruční hry, případně skladby nastudované v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhuje vyučující hlavního předmětu a schvaluje příslušná předmětová komise.

5.3.3 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacého předmětu Hra na klavír ve 2. vzdělávacím stupni

Učební osnova – ročníkové výstupy:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na klavír**

5.3.3 a) Přípravné studium

Příprava hry na klavír:

Jednoleté přípravné studium – učební plán č. 2

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná a dodržuje zásady správného sezení u klavíru, vědomě uvolňuje obě paže a celý hrací aparát; - umí pojmenovat a vyhledat klávesy i oktávy na klaviatuře; - umí vyhledat jednoduché písňe na klaviatuře podle sluchu od různých kláves způsobem nejprve každou rukou zvlášť a	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet lidových písní ; - libovolný počet přednesových skladeb; b) zabývá se: - úvodem do hry stupnic, akordů a technické zručnosti;	1

později s jednoduchým doprovodem melodie v portamentu; - návazně zvládá hru způsobem oběma rukama dohromady, rozšiřuje pětiprstovou polohu na jednu oktávu, respektuje prstoklad, podkládá palec; - rozeznává a aplikuje základní druhy úhozu (portamento, staccato, legato), umí použít odtah, postupně začíná pracovat s dovednostmi nezávislých rukou; - orientuje se v notaci houslového a basového klíče, postupně spojuje notový zápis s orientací na klaviatuře; - je schopen zahrát vybrané stupnice vyrovnaným způsobem v pomalém tempu v rovném pohybu i v protipohybu včetně akordů oběma rukama dohromady; - při doprovodu jednoduchých melodií uplatňuje základní technické a technologické dovednosti (správné sezení u klavíru a držení těla, uvolňování paží, přirozený tvar rukou); - využívá postupně k přednesu aktivní volnosti hracího aparátu; - dokáže zahrát jednoduché skladbičky přiměřené náročnosti z paměti s využitím elementárních dynamických výrazových prostředků (forte, piano, mezopiano) se zapojením vlastní zvukové představivosti na principu sluchové kontroly 6. 2. 2 b) Základní studium.	- čtyřruční hrou; - hrou z listu; - zásadami souhry v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: viz. přípravné studium a 1. – 4. roč. základního studia v prvním vzdělávacím stupni;	
--	--	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky v přípravném studiu 2. vzdělávacího stupně

– učební plán č. 2:

Žák zahraje z paměti dvě libovolné skladby odpovídající náročnosti.

5.3.3 b) Základní studium

1.a 2. ročník – učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v níže uvedených principech. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření

– viz kapitola 5.8.3 a), Vyučovací předměty kolektivní interpretace.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá základy pasážové techniky dle svých schopností v rámci dovedností získaných v základním studiu prvního stupně, případně v přípravném studiu druhého vzdělávacího stupně a na základě individuálních předpokladů (úhozová i zvuková vyrovnanost); - zvládá vyrovnaným způsobem hru vybraných mollových a durových stupnic v různých modifikacích; - umí zahrát v pomalém tempu vybranou stupnici v terciích, sextách případně také chromatickou stupnici; - dokáže přesvědčivě interpretovat i skladby většího rozsahu (sonátu, variace) v rámci individuálních schopností a možností z paměti; - dokáže samostatně nastudovat vybranou skladbu s technickou, výrazovou a stylovou přesností z paměti; - samostatně pracuje s kvalitou a barevností tónu;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení nebo etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru, - libovolný počet přednesových skladeb, z toho jedna polyfonní nebo z období hudebního klasicismu a jedna z období od hudebního romantismu po současnost; b) zabývá se: - čtyřruční hrou ; - hrou z listu; - souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace;	1, 1,5

- samostatně doplňuje vlastní interpretaci pedalizací; - samostatně navrhuje pracovní postupy a způsoby nácviku vybraných skladeb;	Doporučená studijní literatura – např.: A.Cortot: Účelné základy klavírní techniky, E.von Dohnanyi: Prstová cvičení, K.Černý: Škola zběhlosti, op. 299 160 osmitaktových cvičení, op. 821, J.B.Crammer-Bülow: 60 vybraných etud, J.S.Bach: Knížka skladeb pro A.M.Bachovou, Dvouhlasé invence a tříhlasé sinfonie, Francouzské suity, J.Chr.Bach: Sonáty, W.F.Bach: 12 polonéz, G.F. Händel: Suity, F.Couperin: Vybrané kusy pro klavír, D.Scarlatti: Sonáty, J.V.H.Voříšek: Sonatiny a ronda, J. Haydn: Sonáty W.A.Mozart: Sonáty L.van Beethoven: Sonáty a sonatiny, J.Brahms: Valčíky, P.I.Čajkovskij: op. 37 – Roční doby, E.H.Grieg: Lyrické kusy, F.Chopin: Mazurky, Nocturna, Preludia, Valčíky, F. Liszt: Consolatione, R.Schumann: Dětské scény, B.Smetana: Lístky do památníku, Polky, Valčíky, Bagately, A.Dvořák: op.8 – Silhuetty, Humoresky, Mazurky, C.Debussy: Dětský koutek, Doktor Gradus ad Parnassum, S.Rachmaninov: Moments musicaux, M.Ravel: Preludium D.Šostakovič: op. 34 –Preludia, Tři fantastické tance, L.Janáček: Po zarostlém chodníčku, B.Martinů:	
---	--	--

	Bajky, Loutky, Vánoce, Motýly a rajky J.Suk: Vesnická serenáda, Lístek do památníku, Idylky, Dvě klavírní skladby op. 7, E.Suchoň: Preletěl sokol I.Zeljenka: Bagately Čtyřruční hra: J.Ch.Bach: Sonáta F-dur, W.A.Mozart: Původní skladby pro klavír na čtyři ruce, L.van Beethoven: Původní skladby pro čtyři ruce, J.Brahms: Valčíky, P.I.Čajkovskij: Suita z baletu Louskáček, Valčík z baletu Šípková Růženka, Valčík z opery Evžen Oněgin, A.Dvořák: Bagately, Legendy, Polonéza, Silhuety op.8, Skotské tance, Slovanské tance, S.Prokofjev: Scény a tance z baletu Romeo a Julie, I.Hurník: Škola čtyřruční hry P.Eben: Malé portréty Hra z listu: Jednoduché přednesové skladby na úrovni 1. – 7. roč. základního studia v prvním vzdělávacím stupni	
--	--	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 1. a 2. ročníku základního studia

2. vzdělávacího stupně – učební plán č.1 a č. 2:

1. Durová a mollová stupnice + rozklad a obraty;
2. Jedna skladba technického charakteru nebo etuda;
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická (sólová, čtyřruční nebo sklada nastudovaná v předmětech kolektivní interpretace).

3. a 4. ročník

učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky totožné v níže uvedených principech. Diferencují se množstvím zpracovaných náročnějších studijních i přednesových materiálů a také s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření

– viz. kapitola č. 5. 8. 3 a), Vyučovací předměty kolektivní interpretace.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá základy periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního a při studiu nových skladeb dodržuje zásady stylové interpretace, sleduje CD a DVD záznamy předních českých i světových klavíristů; - zajímá se o novou klavírní tvorbu; - umí používat a individuálně rozvíjí získané klavírní návyky a dovednosti; - při vlastní interpretaci vybraných skladeb z paměti staví základ na vyrovnanosti pasážové techniky a utříděném hudebním výrazu se samostatnou pedalizací; - umí samostatně vést korepetici mladších žáků - ovládá a samostatně pracuje s kvalitou a barvou tónu; - umí slovně přiměřeným způsobem zhodnotit úroveň vlastní interpretace skladeb; - umí citlivým a přesvědčivým způsobem posoudit interpretaci jiných žáků;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení nebo etud, přičemž technickou a technologickou problematiku lze řešit rovněž při studiu přednesového materiálu, – libovolný počet přednesových skladeb; b) zabývá se: - čtyřruční hrou - hrou z listu; - souhrou v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená literatura: viz. Doporučená literatura pro 1. a 2. roč. druhého vzdělávacího stupně.	1, 1,5

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 3. ročníku základního studia

2. vzdělávacího stupně – učební plán č.1 a č. 2:

1. Durová a mollová stupnice + rozklad a obraty;
2. Jedna skladba technického charakteru nebo etuda;
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická (sólová, čtyřruční nebo sklada nastudovaná v předmětech kolektivní interpretace).

Požadavky závěrečné komisionální zkoušky na konci 4. ročníku – učební plán č.1 a č. 2:

1. Durová a mollová stupnice + rozklad a obraty;
2. Jedna skladba technického charakteru nebo etuda;
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická (sólová, čtyřruční nebo sklada nastudovaná v předmětech kolektivní interpretace).

Základní studium druhého vzdělávacího stupně ukončí žák závěrečnou komisionální zkouškou, nebo veřejným absolventským vystoupením, kde přednese libovolně vybrané skladby odpovídající duraty a náročnosti z oblasti sólové nebo čtyřruční hry případně skladby nastudované v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.3.3 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

1. a 2. ročník:

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **viz. kapitola č. 5.8.3 a).**

Vyučovací předměty kolektivní interpretace se vymezují úrovní a kvalitou řešené problematiky (rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. prvního ročníku konzervatoří), nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá základy pasážové techniky dle svých schopností v rámci dovedností získaných v základním studiu prvního stupně, případně v přípravném studiu druhého vzdělávacího stupně a na základě individuálních předpokladů (úhozová i zvuková vyrovnanost) - zvládá vyrovnaným způsobem hru vybraných mollových a durových stupnic v různých modifikacích - umí zahrát v pomalém tempu vybranou stupnici v terciích, sextách případně také chromatickou stupnici - dokáže přesvědčivě interpretovat i skladby většího rozsahu (sonátu, variace) v rámci individuálních schopností a možností z paměti	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně příslušných akordů - libovolný počet technických cvičení nebo etud různého charakteru - libovolný počet přednesových skladeb z nich jednu polyfonní, jednu z období hudebního klasicismu, jednu z období hudebního romantismu a jednu ze současné tvorby b) zabývá se: - čtyřruční hrou - hrou z listu	2

- dokáže samostatně nastudovat vybranou skladbu s technickou, výrazovou a stylovou přesností z paměti - samostatně pracuje s kvalitou a barevností tónu - samostatně doplňuje vlastní interpretaci pedalizací - samostatně navrhuje pracovní postupy a způsoby nácviu vybraných skladeb	- souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace Doporučená literatura – např.: viz 1.a 2. roč základního studia prvního vzdělávacího stupně	
--	---	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 1. a 2. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím stupni:

1. Durová a mollová stupnice + tónický kvintakord s obraty;
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda;
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická - sólová, čtyřruční nebo sklada nastudovaná v předmětech kolektivní interpretace.

3. a 4. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – viz. kapitola 5.8.3 a). **Vyučovací předměty kolektivní interpretace se vymezují** úrovní a kvalitou řešené problematiky, rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určeného studentům např. druhého ročníku konzervatoří.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při studiu a interpretaci nových skladeb využívá znalostí z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního pro dodržování zásad stylovosti;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně příslušných akordů;	2

- umí používat a individuálně rozvíjí v předchozím studiu získané návyky a dovednosti; - při interpretaci přednesových skladeb staví základ na vyrovnanosti pasážové techniky, utříděnosti hudebního výrazu se schopností samostatné pedalizace; - samostatně pracuje a ovládá kvalitu a barvu tónu; - umí samostatně vést korepetici mladších žáků; - sleduje CD a DVD záznamy předních českých i světových klavíristů; - zajímá se o novou klavírní tvorbu; - umí verbálně zhodnotit vlastní interpretaci skladeb; - umí citlivým a přesvědčivým způsobem posoudit interpretaci jiných žák.	- libovolný počet technických cvičení nebo etud; - libovolný počet přednesových skladeb přičemž jedna z nich polyfonní, jedna z období hudebního klasicismu, jedna z období hudebního romantismu a jedna ze současné tvorby; b) zabývá se: - čtyřruční hrou ; - hrou z listu; - souhrou v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: viz.3. a 4. roč. základního studia druhého vzdělávacího stupně.	
--	---	--

Požadavky závěrečné komisionální zkoušky na konci 3. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím stupni:

1. Durová a mollová stupnice + tónický kvintakord s obraty;
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda;
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická - sólová, čtyřruční nebo sklada nastudovaná v předmětech kolektivní interpretace.

Požadavky závěrečné komisionální zkoušky na konci 4. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin:

1. Durová a mollová stupnice + rozklad a obraty;
2. Jedna skladba technického charakteru nebo etuda;
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická (sólová, čtyřruční nebo sklada nastudovaná v předmětech kolektivní interpretace).

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin druhého vzdělávacího stupně ukončí žák závěrečnou komisionální zkouškou, veřejným absolventským vystoupením, kde přednese libovolně vybrané skladby odpovídající požadované duratě a náročnosti z oblasti sólové nebo čtyřruční hry případně skladby nastudované v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.3.3 d) Studium pro dospělé

Učební plán, učební osnova:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

5. 4 Studijní zaměření: Hra na housle v 1. a 2. vzdělávacím stupni

Oblast: **Hudební interpretace a tvorba**

Vzdělávací zaměření : **Hra na smyčcové nástroje**

Vyučovací předmět: **Hra na housle**

5.4.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na housle

5.4.1 a) Přípravné studium

Učební plán č.1 pro první vzdělávací stupeň - dvouleté přípravné studium

	1. ročník	2. ročník
příprava hry na housle	1	1
hudební nauka - PHV +	1	1

- + V 1. roce přípravného studia podle Učebního plánu č. 1 není hudební nauka povinným předmětem.

Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka – PHV ve 2. roce přípravného studia podle Učebního plánu č. 1 – viz. **kapitola 5.8.3 a)**, může žák plnit rovněž v hodinách Příprava hry na housle.

Příprava hry na nástroj probíhá individuálním způsobem.

Učební plán č. 2 pro 1. vzdělávací stupeň - jednoleté přípravné studium

příprava hry na housle	1
hudební nauka - PHV +	1

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka PHV podle Učebního plánu č. 2,- viz. **kapitola č. 5.8.3 a)** může žák plnit rovněž v hodinách Příprava hry na housle.

Příprava hry na housle probíhá individuálním způsobem.

Ročníkové výstupy jednotlivých předmětů Příprava hry na housle

– viz. **kapitola č. 5.4.2 a) a č. 5.4.3 a)**;

Učební plán č. 3 – pro 2. vzdělávací stupeň: jednoleté přípravné studium

příprava hry na housle	1
Hudební nauka +	1

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Příprava hry na housle – viz. **kapitola č. 5.4.3 a)**;

+ Individuální zařazení – nepovinné;

Příprava hry na housle probíhá individuálním způsobem.

5.4.1 b) Základní studium**Učební plán č. 1 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň :**

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na housle	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

+ Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka – viz. **kapitola č. 5. 8. 3 b)**;

+ + Ročníkové výstupy pro předměty kolektivní interpretace **viz. kapitola 5. 8. 3 a)**;

Vybrané předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na housle základního studia

– viz. **kapitola č. 5.4.2 b); č. 5.4.3 b)**;

Učební plán č. 2 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na housle	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

+ Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka **viz. kapitola č. 5.8.3 b);**

+ + Ročníkové výstupy pro předměty kolektivní interpretace **viz. kapitola č. 5.8.3 a);**

Vybrané předměty kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na housle základního studia

– viz. **kapitola č. 5.4.2 b); č. 5.4.2 c);**

5.4.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

Učební plán pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na housle	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

- + Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka **viz. kapitola 5.8.3 b);**
- + + Ročníkové výstupy pro předmět Kolektivní interpretace **viz. kapitola 5.8.3 a);**
Předmět Kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.
Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na housle studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin
– viz. **kapitola č. 5. 4. 2 c); č. 5. 4. 3 c);**

5.4.1 d) Studium pro dospělé

Učební plán, učební osnova:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční studijní plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

5.4.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na housle v 1. vzdělávacím stupni

Učební osnova – ročníkové výstupy:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na housle**

5.4.2 a) Přípravné studium

- dvouleté přípravné studium

Učební plán č. 1 - dvouleté přípravné studium v 1. vzdělávacím stupni:

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
První rok přípravného studia: Žák: - zná části houslí a smyčce - umí pojmenovat struny - na prázdných strunách s přesností rytmitizuje jednoduché písně - zahraje jednoduchou píseň v durovém, případně v mollovém prstokladu v základní poloze - zahraje jednoduchou píseň z paměti a s doprovodem jiného nástroje Druhý rok přípravného studia: Žák: - zahraje jednoduchou píseň s přesnou základní rytmickou strukturou - orientuje se v intonační přesnosti - dovede zahrát melodii písně nebo drobné skladbičky s vlastním hudebním přednesem	Pro 1. a 2. rok dvouletého přípravného studia Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet lidových písní případně jednoduchých skladbiček v durovém a mollovém prstokladu b) věnuje se: - úvodu do hry stupnic - souhře s klavírním doprovodem Doporučená studijní literatura – např.: J.Micka – M.Micková: Škola hry na housle, 1., 2. díl O.Šecčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 V.Krůček: Škola houslových etud, 1.díl V.Krůček: Škola houslového přednesu Š.Suzuki: Houslová škola, I. díl	1

- zachovává rytmickou strukturu a přiměřenou intonaci při interpretaci jednoduché písně, případně drobné skladbičky s durovým, případně s mollovým prstokladem - zahraje jednoduchou píseň, případně drobnou skladbičku v základní poloze z paměti a s doprovodem jiného nástroje		
--	--	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku v přípravném studiu v prvním vzdělávacím stupni:

- 1. rok přípravy hry na nástroj, učební plán č. 1:

Žák zahraje dvě lidové písně podle prstokladové analogie vybrané školy.

- 2. rok přípravy hry na nástroj, učební plán č.1:

Žák zahraje dvě lidové písně případně drobné skladby podle prstokladové analogie

Příprava hry na nástroj - jednoleté přípravné studium

Učební plán č. 2 – jednoleté přípravné studium v 1. vzdělávacím stupni:

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části houslí a smyčce - umí pojmenovat struny - na prázdných strunách rytmičuje s přesností jednoduché písně - zahraje jednoduchou píseň v durovém , případně v mollovém prstokladu v základní poloze - zahraje jednoduchou píseň v durovém, případně mollovém prstokladu s rytmickou jistotou a přiměřenou intonační přesností z paměti a v doprovodu jiného nástroje	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet lidových písní případně jednoduchých skladeb v durovém a mollovém prstokladu b) věnuje se: - úvodu hry z not - kontrole intonace - úvodu do hry stupnic - souhře s klavírním doprovodem Doporučená studijní literatura – např.: viz. učební plán č. 1	1

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku v přípravném studiu v prvním vzdělávacím stupni - učební plán č. 2:

Žák zahraje dvě lidové písně podle prstokladové analogie vybrané školy.

5.4.2 b) Základní studium

1. ročník

učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá správné návyky uchopení houslí a vedení smyčce ; - ovládá základní rozdělení smyčce – dovede hrát celým smyčcem, polovinou i třetinami; - zvládá prstoklad dur i moll v základní poloze na všech strunách; - zahraje jednoduchou píseň z not i z paměti – jednoduchý rytmus – nota celá, půlová, čtvrt'ová, osminová; - základy detaché, staccata a legáta; - zahraje písně nebo vybrané drobné skladbičky přiměřené technické i výrazové náročnosti s vlastním hudebním přednesem, z paměti sólo i s doprovodem jiného nástroje.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet jednooktávových stupnic a příslušných rozložených akordů podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami obdobného charakteru; - libovolný počet lidových písní případně drobných skladeb v durovém a mollovém prstokladu; b) věnuje se: - hře z not; - kontrole intonace; - souhře s klavírním doprovodem případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1, op. 6, sešit 5 V.Krůček: Škola houslových etud – 1. díl J.Micka – M.Micková: Škola hry na housle, 1., 2., 3., díl – výběr písní V.Krůček: Škola houslového přednesu Š.Suzuki: Houslová škola – přednesové	1, 1,5

	skladby, 1., 2. díl L.Josef: Drobnosti A.Móži: Drobnosti A.Vivaldi: Koncert G-dur, jednovětý St.Mach: Concertino facile	
--	---	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku v 1. ročníku základního studia v prvním vzdělávacím stupni:

– učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna jednooktávová durová stupnice + příslušný rozložený akord - podle prstokladové analogie;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru;
3. Přednesová skladba nebo píseň podle prstokladové analogie vybrané školy;

2. ročník

učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - umí používat základní smyky – détaché, staccato, legato – a jejich kombinace; - ovládá smyčec při přechodech přes struny; - dokáže hrát v základní dynamice – forte a piano; - zvládá prstoklad dur i moll a jejich kombinace i v přechodech přes struny; - dokáže měnit rychlost smyku; - zahraje jednoduchou přednesovou skladbu se základním rytmickým členěním - nota celá, půlová, čtvrtěová, osminová, šestnáctinová s využitím základů detaché, staccata legata, sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet jednooktávových stupnic a rozložených akordů v podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období;	1, 1,5

	b) věnuje se: - kontrole intonace; - úvodu do hry s vibrátem; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1, op. 6, sešit 5 V.Krůček: Škola houslových etud – 1., 2. díl díl V.Krůček: Škola houslového přednesu Š.Suzuki: Houslová škola – přednesové skladby, 1., 2. díl L.Josef: Drobnosti A.Komarovskij: Kukačka, Léta holub sívý Variace A.Móži: Drobnosti A.Rowley: Dvanáct snadných skladeb A.Vivaldi: Koncert G-dur, jednovětý N.Rimskij-Korsakov: Variace	
--	---	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku ve 2. ročníku základního studia v prvním vzdělávacím stupni:

– učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna dvouoktávová durová stupnice + příslušný rozložený akord - podle prstokladové analogie;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru přičemž jedna může být píseň, podle prstokladové Analogie vybrané školy;

3. ročník

učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá smyky martelé, staccato a jejich kombinace se základními smyky detaché a legato; - zvládá vedení a dělení smyčce ve všech jeho částech ; - ovládá prstoklady dur, moll a snížený v základní poloze na všech strunách; - ovládá základní cvičení pro vibráto; - ovládá základní frázování v rámci základní dynamiky – forte a piáno, crescendo, decrescendo včetně akcentu jako výrazového prostředku – a základního rytmického členění ; - vyjádří náladu skladby jednoduchými výrazovými prostředky ; - zahraje vybranou skladbu z paměti, sólo i s doprovodem jiného nástroje.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období b) věnuje se: - úvodu do hry v polohách; - kontrole intonace; - nácviku vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 V.Krůček: Škola houslových etud, 1., 2. díl	1, 1,5

	J.Micka-M.Micková: Škola hry na housle J.Faust: Dvě jednovětá koncertina, G-dur, D-dur B.Gselhofer: Dětská sonatina O.Rieding: Koncert h-moll Koncert G-dur J.Svoboda: Koncertino e-moll F.Küchler: Koncertino G-dur V.Krůček: Škola houslového přednesu F.Schubert: Včela E.Jenkinson: Rej skřítků Š Suzuki: Houslová škola – přednesové skladby, 1., 2., 3. díl A.Vivaldi: Koncert G-dur, jednovětý Koncert a-moll St.Mach: Concertino facile N.Rimskij-Korsakov: Variace A.Komarovskij: Variace Koncertino A-dur F.Seitz: Koncert G-dur	
--	---	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku ve 3. ročníku základního studia v prvním vzdělávacím stupni:

– učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna dvouoktávová durová a jedna dvouoktávová mollová stupnice + příslušný rozložený akord -
podle prstokladové analogie;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru podle prstokladové analogie vybrané školy;

4. ročník

učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalosti z oblasti zásad správného uchopení houslí a vedení smyčce včetně kolrelace paží; - zvládá složitější prvky dělení smyčce, výměny smyku, kombinovanou rychlost vedení smyčce; - užívá vibráto jako výrazový prostředek - v základní poloze zvládá všechny prstokladové kombinace na všech strunách včetně přechodů přes struny; - pracuje na přípravě hry ve druhé a třetí poloze s využitím základního flagioletu; - ovládá interpretaci jednoduché skladby sólo i s doprovodem jiného z paměti; - při interpretaci vyjádří náladu skladby jednoduchými výrazovými a dynamickými prostředky se zapojením individuální přednesové představivosti.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období; b) věnuje se: - úvodu do hry v polohách; - kontrole intonace; - nácviku vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O. Ševčík: op. 6, sešit 5 op. 2, sešit 1 V.Krůček: Škola houslových etud, 1., 2., 3. díl F.Küchler: Koncertino G-dur Koncertino D- dur N.Baklanová: Sonatina	1, 1,5

	E.Jenkinson: Rej skřítků St.Mach: Concertino facile O.Rieding: Koncert G-dur Koncert h-moll Koncert D-dur A.Vivaldi: Koncert G-dur Koncert a-moll Koncert d-moll N.Rimskij-Korsakov: Variace A.Komarovskij: Variace F.Seitz: Koncert D-dur Koncert G- dur Koncert g-moll L.Jansa: Concertino D-dur V.Krůček: Škola houslového přednesu	
--	--	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku ve 4. ročníku základního studia v prvním vzdělávacím stupni:

– učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna dvouoktávová durová a jedna dvouoktávová mollová stupnice + příslušný rozložený akord -
podle prstokladové analogie;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru;
3. Dvě řednesové skladby odlišného charakteru podle prstokladové analogie vybrané školy;

5. ročník

učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá korelaci paží; - zná charakter interpretace skladeb různých stylových období ve smyslu vedení fráze i tvorby tónu; - zvládá základní saltátový smyk - spiccato a řadové staccato; - umí plynulé výměny poloh (první – druhá, první – třetí poloha včetně kombinací); - zahraje vybranou jednoduchou skladbu ve druhé a ve třetí poloze z listu; - zahraje jednoduchou skladbu s prstokladem kombinující první, druhou a třetí polohu sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti; - užívá vibráto jako výrazový prostředek; - vyjádří náladu skladby základními výrazovými prostředky a dynamickými prostředky se zapojením individuální přednesové představivosti.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období; b) věnuje se: - hře v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura- např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 1 op. 1, sešit 3 op. 8	1, 1,5

	H.Schradieck: Prstová cvičení V.Krůček: Škola houslových etud, 2., 3., 4. díl R.Kreuzer: 42 etud A.Komarovskij: Koncertino A-dur L.Pertnoff: Ruská fantazie č. 11 a-moll, č. 2 d-moll J.Kocián: Melodie, Serenáda, Dumka, Jarní píseň, Ukolébavka, Humoreska B.Bartók: Sonatina G.F.Händel: Sonáty A.Corelli: Sonáty Z.Fibich: Sonatina A.Dvořák: Sonatina B.Martinů: Impromptus, Colombína tančí, Sonatina N.Paganini: Téma s variacemi O.Rieding: Koncert D-dur A.Vivaldi: viz. doporučená literatura ve 4. roč. L.Jansa: Koncertino D-dur Ch. de Bériot: Baletní scéna	
--	---	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku v 5. ročníku základního studia v prvním vzdělávacím stupni:

– učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna dvouoktávová nebo tříoktávová durová a jedna dvouoktávová mollová stupnice
+ příslušný rozložený akord;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru , z toho jedna rozsáhlejší formy.

6. ročník

učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá samostatně korelaci paží; - zvládá kombinace všech probraných smyků při různé rychlosti vedení smyčce; - hraje ve čtvrté a v páté poloze na úrovni základní orientace ; - zvládá základní dvojhmaty na úrovni základní orientace; - samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu a zahrát ji z paměti; - využívá vibráto jako výrazový prostředek; - dokáže interpretovat vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti; - vyjádří interpretační záměr skladatele výrazovými a dynamickými prostředky se - zapojením individuální přednesové představivosti.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových nebo tříoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů ; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - úvodu hry v dvojhmatech- kontrole intonace; - hře v polohách; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 1 op. 1, sešit 3	1, 1,5

	op. 3 op. 8 op. 9 H.Schradieck: Prstová cvičení V.Krůček: Škola houslových etud, 3., 4. díl R.Kreuzer: 42 etud A.Komarovskij: Koncertino A-dur L.Pertnoff: Ruská fantazie č. 11 a-moll, č. 2 d-moll G.F.Händel: Sonáty A.Corelli: Sonáty Z.Fibich: Sonatina d-moll A.Dvořák: Sonatina G-dur Romantické kusy B.Martinů: Impromptus, Sonatina, Colombína tančí J.B.Acolay: Koncertino a- moll F.Schubert: Sonatiny op. 137 Ch. de Bériot: Koncert a-moll Baletní scéna O.Rieding: Koncertino v uherském slohu op.21 V.Novák: Lístek do památníku J.Kocián: Melodie, Serenáda, Humoreska, Jarní píseň, Večerní meditace F.Kreisler: Liebes leid H.Wieniawski: Mazurky	
--	--	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku v 6. ročníku základního studia v prvním vzdělávacím stupni:

– učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna dvouoktávová nebo tříoktávová durová a jedna dvouoktávová nebo tříoktávová mollová stupnice + příslušný rozložený akord;
2. Dvě etudy, případně přednesové skladby podobného charakteru;
3. Dvě řednesové skladby odlišného charakteru, z toho jedna rozsáhlejší formy;

7. ročník**učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)****a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):**

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá samostatně korelaci paží; - umí využívat smyčce ve všech jeho částech a ve všech dynamických odstínech při vědomém užití potřebné rychlosti vedení smyčce; - hraje na základní úrovni v první až sedmé poloze; - dobře zvládá jednotlivé výměny poloh; - samostatně volí vhodné výrazové prostředky k vyjádření charakteru skladby; - dokáže popsat základní členění hraných skladeb, - zná a umí odlišit různá stylová období a žánry; - volí vhodné výrazové a dynamické prostředky k vyjádření charakteru skladby; - dokáže interpretovat vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových nebo tříoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - zdokonalování dvojhmatové hry; - zdokonalování ve hře v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 3	1, 1,5

	op. 1, sešit 4 op. 1, sešit 1 op. 3 op. 8 op. 9 H.Schradieck: Prstová cvičení V.Krůček: Škola houslových etud, 3., 4. díl R.Kreuzer: 42 etud A.Komarovskij: Koncertino A-dur L.Pertnoff: Ruská fantazie č. 11 a-moll, č. 2 d-moll Koncert a-moll G.F.Händel: Sonáty A.Corelli: Sonáty J.B.Viotti: Koncert č. 23, G-dur W.A.Mozart: Koncert D-dur „Adelaida“ Z.Fibich: Sonatina d-moll B.Smetana: Dvě duha Z domoviny J.Suk: Čtyři kusy A.Dvořák: Sonatina G-dur Romantické kusy B.Martinů: Impromptus, Sonatina, Colombína tančí, Pět rytmických etud J.B.Acolay: Koncertino a- moll Ch. de Bériot: Koncert č. 9 a-moll Baletní scéna F.Schubert: Sonatiny op. 137 J.S.Bach: Koncert a-moll, BWV Koncert E-dur, BWV M.Bruch: Koncert g-moll F.Mendelssohn-Bartholdy: Koncert e-moll H.Wieniawski: Koncert d-moll	
--	---	--

Požadavky pro závěrečnou komisionální zkoušku v 7. ročníku základního studia v prvním vzdělávacím stupni:

– **učební plán č. 1 a č. 2:**

1. Jedna dvouoktávová nebo tříoktávová durová a jedna dvouoktávová nebo tříoktávová mollová stupnice + příslušný rozložený akord;
2. Dvě etudy, případně přednesové skladby podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru, z toho jedna rozsáhlejší formy;

Základní studium prvního vzdělávacího stupně ukončí žák závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě. Přednese v libovolném výběru skladby odpovídající durátě a náročnosti. Repertoár může být doplněn skladbami nastudovanými v průběhu studia v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.4.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - umí používat základní smyky – détaché, staccato, legato – a jejich kombinace; - ovládá smyčec při přechodech přes struny; - dokáže hrát v základní dynamice – forte a piano; - zvládá prstoklad dur i moll a jejich kombinace v přechodech přes struny; - dokáže měnit rychlost smyku; - zahraje jednoduchou přednesovou skladbu se základním rytmickým členěním - nota celá, půlová, čtvrtěová, osminová, šestnáctinová s využitím základů detaché, staccata legáta, sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet jednooktávových stupnic a rozložených akordů v podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období; b) věnuje se: - kontrole intonace; - nácviku vibráta, případně jeho zdokonalování; - nácviku, případně zdokonalování hry v polohách; - hře z listu;	2

	- souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1, op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 1 op. 1, sešit 3 H.Schradieck: Prstová cvičení V.Krůček: Škola houslových etud – 1., 2., 3. díl V.Krůček: Škola houslového přednesu S.Suzuki: Houslová škola – přednesové skladby, 1., 2. díl L.Josef: Drobnosti A.Komarovskij: Kukačka, Léta holub sívý A.Móži: Drobnosti A.Rowley: Dvanáct snadných skladeb A.Vivaldi: Koncert a- moll Koncert d-moll Koncert G-dur O.Rieding: Koncert G-dur Koncert h-moll Koncert v Uherském stylu A.Rubinstein: Melodie N.Rimskij-Korsakov: Variace A.Komarovskij: Variace	
--	--	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky v 1. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v prvním vzdělávacím stupni:

1. Jedna jednooktávová durová stupnice + příslušný rozložený akord - podle prstokladové analogie;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru podle prstokladové analogie;
3. Přednesová skladba podle prstokladové analogie vybrané školy.

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá smyky martelé, staccato a jejich kombinace se základními smyky detaché a legato; - zvládá vedení a dělení smyčce ve všech jeho částech; - ovládá prstoklady dur, moll a snížený v základní poloze na všech strunách; - ovládá základní cvičení pro vibráto; - ovládá základní frázování v rámci základní dynamiky – forte a piano, crescendo, decrescendo včetně akcentu jako výrazového prostředku – a základního rytmického členění; - vyjádří náladu skladby jednoduchými výrazovými prostředky ; - zahraje vybranou skladbu z paměti, sólo i s doprovodem jiného nástroje.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet jednooktávových stupnic a rozložených akordů v podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období; b) věnuje se: - kontrole intonace; - nácviku, případně zdokonalování hry v polohách; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 1 op. 1, sešit 3 op. 8 V.Krůček: Škola houslových etud, 1., 2.,	2

	3. díl J.Faust: Dvě jednovětá koncertina, G-dur, D-dur B.Gselhofer: Dětská sonatina O.Rieding: Koncert h-moll Koncert G-dur J.Svoboda: Koncertino e-moll F.Küchler: Koncertino G-dur V.Krůček: Škola houslového přednesu F.Schubert: Včela E.Jenkinson: Rej skřítků S Suzuki: Houslová škola – přednesové skladby, 1., 2., 3. díl A.Vivaldi: Koncert G-dur, jednovětý Koncert a-moll St.Mach: Concertino facile N.Rimskij-Korsakov: Variace A.Komarovskij: Variace Koncertino A-dur F.Seitz: Koncert G-dur	
--	---	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku ve 2. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v prvním vzdělávacím stupni:

1. Jedna dvouoktávovápřípadně tříoktávová durová a jedna dvouoktávová mollová stupnice
+ příslušný rozložený akord - podle prstokladové analogie;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru.

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalosti z oblasti zásad správného uchopení houslí a vedení smyčce včetně kolrelace paží; - zvládá složitější prvky dělení smyčce, výměny smyku, kombinovanou rychlost vedení smyčce ; - užívá vibráto jako výrazový prostředek; - v základní poloze zvládá všechny prstokladové kombinace na všech strunách včetně přechodů přes struny; - pracuje na přípravě hry ve druhé a třetí poloze s využitím základního flagioletu; - ovládá interpretaci jednoduché skladby sólo i s doprovodem jiného z paměti ; - při interpretaci vyjádří náladu skladby jednoduchými výrazovými a dynamickými prostředky se zapojením individuální přednesové představivosti.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období; b) věnuje se: - z dokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O. Ševčík: op. 6, sešit 5 op. 2, sešit 1 op. 1, sešit 1 op. 1, sešit 3 op. 8 V.Krůček: Škola houslových etud, 1., 2., 3. díl F.Küchler: Koncertino G-dur	2

	Koncertino D- dur N.Baklanová: Sonatina E.Jenkinson: Rej skřítků St.Mach: Concertino facile O.Rieding: Koncert G-dur Koncert h-moll Koncert D-dur A.Vivaldi: Koncert G-dur Koncert a-moll Koncert d-moll N.Rimskij-Korsakov: Variace A.Komarovskij: Variace F.Seitz: Koncert D-dur Koncert G- dur Koncert g-moll L.Jansa: Concertino D-dur V.Krůček: Škola houslového přednesu	
--	--	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku ve 3. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna dvouoktávová, případně tříoktávová durová a jedna dvouoktávová mollová stupnice
+ příslušný rozložený akord ;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru, z toho jedna rozsáhlejší formy - lze zařadit take skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace .

4. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá korelaci paží; - zná charakter interpretace skladeb různých stylových období ve smyslu vedení fráze i tvorby tónu; - zvládá základní saltátový smyk - spiccato a řadové staccato; - umí plynulé výměny poloh (první – druhá, první – třetí poloha včetně kombinací); - zahraje vybranou jednoduchou skladbu ve druhé a ve třetí poloze z listu; - zahraje jednoduchou skladbu s prstokladem kombinující první, druhou a třetí polohu sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti; - užívá vibráto jako výrazový prostředek - vyjádří náladu skladby základními výrazovými prostředky a dynamickými prostředky; se zapojením individuální přednesové představivosti.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období; b) věnuje se: - zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O. Ševčík: op. 6, sešit 5 op. 2, sešit 1 op. 1, sešit 1 op. 1, sešit 3 op. 8 H.Schradieck: Prstová cvičení	2

	V.Krůček: Škola houslových etud, 1., 2., 3. díl F.Küchler: Koncertino G-dur Koncertino D- dur N.Baklanová: Sonatina E.Jenkinson: Rej skřítků O.Rieding: Koncert G-dur Koncert h-moll Koncert D-dur A.Vivaldi: Koncert G-dur Koncert a-moll Koncert d-moll N.Rimskij-Korsakov: Variace A.Komarovskij: Variace F.Seitz: Koncert D-dur Koncert G- dur Koncert g-moll L.Jansa: Koncertino D-dur V.Krůček: Škola houslového přednesu S.Suzuki: Houslová škola, přednesové skladby 2., 3., 4., 5. díl	
--	---	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku ve 4. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna dvouoktávová durová a jedna dvouoktávová mollová stupnice + příslušný rozložený akord
- podle prstokladové analogie vybrané školy;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru;
3. Dvě řednesové skladby odlišného charakteru, z toho jedna rozsáhlejší formy - lze zařadit také skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace . .

5. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá samostatně korelaci paží; - zvládá kombinace všech probraných smyků při různé rychlosti vedení smyčce; - hraje ve čtvrté a v páté poloze na úrovni základní orientace; - zvládá základní dvojhmaty na úrovni základní orientace; - samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu a zahrát ji z paměti; - využívá vibráto jako výrazový prostředek; - dokáže interpretovat vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti; - vyjádří interpretační záměr skladatele výrazovými a dynamickými prostředky se zapojením individuální přednesové představivosti.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových nebo tříoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů ; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - úvodu hry v dvojhmatech- kontrole intonace; - hře v polohách; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura- např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 1 op. 1, sešit 3 op. 8 H.Schradieck: Prstová cvičení V.Krůček: Škola houslových etud, 2., 3., 4. díl R.Kreuzer: 42 etud	2

	A.Komarovskij: Koncertino A-dur L.Pertnoff: Ruská fantazie č. 11 a-moll, č. 2 d-moll J.Kocián: Melodie, Serenáda, Dumka, Jarní píseň, Ukolébavka, Humoreska B.Bartók: Sonatina G.F.Händel: Sonáty A.Corelli: Sonáty Z.Fibich: Sonatina A.Dvořák: Sonatina B.Martinů: Impromptus, Colombína tančí, Sonatina N.Paganini: Téma s variacemi O.Rieding: Koncert D-dur A.Vivaldi: viz. doporučená literatura ve 4. roč. L.Jansa: Koncertino D-dur Ch. de Bériot: Baletní scéna	
--	---	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku v 5. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna dvouoktávová nebo tříoktávová durová a jedna dvouoktávová mollová stupnice
+ příslušný rozložený akord;
2. Dvě etudy, případně skladby podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru , z toho jedna rozsáhlejší formy
– lze zařadit skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

6. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá samostatně korelaci paží; - umí využívat smyčce ve všech jeho částech a ve všech dynamických odstínech při vědomém užití potřebné rychlosti vedení smyčce; - hraje na základní úrovni v první až sedmé poloze; - dobře zvládá jednotlivé výměny poloh; - samostatně volí vhodné výrazové prostředky k vyjádření charakteru skladby; - dokáže popsat základní členění hraných skladeb, - zná a umí odlišit různá stylová období a žánry; - volí vhodné výrazové a dynamické prostředky k vyjádření charakteru skladby; - dokáže interpretovat vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových nebo tříoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů ; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - zdokonalování dvojhmatové hry; - zdokonalování ve hře v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 3 op. 1, sešit 4 op. 1, sešit 1 op. 3	2

	op. 8 op. 9 H.Schradieck: Prstová cvičení V.Krůček: Škola houslových etud, 3., 4. díl R.Kreuzer: 42 etud A.Komarovskij: Koncertino A-dur L.Pertnoff: Ruská fantazie č. 11 a-moll, č. 2 d-moll Koncert a-moll G.F.Händel: Sonáty A.Corelli: Sonáty J.B.Viotti: Koncert č. 23, G-dur W.A.Mozart: Koncert D-dur „Adelaida“ Z.Fibich: Sonatina d-moll B.Smetana: Dvě dua Z domoviny J.Suk: Čtyři kusy A.Dvořák: Sonatina G-dur Romantické kusy B.Martinů: Impromptus, Sonatina, Colombína tančí, Pět rytmičkových etud J.B.Acolay: Koncertino a- moll Ch. de Bériot: Koncert č. 9 a-moll Baletní scéna F.Schubert: Sonatiny op. 137 J.S.Bach: Koncert a-moll, BWV Koncert E-dur, BWV M.Bruch: Koncert g-moll F.Mendelssohn-Bartholdy: Koncert e-moll H.Wieniawski: Koncert d-moll	
--	--	--

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku v 6. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna dvouoktávová nebo tříoktávová durová a jedna dvouoktávová nebo tříoktávová mollová stupnice + příslušný rozložený akord ;
 2. Dvě etudy, případně přednesové skladby podobného charakteru;
 3. Dvě řednesové skladby odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy.
- Lze zařadit též skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

7. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá samostatně korelaci paží; - umí využívat smyčce ve všech jeho částech a ve všech dynamických odstínech při vědomém užití potřebné rychlosti vedení smyčce; - hraje na základní úrovni v první až sedmé poloze; - dobře zvládá jednotlivé výměny poloh; - samostatně volí vhodné výrazové prostředky k vyjádření charakteru skladby - dokáže popsat základní členění hraných skladeb, - zná a umí odlišit různá stylová období a žánry; - volí vhodné výrazové a dynamické prostředky k vyjádření charakteru skladby; - dokáže interpretovat vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti; - v průběhu příslušného školního roku zvládne případně nastudovat skladby požadované pro přijímací zkoušky na konzervatořích.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových nebo tříoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - zdokonalování dvojhmatové hry; - zdokonalování ve hře v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 3 op. 1, sešit 4 op. 1, sešit 1 op. 3	2

	op. 8 op. 9 H.Schradieck: Prstová cvičení V.Krůček: Škola houslových etud, 3., 4. díl R.Kreuzer: 42 etud A.Komarovskij: Koncertino A-dur L.Pertnoff: Ruská fantazie č. 11 a-moll, č. 2 d-moll Koncert a-moll G.F.Händel: Sonáty A.Corelli: Sonáty J.B.Viotti: Koncert č. 23, G-dur W.A.Mozart: Koncert D-dur „Adelaida“ Z.Fibich: Sonatina d-moll B.Smetana: Dvě dua Z domoviny J.Suk: Čtyři kusy A.Dvořák: Sonatina G-dur Romantické kusy B.Martinů: Impromptus, Sonatina, Colombína tančí, Pět rytmičkových etud J.B.Acolay: Koncertino a- moll Ch. de Bériot: Koncert č. 9 a-moll Baletní scéna F.Schubert: Sonatiny op. 137 J.S.Bach: Koncert a-moll, BWV Koncert E-dur, BWV M.Bruch: Koncert g-moll F.Mendelssohn-Bartholdy: Koncert e-moll H.Wieniawski: Koncert d-moll	
--	--	--

Požadavky pro závěrečnou komisionální zkoušku v 7. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna dvouoktávová nebo tříoktávová durová a jedna dvouoktávová nebo tříoktávová mollová stupnice + příslušný rozložený akord ;
 2. Dvě etudy, případně přednesové skladby podobného charakteru;
 3. Dvě řednesové skladby odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy.
- Lze zařadit též skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin prvního vzdělávacího stupně ukončí žák závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě. Přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Repertoár může být doplněn skladbami nastudovanými v průběhu studia v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.4.3 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na housle ve 2. vzdělávacím stupni

Učební osnova – ročníkové výstupy:

představuje předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky.

Vyučovací předmět: **Hra na housle**

5.4.3 a) Přípravné studium

– jednoleté přípravné studium

Učební plán č. 2 – jednoleté přípravné studium

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části houslí a smyčce, pojmenuje jejich struny; - ovládá správné návyky uchopení nástroje a vedení smyčce; - ovládá základní rozdělení smyčce – dovede hrát celým smyčcem, jeho polovinami i třetinami; - umí používat základní smyky – dataché, staccato, legato a jejich kombinace; - ovládá smyčec při přechodech přes struny;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet jednooktávových a dvouoktávových durových stupnic a příslušných rozložených akordů podle prstokladové analogie; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit drobnými skladbami obdobného charakteru podle prstokladové analogie;	1

- ovládá prstoklady dur, moll, snížený v základní poloze na všech strunách; - ovládá základní frázování v rámci základní dynamiky – forte, piáno, crescendo, decrescendo; - ovládá základní cvičení pro vibráto; - zahraje jednoduchou přednesovou skladbu se základním rytmickým členěním – nota celá, půlová, čtvrt'ová, osminová, šestnáctinová se zapojením základů detaché, staccato, legáto a akcentu jako výrazového prostředku – z paměti sólo i s doprovodem jiného nástroje.	- libovolný počet lidových písní případně jednoduchých skladeb podle prstokladové analogie; b) věnuje se: - úvodu hry z not; - kontrole intonace; - souhře s klavírním doprovodem případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 V.Krůček: Škola houslových etud, 1., 2. díl J.Micka – M.Micková: Škola hry na housle, I. II. díl V.Krůček: Škola houslového přednesu L.Josef: Drobnosti O.Rieding: Koncert h-moll Koncert G-dur A.Vivaldi: Koncert G-dur, jednověť N.Rymskij-Korsakov: Variace	
---	---	--

**Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku v přípravném studiu
ve druhém vzdělávacím stupni – učební plán č. 2:**

Žák zahraje z paměti dvě skladby podle prstokladové analogie.

5.4.3 b) Základní studium

1. a 2. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky totožné v následně uvedených principech. Diferencují se množstvím zpracovaných studijních i přednesových materiálů a také s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření

- viz. kapitola č. 5. 8. 3 a), Vyučovací předměty kolektivní interpretace.

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalostí z přípravného studia v oblasti zásad správného uchopení houslí a vedení smyčce, případně zásad korelace paží ze studia v prvním vzdělávacím stupni; - umí samostatně vybrat vhodnou skladbu, navrhnout prstoklady, smyky a výrazové i dynamické prostředky ; - dokáže nastudovanou vybranou skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti bezchybně zahrát; - dokáže samostatně pracovat s kvalitou a barvou tónu; - zahraje z paměti rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje; - samostatně navrhuje vhodné výrazové prostředky k vyjádření charakteru skladby s ohledem na znalosti z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu imanentního.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových nebo tříoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů ; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - úvodu do hry v polohách, případně zdokonalování hry v polohách; - úvodu dvojhmatové hry, případně zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace;	1, 1,5

	- nácvičku vibráta, případně jeho zdokonalování ; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 1, 2 op. 1, sešit 3 op. 1, sešit 4 op. 3 op. 8 op. 9 H.Schradieck: Prstová cvičení V.Krůček: Škola houslových etud, 3., 4. díl R.Kreuzer: 42 etud A.Vivaldi: Koncert G-dur, jednovětý (Kreisler) Koncert op. 3 a-moll Koncert op. 4 G-dur A.Komarovskij: Koncertino A-dur L.Pertnoff: Ruská fantazie č. 11 a-moll, č. 2 d-moll O.Rieding: Koncert h-moll Koncert G-dur G.F.Händel: Sonáty A.Corelli: Sonáty W.A. Mozart: Sonáty J.B.Viotti: Koncert č. 23, G-dur Z.Fibich: Sonatina d-moll A.Dvořák: Sonatina G-dur	
--	--	--

	Romantické kusy B.Martinů: Impromptus, Sonatina, Colombína tančí J.B.Acolay: Koncertino a- moll Ch.de Bériot: Koncert č. 9 a-moll Koncert č. 1 D-dur Koncert č. 2 h-moll Koncert č. 6 A-dur Koncert č. 7 F.Schubert: Sonatiny op. 137 G.Tartitni: Didone abandonata Ďáblův trilek L.van Beethoven: Romance F-dur, G-dur P.de Sarasate: Andaluzská romance B.Smetana Dvě dua Z domoviny P.Eben: Sonatina semplice O.Nováček: Moto perpetuo H.Wieuxtemps: Fantasia appasionata J.S.Bach: Koncert a-moll, BWV Koncert E-dur, BWV W.A.Mozart: Koncert D-dur “Adelaida” Koncert G-dur, K.V. 216 Koncert D-dur, K.V. 211 Koncert D-dur, K.V. 218 Koncert B-dur, K.v. 207 D.Kabalevskij: Koncert C-dur M.Bruch: Koncert g-moll F.Mendelsohn-Bartholdy: Koncert e-moll H.Wieniawský: Koncert d-moll	
--	---	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 1. a 2. ročníku základního studia ve 2. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna dvouoktávová případně tříoktávová durová a mollová stupnice + příslušné rozklady;
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda;
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická – lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

3. a 4. ročník

Ročníkové výstupy pro oba ročníky jsou totožné v následně uvedených principech. Diferencují se v množství zpracovaných náročnějších studijních i přednesových materiálů a také s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření

– viz. . kapitola č. 5. 8. 3 a), Vyučovací předměty kolektivní interpretace.

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá získaných poznatků zásad korelace paží; - hraje s vibrátem ve všech polohách, užívá všech smykových variant dříve probraných; - zná české a zahraniční houslové interpret; - zná základy periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního i příslušnou základní houslovou literaturu a využívá jich při realizaci vlastních interpretačních záměrů; - umí si vytvořit názor na kvalitu vlastní interpretace a posoudit interpretaci jiných žáků; - samostatně navrhuje výběr studovaných skladeb; - samostatně navrhuje vhodné výrazové i dynamické prostředky k vyjádření charakteru skladby; - zahraje z paměti vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových nebo tříoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů ; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - úvodu, případně rozvoji hry v polohách; - úvodu případně rozvoji hry dvojhmatů; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu;	1, 1,5

	- souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 op. 6, sešit 5 op. 1, sešit 3 op. 3 H.Schradieck: Prstová cvičení V.Krůček: Škola houslových etud, 3., 4. díl R.Kreuzer: 42 etud A.Komarovskij: Koncertino A-dur L.Pertnoff: Ruská fantazie č. 11 a-moll, č. 2 d-moll G.F.Händel: Sonáty A.Corelli: Sonáty J.B.Viotti: Koncert č. 23, G-dur Z.Fibich: Sonatina d-moll B.Smetana: Dvě dua Z domoviny A.Dvořák: Sonatina G-dur Romantické kusy J.Suk: Čtyři kusy B.Martinů: Emprompty Sonatina Colombína tančí Pět rytmických etud J.B.Acolay: Koncertino a- moll F.Schubert: Sonatiny op. 137 Ch. de Bériot: Koncert a-moll J.S.Bach: Koncert a-moll, BWV E-dur, BWV H.Wieniawski: Koncert d-moll M.Bruch: Koncert g-moll	
--	---	--

	F.Mendelssohn-Bartholdy: Koncert e-moll E.Lalo: Španělská symfonie L.Fišer: Amoroso J.S.Svendsen: Romance J.Massenet: Meditace B.Bartók: Rumunské tance P.de Sarasate: Cikánské melodie	
--	---	--

**Požadavky závěrečné komisionální zkoušky na konci 3. ročníku základního studia
ve 2. vzdělávacím stupni:**

1. Jedna dvouoktávová případně tříoktávová durová a mollová stupnice + příslušné rozklady
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

**Požadavky k závěrečné komisionální zkoušce na konci 4. ročníku základního studia
ve 2. vzdělávacím stupni:**

1. Jedna dvouoktávová případně tříoktávová durová a mollová stupnice + příslušné rozklady
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Základní studium druhého vzdělávacího stupně žák ukončí závěrečnou zkouškou, případně vystoupením veřejném absolventském koncertě, kde přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Do repertoáru lze zařadit rovněž skladby nastudované v průběhu studia v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.4.3 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

1. a 2. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **viz. kapitola č. 5.8.3 a), Vyučovací předměty kolektivní interpretace**. Vymezují se úrovní a kvalitou řešené problematiky (rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. prvního ročníku konzervatoří), nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalostí z přípravného studia v oblasti zásad správného uchopení houslí a - vedení smyčce, případně zásad korelace paží ze studia v prvním vzdělávacím stupni - umí samostatně vybrat vhodnou skladbu, navrhnout prstoklady, smyky a výrazové i dynamické prostředky - dokáže nastudovanou vybranou skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti bezchybně zahrát - dokáže samostatně pracovat s kvalitou a barvou tónu - zahraje z paměti rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje - samostatně navrhuje vhodné výrazové prostředky k vyjádření charakteru skladby s ohledem na znalosti z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu imanentního	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových nebo tříoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období, z toho jedna rozsáhlejší formy b) věnuje se: - úvodu do hry v polohách, případně zdokonalování hry v polohách - úvodu dvojhmatové hry, případně zdokonalování hry v polohách - kontrole intonace	2

	- nácviu vibráta, případně jeho zdokonalování - hře z listu - souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace Doporučená studijní literatura – např.: viz doporučená studijní literatura uvedená v kapitole Základní studium ve druhém vzdělávacím stupni – 1. a 2. roč.	
--	--	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 1. a 2. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím stupni:

- učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna dvouoktávová případně tříoktávová durová a mollová stupnice + příslušné rozklady
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická
 - lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

3. a 4. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – viz. kapitola č. 5.8.3 a), **Vyučovací předmět kolektivní interpretace**. Vymezují se **úrovní a kvalitou** řešené problematiky - rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. druhého ročníku konzervatoří - **nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu**.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá získaných poznatků zásad korelace paží - hraje s vibrátem ve všech polohách, užívá všech smykových variant dříve probraných - zná české a zahraniční houslové interprety - zná základy periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního i příslušnou základní houslovou literaturu a využívá jich při realizaci vlastních interpretačních záměrů - umí si vytvořit názor na kvalitu vlastní interpretace a posoudit interpretaci jiných žáků - samostatně navrhuje výběr studovaných skladeb - samostatně navrhuje vhodné výrazové i dynamické prostředky k vyjádření charakteru skladby - zahraje z paměti vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti	Žák: v průběhu školního roku a) nastuduje: - libovolný počet dvouoktávových nebo tříoktávových stupnic a příslušných rozložených akordů - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a různých stylových období, z toho jedna rozsáhlejší formy b) věnuje se: - úvodu, případně rozvoji hry v polohách - úvodu případně rozvoji hry dvojhmatů - kontrole intonace - zdokonalování vibráta - hře z listu	2

	- souhře s klavírním doprovodem a souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace Doporučená studijní literatura – např.: viz doporučená studijní literatura v kapitole Základní studium druhého vzdělávacího stupně – 3. a 4. roč.	
--	--	--

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 3. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím programu:

1. Jedna dvouoktávová případně tříoktávová durová a mollová stupnice + příslušné rozklady
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace

Požadavky k závěrečné komisionální zkoušce na konci 4. ročníku:

1. Jedna dvouoktávová případně tříoktávová durová a mollová stupnice + příslušné rozklady
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve druhém vzdělávacím stupni žák ukončí závěrečnou zkouškou, případně vystoupením na veřejném absolventském koncertě, kde přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Do repertoáru lze zařadit rovněž skladby nastudované v průběhu studia v předmětech kolektivní interpretace. Repertoár navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.4.3 d) Studium pro dospělé

Učební plán:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční studijní plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

5.5 Studijní zaměření: Hra na violu

Oblast: **Hudební interpretace a tvorba**

Vzdělávací zaměření: **Hra na smyčcové nástroje**

Vyučovací předmět: **Hra na violu**

5.5.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na violu

5.5.1 a) Příprava studium

- jednoleté přípravné studium

Učební plán pro 1. vzdělávací stupeň

příprava hry na violu	1
hudební nauka - PHV +	1

+ Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka – PHV, **viz. kapitola 5.8.3 b)**
může žák plnit rovněž v hodinách vyučovacího předmětu Příprava hry na violu.

Příprava hry na violu probíhá individuálním způsobem.

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Přípravy hry na violu
– **viz. kapitola č. 5.5.2a);**

Učební plán č. 3 pro 2. vzdělávací stupeň

příprava hry na violu	1
Hudební nauka	1

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Příprava hry na violu
– **viz. kapitola č. 5.5.3 a);**

+ Individuální zařazení – nepovinné;
Příprava hry na violu probíhá individuálním způsobem

Dokud žák nemá fyziologické předpoklady pro hru na violu je zařazen do studijního zaměření Hra na housle. Poté s ohledem na věk přestoupí do příslušného ročníku studijního zaměření Hra na violu.

Přípravné studium pro hru na violu není povinné.

5.5.1 b) Základní stadium

Učební plán č. 1 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň :

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na violu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní interpretace				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						

+ Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka – viz. kapitola č. 5.8.3 b);

++ Ročníkové výstupy předmětů kolektivní interpretace viz. kapitola 5.8.3 a);

Vybraný předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violu základního studia

– viz. kapitola č. 5.5.2 b) č. 5.5.3 b);

Dokud žák nemá fyziologické předpoklady pro hru na violu je zařazen do studijního zaměření Hra na housle. Poté s ohledem na věk přestoupí do příslušného ročníku studijního zaměření Hra na violu.

Učební plán č. 2 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na violu	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Kolektivní interpretace				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						

+ Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka – viz. kapitola 5.8.3 b);

++ Ročníkové výstupy předmětů kolektivní interpretace - viz. kapitola č. 5.8.3 a);

Vybraný předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violu základního studia

– viz. kapitola č. 5.5.2 b), č. 5.5.3 b);

Dokud žák nemá fyziologické předpoklady pro hru na violu je zařazen do studijního zaměření Hra na housle. Poté s ohledem na věk přestoupí do příslušného ročníku studijního zaměření Hra na violu.

5.5.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

Učební plán pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na violu	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Kolektivní interpretace				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						

+ Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka – **viz. kapitola č. 5.8.3 b);**

++ Ročníkové výstupy předmětů kolektivní interpretace – **viz. kapitola 5.8.3 a);**

Vybraný předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violu studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin – **viz. kapitola č. 5.5.2 c), č. 5.5.3 c);**

Dokud žák nemá fyziologické předpoklady pro hru na violu je zařazen do studijního zaměření Hra na housle. Poté s ohledem na věk přestoupí do příslušného ročníku studijního zaměření Hra na violu.

5.5.1 d) Studium pro dospělé

Učební plán:

Učební osnova:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční studijní plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

5.5.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violu v 1.vzdělávacím stupni

Učební osnova – ročníkové výstupy:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na violu**

5.5.2 a) Příprava studium

– jednoleté přípravné studium

V prvním a ve druhém vzdělávacím stupni

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá správné základní návyky pro uchopení nástroje a vedení smyčce; - zná části violy a smyčce; - umí pojmenovat struny; - umí se orientovat v hudebním textu v houslovém klíči a částečně i v altovém klíči; - umí používat základní smyky – detaché, staccato, legato a využívá je i při hře přes struny; - ovládá základní rozdělení smyčce – dovede hrát celým smyčcem, jeho polovinami i třetinami; - umí základní prstoklady – dur, moll, snížený a uplatňuje je při hře písni, případně drobných skladbiček na všech strunách;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů – podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - hře z not ; - orientaci v notaci altového klíče;	1, 1,5

- zahraje jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti s osobitým hudebním projevem sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti, případně s vibrátem.	- kontrole intonace; - základům hry s vibrátem, případně nácviku vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v přepise do violového klíče op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče op. 1, sešit 1 K.Kolář: Škola hry na violu J.Michálek: Škola hry na violu H.Sitt: Škola hry na violu K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1. díl J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče Drobné skladby starých mistrů Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith L.Havel: Rondino	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku přípravném studiu v 1. vzdělávacím stupni

– učební plán č. 2:

Žák zahraje z paměti nejméně dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

5.5.2 b) Základní stadium

1. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá správné návyky pro uchopení violy a smyčce; - umí vytvořit tón způsobem pizzicato i arco; - dovede hrát celým smyčcem, jeho polovinami i třetinami; - ovládá základní rozdělení smyčce i při hře přes struny; - zvládá durový i mollový v základní poloze na všech strunách; - zná základní cvičení pro vibráto; - zahraje z paměti jednoduchou drobnou skladbu s rytmickou přesností a s hudebním přednesem ; - zahraje vybranou přednesovou skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti s rytmickou přesností a s kreativním hudebním přednesem sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů – podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - hře z not; - orientaci v notaci altového klíče; - kontrole intonace; - nácviku vibráta, případně jeho zdokonalování; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem; Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v přepise do violového klíče;	1, 1,5

	op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče; op. 1, sešit 1; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1. díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; L.Havel: Rondino.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 1. ročníku základního studia v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

Žák zahraje z paměti nejméně dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

2. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá zásady korelace paží; - umí používat základní smyky - détaché, legato - a jejich kombinace ; - umí kombinovat rychlost vedení smyčce; - ovládá smyčec při přechodech přes struny; - ovládá základy vibráta; - při hře využívá výrazových prostředků - forte a piano, crescendo a decrescendo; - zvládá durový, mollový a snížený prstoklad včetně jejich kombinací v základní poloze; - zahraje vybranou přednesovou skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů – podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení; a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - hře z not ; - orientaci v notaci altového klíče; - kontrole intonace; - základům hry s vibrátem; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem; Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v prepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v prepise do violového klíče; op. 1, sešit 1;	1, 1,5

	K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1. díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; L.Havel: Rondino Doznívání.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 2.. ročníku základního studia v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice v rozsahu dvou oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

3. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá zásady korelace paží; - ovládá smyky martelé i staccato a jejich kombinace se základními smyky detaché a legáto; - zvládá členění smyčce ve všech jeho částech; - ovládá smyčec při hře přes struny; - ovládá durový, mollový a snížený prstoklad v základní poloze na všech strunách; - ovládá kombinaci durového, mollového a sníženého prstokladu v přechodech přes struny; - vyjádří náladu skladby jednoduchými výrazovými a dynamickými prostředky; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické i výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů – podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - hře z not v altovém klíči; - základům hry v polohách; - kontrole intonace; - nácvik, případně zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v prepise do violového klíče;	1, 1,5

	op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče; op. 1, sešit 1; op. 8; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1. díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 3. ročníku základního vzdělávání v prvním vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice v rozsahu dvou oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období;

4.ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - vědomě využívá zásad korelace paží; - zvládá složitější rozdělení smyčce, výměny smyku a rychlost vedení smyčce; - využívá vibráta jako výrazového prostředku; - v základní poloze zvládá všechny prstokladové kombinace; - hraje ve druhé a třetí poloze s využitím flagioletu; - zahraje jednoduchou skladbu z listu; - zahraje vybranou přednesovou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti s využitím znalosti hry v polohách sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů – podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období b) věnuje se: - hře z not - nácviku hry v polohách - kontrole intonace - nácviku, případně zdokonalování vibráta - hře z listu - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace	1, 1,5

	Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v přepise do violového klíče op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče op. 1, sešit 1 – v přepisu do violového klíče op. 8 – v přepisu do violového klíče K.Kolář: Škola hry na violu J.Michálek: Škola hry na violu H.Sitt: Škola hry na violu K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1. díl J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda Šest nokturen; L.Havel: Rondino.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 4. ročníku základního vzdělávání v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice v rozsahu dvou oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

5. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - vědomě využívá zásad korelace paží; - zná charakter různých stylových období; na základě úvodu do periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - zvládá základní saltátový smyk – spiccato a řadové staccato; - zvládá interpretaci skladeb s plynulými výměnami poloh - první a druhá, první a třetí - samostatně navrhuje výrazové i dynamické prostředky pro interpretaci skladeb; - zvládá interpretaci vybraných skladeb přiměřené technické i výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti ; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti z listu.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácviku, případně zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - nácviku, případně zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v přepise do violového klíče;	1, 1,5

	op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče; op. 1, sešit 1 – v přepisu do violového klíče; op. 8 – v přepisu do violového klíče; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1., 2.díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; L.van Beethoven: Romance g-dur, F-dur F.Liszt: Zapomenutá romance; M.P.Musorgskij: Slza; F.Domažlický: Bagately; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Koncert h-moll; A.Vivaldi: Koncert C-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda: Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání; Čtyři kusy pro violu.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 5. ročníku základního vzdělání v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

6. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - vědomě využívá zásad korelace paží; - zvládá kombinace všech dříve probraných a zvládnutých smyků; - hraje ve čtvrté a v páté poloze; - zvládá základy dvojhmatové techniky;; - samostatně nastuduje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti; - zahraje vybranou rozsáhlejší jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zvládá interpretaci vybrané skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti se vlastním hudebním prožitkem.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácviku, případně zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - nácviku, případně zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v prepise do violového klíče;	1, 1,5

	op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče; op. 1, sešit 1 – v přepisu do violového klíče; op. 8 – v přepisu do violového klíče; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1., 2.díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; L.van Beethoven: Romance g-dur, F-dur F.Liszt: Zapomenutá romance; M.P.Musorgskij: Slza; F.Domažlický: Bagately; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Koncert h-moll; A.Vivaldi: Koncert C-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda: Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání; Čtyři kusy pro violu.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 6. ročníku základního vzdělání

v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

7.ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - vědomě využívá zásad korelace paží; - umí při hře využívat smyčec ve všech jeho částech a se všemi dynamickými odstíny a ve všech dříve zvládnutých kombinacích kombinacích ; - hraje v první až sedmé poloze a zvládá jejich jednotlivé výměny ; - ze základů periodizace dějin hudby z imanentního pohledu zná různá stylová období a volí vhodné výrazové a dynamické prostředky k vyjádření charakteru skladby; - zahraje vybranou rozsáhlejší jednoduchou skladbu přiměřené technické i výrazové obtížnosti z listu; - zvládá interpretaci vybrané náročnější rozsáhlejší skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i v doprovodu jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů ; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácviku, případně zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - nácviku, případně zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v prepise do violového klíče;	1, 1,5

	op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče; op. 1, sešit 1 – v přepisu do violového klíče; op. 8 – v přepisu do violového klíče; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1., 2.díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; L.van Beethoven: Romance g-dur, F-dur F.Liszt: Zapomenutá romance; F.Francoeur: Rondo; T.Vitali: Chacone; B.Campagnolli: Romance; M.P.Musorgskij: Slza; F.Domažlický: Bagately; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Koncert h-moll; J.Ch.Bach: Koncert e-moll; A.Vivaldi: Koncert C-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda: Šest nokturen; L.Havel: Rondino;; Doznívání; Čtyři kusy pro violu.	
--	---	--

Studium základního studia prvního vzdělávacího stupně ukončí žák závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě. Přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Repertoár může být doplněn skladbami nastudovanými v průběhu studia v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

**Podmínky pro závěrečnou komisionální zkoušku v 7. ročníku základního studia
v 1. vzdělávacím stupni– učební plán č. 1 a č. 2:**

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

Základní tudium ve druhém vzdělávacím stupni žák ukončí závěrečnou zkouškou, případně vystoupením na veřejném absolventském koncertě, kde přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Do repertoáru lze zařadit rovněž skladby nastudované v průběhu studia v předmětech kolektivní interpretace. Repertoár navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.5.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá zásady korelace paží; - umí používat základní smyky - détaché, legato - a jejich kombinace ; - umí kombinovat rychlost vedení smyčce; - ovládá smyčec při přechodech přes struny; - ovládá základy vibráta; - při hře využívá výrazových prostředků - forte a piano, crescendo a decrescendo;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů – podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření;	2

- zvládá durový, mollový a snížený prstoklad včetně jejich kombinací v základní poloze; - zahraje vybranou přednesovou skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	- libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - hře z not ; - orientaci v notaci altového klíče - kontrole intonace; - základům hry s vibrátem; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v prepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v prepise do violového klíče; op. 1, sešit 1 K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1. díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; L.Havel: Rondino; Doznívání.	
---	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 1. ročníku

studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice v rozsahu dvou oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - ovládá zásady korelace paží; - ovládá smyky martelé i staccato a jejich kombinace se základními smyky detaché a legáto; - zvládá členění smyčce ve všech jeho částech ; - ovládá smyčec při hře přes struny; - ovládá durový, mollový a snížený prstoklad v základní poloze na všech strunách; - ovládá kombinaci durového, mollového a sníženého prstokladu v přechodech přes struny; - vyjádří náladu skladby jednoduchými výrazovými a dynamickými prostředky; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické i výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů – podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - hře z not v altovém klíči; - základům hry v polohách; - kontrole intonace; - nácvič, případně zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře s jinými nástroji v různých nástrojových seskupení ch v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2, sešit 1 – v prepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v prepise do violového klíče;	2

	op. 1, sešit 1; op. 8; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1. díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 2. ročníku

studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice v rozsahu dvou oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

3.ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - vědomě využívá zásad korelace paží; - zvládá složitější rozdělení smyčce, výměny smyky a rychlost vedení smyčce; - využívá vibráta jako výrazového prostředku ; - v základní poloze zvládá všechny prstokladové kombinace; - hraje ve druhé a třetí poloze s využitím flagioletu; - zahraje jednoduchou skladbu z listu; - zahraje vybranou přednesovou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti s využitím znalosti hry v polohách sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů – podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - hře z not ; - nácviku hry v polohách; - kontrole intonace; - nácviku, případně zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace; Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v prepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v prepise do violového klíče;	2

	op. 1, sešit 1 – v přepisu do violového klíče; op. 8 – v přepisu do violového klíče; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1. díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda Šest nokturen; L.Havel: Rondino;	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 3. ročníku

studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice v rozsahu dvou oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

4. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - vědomě využívá zásad korelace paží; - zná charakter různých stylových období na základě úvodu do periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - zvládá základní saltátový smyk – spiccato a řadové staccato; - zvládá interpretaci skladeb s plynulými výměnami poloh - první a druhá, první a třetí - samostatně navrhuje výrazové i dynamické prostředky pro interpretaci skladeb; - zvládá interpretaci vybraných skladeb přiměřené technické i výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti z listu.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácviku, případně zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - nácviku, případně zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v přepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče; op. 1, sešit 1 – v přepisu do violového klíče; op. 8 – v přepisu do violového klíče; K.Kolář: Škola hry na violu;	2

	J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1., 2.díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; L.van Beethoven: Romance g-dur, F-dur F.Liszt: Zapomenutá romance; M.P.Musorgskij: Slza; F.Domažlický: Bagately; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Koncert h-moll; A.Vivaldi: Koncert C-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda: Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání; Čtyři kusy pro violu.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 4. ročníku

Studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

5. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - vědomě využívá zásad korelace paží; - zvládá kombinace všech dříve probraných a zvládnutých smyků; - hraje ve čtvrté a v páté poloze; - zvládá základy dvojhmatové techniky; - samostatně nastuduje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti; - zahraje vybranou rozsáhlejší jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zvládá interpretaci vybrané skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti se vlastním hudebním prožitkem;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácviku, případně zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v přepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče; op. 1, sešit 1 – v přepisu do violového klíče; op. 8 – v přepisu do violového klíče;	2

	K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1., 2.díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; L.van Beethoven: Romance g-dur, F-dur F.Liszt: Zapomenutá romance; M.P.Musorgskij: Slza; F.Domažlický: Bagately; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Koncert h-moll; A.Vivaldi: Koncert C-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda: Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání; Čtyři kusy pro violu.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 5. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím programu:

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětu Kolektivní interpretace.

6. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - vědomě využívá zásad korelace paží; - umí při hře využívat smyčec ve všech jeho částech a se všemi dynamickými odstíny a ve všech dříve zvládnutých kombinacích kombinací ; - hraje v první až sedmé poloze a zvládá jejich jednotlivé výměny ; - ze základů periodizace dějin hudby z imanentního pohledu zná různá stylová období a volí vhodné výrazové a dynamické prostředky k vyjádření charakteru skladby; - zahraje vybranou rozsáhlejší jednoduchou skladbu přiměřené technické i výrazové obtížnosti z listu; - zvládá interpretaci vybrané náročnější rozsáhlejší skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i v doprovodu jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období b) věnuje se: - nácvičce, případně zdokonalování hry v polohách - kontrole intonace - nácvičce, případně zdokonalování vibrata - hře z listu - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v přepise do violového klíče op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče op. 1, sešit 1 – v přepisu do violového klíče	2

	op. 8 – v přepisu do violového klíče K.Kolář: Škola hry na violu J.Michálek: Škola hry na violu H.Sitt: Škola hry na violu K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1., 2.díl J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče Drobné skladby starých mistrů Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; L.van Beethoven: Romance g-dur, F-dur F.Liszt: Zapomenutá romance; F.Francoeur: Rondo; T.Vitali: Chacone; B.Campagnolli: Romance; M.P.Musorgskij: Slza; F.Domažlický: Bagately; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Koncert h-moll; J.Ch.Bach: Koncert e-moll; A.Vivaldi: Koncert C-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda: Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání; Čtyři kusy pro violu.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 6. ročníku

studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětu Kolektivní interpretace.

7. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - vědomě využívá zásad korelace paží; - umí při hře využívat smyčec ve všech jeho částech a se všemi dynamickými odstíny a ve všech dřívě zvládnutých kombinacích kombinací ; - hraje v první až sedmé poloze a zvládá jejich jednotlivé výměny; - ze základů periodizace dějin hudby z imanentního pohledu zná různá stylová období a volí vhodné výrazové a dynamické prostředky k vyjádření charakteru skladby - zahraje vybranou rozsáhlejší jednoduchou skladbu přiměřené technické i výrazové obtížnosti z listu; - zvládá interpretaci vybrané náročnější rozsáhlejší skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i v doprovodu jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácviku, případně zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - nácviku, případně zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v prepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v prepise do violového klíče; op. 1, sešit 1 – v prepisu do violového klíče; op. 8 – v prepisu do violového klíče;	2

	K.Kolář: Škola hry na violu J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1., 2.díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nadeždin: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; L.van Beethoven: Romance g-dur, F-dur F.Liszt: Zapomenutá romance; F.Francoeur: Rondo; T.Vitali: Chacone; B.Campagnoli: Romance; M.P.Musorgskij: Slza; F.Domažlický: Bagately; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Koncert h-moll; J.Ch.Bach: Koncert e-moll; A.Vivaldi: Koncert C-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda: Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání; Čtyři kusy pro violu.	
--	---	--

Požadavky pro závěrečnou komisionální zkoušku v 7. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin:

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Jedna etuda , kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětu Kolektivní interpretace.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin prvního vzdělávacího stupně ukončí žák závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě. Přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Do repertoáru může být zařazena rovněž skladba nastudovaná v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.5.3 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violu ve 2. vzdělávacím stupni

Učební osnova – ročníkové výstupy:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na violu**

5.5.3 a) Přípravné studium

- jednoleté přípravné studium

učební plán č. 2

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části violy a smyčce, pojmenuje její struny; - ovládá správné návyky uchopení violy a vedení smyčce; - ovládá základní rozdělení smyčce – dovede hrát celým smyčcem, polovinami i třetinami; - umí používat základní smyky – detaché, staccato legáto a jejich kombinace i při přechodech přes struny;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů – podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření;	1

- dokáže měnit rychlost smyku; - ovládá prstoklady dur, moll a snížený v základní poloze na všech strunách; - ovládá základní frázování v rámci základní dynamiky – forte, piáno, crescendo, decrescendo; - zahraje vybranou jednoduchou přednesovou skladbičku přiměřené technické i výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	- libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - hře z not; - orientaci v notaci altového klíče; - kontrole intonace; - základům hry s vibrátem, případně nácviku vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem; Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v prepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v prepise do violového klíče; op. 1, sešit 1; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1. díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nadeždinský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith; L.Havel: Rondino.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku přípravném studiu

ve 2. vzdělávacím stupni – učební plán č. 2:

Žák zahraje z paměti nejméně dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období.

5.5.3 b) Základní studium

1. a 2. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky totožné v dále uvedených principech. Diferencují se množstvím zpracovaných studijních i přednesových materiálů a také s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – viz. kapitola č. 5.8.3 a), **Vyučovací předměty kolektivní interpretace.**

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná zásady správného uchopení violy a správného vedení smyčce a zásady korelace paží; - umí používat základní smyky - dataché, staccato, legato včetně akcentu jako; - výrazového prostředku, se základní dynamikou – piáno, forte, crescendo, decrescendo; - ovládá všechny prstoklady v základní poloze i při hře v polohách; - umí samostatně navrhnout výběr vhodné skladby na základě znalostí z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - umí samostatně navrhnout správné prstoklady, smyky a výrazové prostředky; - dokáže zahrát vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácviku hry dvojhmatů; - zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace.	1, 1,5

- v rámci individuálních schopností, dovednost dokáže samostatně pracovat s kvalitou a barvou tónu; - dokáže samostatně navrhnout pracovní postupy a cvičné způsoby studované skladby v rámci individuálních schopností, dovedností a míry talentu; - umí samostatně nastudovat a interpretovat vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v přepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče; op. 1, sešit 1, 2 – v přepisu do violového klíče; op. 8 – v přepisu do violového klíče; op. 9 – v přepisu do violového klíče; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1., 2.díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; L.van Beethoven: Romance g-dur, F-dur F.Liszt: Zapomenutá romance; F.Francoeur: Rondo; T.Vitali: Chacone; B.Campagnolli: Romance; R.Schumann: Pohádkové obrázky; K.Mvon Weber: Andante a uherské rondo; P.Hindemith: Meditace; M.Reger: Romance; M.P.Musorgskij: Slza; F.Domažlický: Bagately; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith;	
--	---	--

	G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Koncert h-moll; J.Ch.Bach: Koncert e-moll; A.Vivaldi: Koncert C-dur; K. Stamic: Koncert D-dur; Koncert A-dur; I.Chandoškin: Koncert C-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda: Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání; Čtyři kusy pro violu; M.Ištván: Rondo; O.Zich: Elegie;	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 1. a ve 2. ročníku základního studia ve 2. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Dvě etudy , které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

3. a 4. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky totožné v dále uvedených principech.

Diferencují se množstvím zpracovaných rozsáhlejších studijních i přednesových materiálů a také s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření

– viz kapitola č. 5. 8. 3 a), Vyučovací předměty kolektivní interpretace.

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalostí z oblasti korelace paží; - ovládá hru ve všech polohách; - užívá všechny probrané druhy smyků a jejich kombinace; - zná základní violovou literaturu a charakter různých stylových období na základě vědomostí z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního a využívá jich při hře na violu; - zná české a světové violové interprety a základní literaturu violy; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - umí si vytvořit vlastní názor na interpretaci jiných žáků a obhájit jej; - umí samostatně nastudovat a zahrát vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácvičku, případně zdokonalování hry dvojhmatů; - zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace.	1, 1,5

	Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecčík: op. 2, sešit 1 – v přepise do violového klíče; op. 6, sešit 5 – v přepise do violového klíče; op. 1, sešit 1, 2 – v přepisu do violového klíče; op. 8 – v přepisu do violového klíče; op. 9 – v přepisu do violového klíče; K.Kolář: Škola hry na violu; J.Michálek: Škola hry na violu; H.Sitt: Škola hry na violu; K.Moravec Vybrané etudy a studie, 1., 2.díl; J.Beran: Národní písně – v notaci violového klíče; E. Nademlýnský: národní písně – v notaci violového klíče; Drobné skladby starých mistrů; Klassische stücke III. – W.A.Mozart, L.van Beethoven, J.V.Kalivoda, F.Schubert; L.van Beethoven: Romance g-dur, F-dur F.Liszt: Zapomenutá romance; F.Francoeur: Rondo; T.Vitali: Chacone; B.Campagnolli: Romance; R.Schumann: Pohádkové obrázky; K.Mvon Weber: Andante a uherské rondo. P.Hindemith: Meditace; M.Reger: Romance; M.P.Musorgskij: Slza; F.Domažlický: Bagately; Chrestomatia – B.Bartók, S.Prokofjev, D.Šostakovič, P.Hindemith;	
--	---	--

	G.Ph. Telemann: Koncert G-dur; G.F.Händel: Koncert h-moll; J.Ch.Bach: Koncert e-moll; A.Vivaldi: Koncert C-dur; K. Stamic: Koncert D-dur; Koncert A-dur; I.Chandoškin: Koncert C-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.V.Kalivoda: Šest nokturen; L.Havel: Rondino; Doznívání; Čtyři kusy pro violu; M.Ištván: Rondo; O.Zich: Elegie.	
--	---	--

**Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 3. ročníku základního studia
ve 2. vzdělávacím stupni:**

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Dvě etudy , které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

**Požadavky k závěrečné komisionální zkoušce na konci 4. ročníku základního studia
ve 2. vzdělávacím stupni:**

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné rozložené akordy;
2. Dvě etudy , které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Základní studium druhého vzdělávacího stupně žák ukončí závěrečnou zkouškou, nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě, kde přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Do repertoáru lze zařadit rovněž skladby nastudované v průběhu studia v předmětech kolektivní interpretace. Repertoár navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.5.3 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

Učební osnova – ročníkové výstupy:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na violu**

1. a 2. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **viz. kapitola 5.8.3 a), Vyučovací předměty kolektivní interpretace** - vymezují se úrovní a kvalitou řešené problematiky (rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. prvního ročníku konzervatoří), nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná zásady správného uchopení violy a správného vedení smyčce na principu korelace paží; - při hře používá základní smyky – detaché, staccato, legato , včetně akcentu jako výrazového prostředku; - při hře využívá základní dynamická určení – piáno, forte, cresc., decresc.; - ovládá všechny prstoklady v základní poloze; - rozumí hře v polohách a začíná samostatně navrhopvat vhodné prstoklady, smyky a výrazové prostředky;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů ; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácviku hry dvojhmatů;	2

- dokáže v rámci individuálních schopností, dovedností a míry talentu samostatně navrhnout vhodný pracovní postup a cvičné způsoby pro vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti; - dokáže samostatně nastudovat a interpretovat jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti se zřetelem na kvalitu a barvu zvuku; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	- zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura –např.: viz. doporučená studijní literatura pro 1. a 2. ročník základního studia ve druhém vzdělávacím stupni.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 1. a ve 2. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné rozložené akordy
2. Dvě etudy , které lze nahradit přednesovými skladbami podobného charakteru
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a z různých stylových období
 - lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

3. a 4. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – viz. kapitola č. 5.8.3 a), **Vyučovací předměty kolektivní interpretace**. Vymezují se **úrovní a kvalitou** řešené problematiky - rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. druhého ročníku konzervatoří - **nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu**.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře využívá znalostí z oblasti korelace paží; - ovládá hru ve všech polohách; - při hře užívá všechny probrané smyky a jejich kombinace; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti z listu; - umí samostatně nastudovat a zahrát vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti; sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti; - umí si vytvořit vlastní názor na interpretaci jiných žáků a vhodným způsobem jej obhájit; - má přehled o základní violové literatuře; - zajímá se o CD a DVD záznamy hry českých i zahraničních violových virtuozů.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet stupnic a příslušných akordů; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit přednesovými skladbami podobného zaměření; - libovolný počet přednesových skladeb různého charakteru a odlišného stylového období; b) věnuje se: - nácviku, případně zdokonalování hry dvojhmatů; - zdokonalování hry v polohách; - kontrole intonace; - zdokonalování vibráta; - hře z listu; - souhře s klavírním doprovodem, případně s jinými nástroji v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: viz doporučená studijní literatura pro 3. a 4. ročník základního studia ve druhém vzdělávacím stupni.	2

Požadavky postupové komisionální zkoušky na konci 3. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím stupni:

1. Jedna dvouoktávová případně tříoktávová durová a mollová stupnice + příslušné rozklady
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická – lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Požadavky k závěrečné komisionální zkoušce na konci 4. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím stupni:

1. Jedna dvouoktávová případně tříoktávová durová a mollová stupnice + příslušné rozklady
2. Jedna skladba technického charakteru – může být etuda
3. Dvě skladby odlišného charakteru a stylu nebo jedna skladba cyklická – lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin druhého vzdělávacího stupně žák ukončí závěrečnou zkouškou, případně vystoupením veřejném absolventském koncertě, kde přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Do repertoáru lze zařadit rovněž skladby nastudované v průběhu studia v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.5.4 d) Studium pro dospělé

Učební plán a učební osnova:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční studijní plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

5. 6 Studijní zaměření: Hra na violoncello

Oblast: **Hudební interpretace a tvorba**

Vzdělávacím zaměření: **Hra na smyčcové nástroje**

Vyučovací předmět: **Hra na violoncello**

5.6.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na violoncello

5.6.1 a) Přípravné studium

Příprava hry na nástroj - dvouleté přípravné studium

Učební plán č. 1 pro 1. vzdělávací stupeň:

	1. rok studia	2. rok studia
příprava hry na violoncello	1	1
hudební nauka - PHV +		1

Ročníkové výstupy předmětu Příprava hry na violoncello – viz. **kapitola č. 5.6.2 a).**

- + V 1. roce výuky v Přípravném studiu podle učebního plánu č. 1 pro 1. vzdělávací stupeň není hudební nauka – PHV povinným předmětem.

Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka – PHV ve 2. roce výuky podle Učebního plánu č. 1 pro 1. vzdělávací stupeň, - **viz. kapitola č. 5.8.3 b)**, může žák plnit rovněž v hodinách vyučovacího předmětu Příprava hry na violoncello.

Příprava hry na violoncello probíhá individuálním způsobem.

Příprava hry na nástroj - jednoleté přípravné studium

Učební plán č. 2 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:

příprava hry na violoncello	1
hudební nauka +	1

Ročníkové výstupy předmětu Příprava hry na violoncello – viz. **kapitola č. 5.6.2 a) a č. 5.6.3 a);**

- + Ročníkové výstupy pro vyučovací předmět Hudební nauka – PHV podle Učebního plánu č. 2 pro 1. vzdělávací stupeň, viz. **kapitola č. 5.8.3 b)** může žák plnit rovněž v hodinách Přípravy hry na violoncello.

Příprava hry na violoncello probíhá individuálním způsobem.

Učební plán č. 3 – pro 2. vzdělávací stupeň: jednoleté přípravné studium

příprava hry na violoncello	1
Hudební nauka +	1

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Příprava hry na violoncello

– viz. kapitola č. 5.6.3 a)

+ Individuální zařazení – nepovinné;

Příprava hry na violoncello probíhá individuálním způsobem.

5.6.1 b) Základní studium

Učební plán č. 1 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň základního studia:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na violoncello	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy předmětu Hra na violoncello viz. **kapitola č. 5.6.2 b);**

+ Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka **viz. kapitola č. 5.8.3 b);**

+ + Ročníkové výstupy pro předměty kolektivní interpretace **viz. kapitola 5.8.3 a);**

Vybraný předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení vyučujícího hlavního předmětu i v nižších ročnících.

Učební plán č. 2 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň základního studia:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na violoncello	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy předmětu Hra na violoncello – viz. kapitola č. 5.6.2 b);

+ Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka viz. kapitola č. 5.8.3 b);

+ + Ročníkové výstupy pro předmět Kolektivní interpretace viz. kapitola č. 5.8.3 a);

Vybraný předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

5.6.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin**Učební plán prvního a druhého vzdělávacího stupně:**

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na violoncello	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy předmětu Hra na violoncello – viz. kapitola č. 5.6.2 c), 5.6.3 c);

+ Ročníkové výstupy pro předmět Hudební nauka viz. kapitola č. 5.8.3 b);

+ + Ročníkové výstupy pro předmět Kolektivní interpretace viz. kapitola č. 5.8.3 a);

Vybraný předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení učitele hlavního předmětu i v nižších ročnících.

5.6.1 d) Studium pro dospělé

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční studijní plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

5.6.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violoncello v 1. vzdělávacím stupni

Učební osnova:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na violoncello**

5.6.2 a) Přípravné studium

učební plán č. 1 – dvouleté přípravné stadium

1. rok přípravného studia

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části violoncella smyčce; - zná zásady správného uchopení violoncella a vedení smyčce; - umí pojmenovat struny; - na prázdných strunách přesně rytmičuje jednoduché písničky; - zahraje vybranou jednoduchou píseň z paměti sólo i s doprovodem jiného nástroje.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet technických cvičení podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet písniček případně drobných skladeb podle analogie prstokladů zvolené školy; b) věnuje se: - základům hry z not; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem.	1

2. rok přípravného studia

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části violoncella smyčce; - zná zásady správného uchopení violoncella a vedení smyčce; - umí pojmenovat struny; - na prázdných strunách rytmitizuje jednoduché písničky; - při hře požívá základní smyky – detaché, staccato; - umí rozlišit základní dynamické prvky – hra forte, hra piano; - zahraje vybranou jednoduchou píseň sólo i z paměti; - zahraje vybranou jednoduchou píseň nebo vybranou drobnou skladbičku přiměřené technické i výrazové náročnosti z paměti samostatně i s doprovodem jiného nástroje.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet technických cvičení podle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet písní případně drobných skladeb podle analogie prstokladů zvolené školy. Doporučená studijní literatura – např.: M.Škampa – Dostal: Škola hra na violoncello pro děti; S.Suzuki: violoncellová škola, přednesové skladby; B.Heran: Základní etudy pro violoncello.	1

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku ve dvouletém přípravném studiu v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1:

první rok přípravy hry na violoncello:

Žák zahraje z paměti nejméně dvě národní písně podle prstokladové analogie.

druhý rok přípravy hry na nástroj:

Žák zahraje z paměti nejméně dvě národní písně podle prstokladové analogie.

Učební plán č. 2 - jednoleté přípravné studium

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části violoncella a smyčce - zná zásady správného uchopení violoncella a vedení smyčce - umí pojmenovat struny - na prázdných strunách přesně rytmitizuje jednoduché písničky; - zahraje jednoduchou píseň sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet technických cvičení podle analogie prstokladů zvolené školy - libovolný počet písniček případně drobných skladeb podle analogie prstokladů zvolené školy. Doporučená studijní literatura – např.: M.Škampa – Dostal: Škola hra na violoncello pro děti; S.Suzuki: violoncellová škola, přednesové skladby; B.Heran: Základní etudy pro violoncello.	1

Požadavky pro postupovou komisionální zkoušku v jednoletém přípravném studiu**v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 2:**

Žák zahraje z paměti nejméně dvě národní písničky podle prstokladové analogie.

5.6.2 b) Základní studium

1.ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá správné návyky při uchopení violoncella a vedení smyčce - umí vytvořit tón pizzicato i arco - dovede hrát celým smyčcem, polovinami i třetinami - zvládá základní dělení smyčce při hře na všech strunách; - hraje v základní poloze všemi prsty a na všech strunách; - zahraje vybranou jednoduchou píseň nebo vybranou drobnou skladbu přiměřené ; - technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - libovolný počet durových stupnic podle prstokladové analogie zvolené školy - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit písněmi nebo drobnými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet písní, případně drobných přednesových skladeb; b) věnuje se: - základům hry z not; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem; Doporučená studijní literatura – např.: B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 1. sešit; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; B.Heran: Šípkový keř B.Martinů: Suita miniature; Chrestomatie pro 1. a 2. roč.;	1, 1,5

**Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 1. ročníku základního studia
v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:**

1. Jedna durová stupnice podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle zvolené školy – lze nahradit písni
nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Jedna píseň nebo drobná přednesová skladba.

2.ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá správné návyky uchopení violoncella a vedení smyčce; - používá základní smyky - détaché, legato; - a jejich kombinace; - ovládá smyčec při přechodech přes struny; - zvládá základy korelace paží; - dokáže vědomě měnit rychlost smyku; - dokáže hrát forte a piano; - zahraje vybranou jednoduchou přednesovou skladbu nebo píseň sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - nácviku vibráta; - orientaci při hře v houslovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem.	1, 1,5

	Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; - N.Davydov-Berka: Škola hry na violoncello; B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit; R.Škampa-Dostal: Etudy pro 1. a 2. roč.; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; B.Heran: Šípkový keř; B.Martinů: Suita miniature; Chrestomatie pro 1. a 2. roč.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 2. ročníku základního vzdělávání v 1. vzdělávacím stupni– učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
– lze nahradit písni nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Jedna píseň nebo drobná přednesová skladba.

3. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá základy korelace paží; - ovládá smyky martelé a staccato také v kombinaci se základními smyky – detaché, legáto; - při hře využívá odklony v základní poloze a čtvrtou polohu; - dokáže hrát v základní dynamice – forte, piano, crescendo a decrescendo, s využitím akcentu jako výrazového prostředku;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru;	1, 1,5

- dokáže při hře uplatnit základní rytmické členění skladby – nota celá, půlová, čtvrt'ová, osminová, šestnáctinová ; - zahraje vybranou jednoduchou přednesovou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	- libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - nácviku, případně zdokonalování vibráta; - úvodu ve hře v polohách - orientaci při hře v houslovém a basovém klíči. - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; - N.Davydov-Berka: Škola hry na violoncello; - B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit; - R.Škampa-Dostal: Etudy pro 1. a 2. roč. - K.P.Sádlo: Škola etud Příprava nižších poloh; - L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; - B.Heran: Šípkový keř; - R.Sugár: Téma s variacemi; - R.Stogorzkij: Dvě variace na dětské písně v základní poloze; - B.Martinů: Suita miniature; - Chrestomatie pro 1. a 2. roč.	
---	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 3. ročníku základního studia

v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
– lze nahradit písní nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Jedna píseň nebo drobná přednesová skladba.

4. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalostí z oblasti korelace paží; - plynule provádí výměny smyku; - při hře ovládá všechny probrané smyky a jejich kombinace; - umí tvoří kvalitní tón s využitím vibrata jako výrazového prostředku; - využívá při hře třetí polohu a přirozené flagiolety; - ovládá plynulé výměny poloh na všech strunách; - vyjádří náladu skladby jednoduchými výrazovými a dynamickými prostředky - zahraje z not jednoduchý hudební útvar a rozpozná frázi; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - nácviku, případně zdokonalování vibrata; - zdokonaluje se ve hře v polohách; - seznámení s přirozenými flažolety; - orientaci při hře v houslovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; - N.Davydov-Berka: Škola hry na violoncello;	1, 1,5

	B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit; Základy vyšší violoncellové techniky; Prosté skladby starých českých mistrů; K.P.Sádlo: Škola etud; Příprava nižších poloh; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; St.Mach: Koncertino na motivy národních písní; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.	
--	--	--

**Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 4. ročníku základního studia
v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:**

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice + příslušné akordy podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
– lze nahradit písní nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období.

5.ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - samostatně využívá znalostí z oblasti korelace paží; - zvládá základní saltátový smyk – spiccato a řadové staccato na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - při hře používá všechny probrané smyky a jejich kombinace na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - využívá při hře druhou polohu na všech strunách; - hraje s odklony ve všech probraných polohách na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - ovládá plynulé výměny probraných poloh na všech strunách i při hře přes struny; - dokáže zahrát vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti z listu; - dokáže zahrát vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu dokáže zahrát vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - zdokonalování vibráta; - seznámení s palcovou polohou; - úvodu hry ve dvojhmatec;h - zdokonaluje se ve hře v polohách; - seznámení s přirozenými flažolety; - orientaci při hře v houslovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace.	1, 1,5

	Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; J.Berka: Palcová technika; B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit; Základy vyšší violoncellové techniky; Prosté skladby starých českých mistrů K.P.Sádlo: Škola etud; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; Koncertino A-dur; B.Antjufjev: Koncert; J.Kř. Vaňhal: Variace C-dur; A.Vivaldi: Sonáty; Koncert a-moll; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 5. ročníku základního studia

v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv + příslušné akordy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy – lze nahradit písni nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období – lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

6. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - samostatně využívá znalosti z oblasti korelace paží; - zvládá všechny probrané smyky ve vzájemné kombinaci na všech strunách i při hře přes struny; - hraje v lubové poloze; - hraje ve všech probraných polohách a ovládá plynulé výměny poloh; - zahraje základní dvojhmaty; - samostatně nastuduje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti s využitím základních znalostí z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti z listu; - zahraje vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s individuálním hudebním projevem.	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - zdokonalování vibráta; - zdokonalování hry v palcové poloze; - zdokonaluje se ve hře v polohách; - zdokonaluje se ve hře dvojhmatů; - orientaci při hře v houslovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace.	1, 1,5

	Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5 - J.Berka: Palcová technika; - B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit; - Základy vyšší violoncellové techniky; - Prosté skladby starých českých mistrů; - K.P.Sádlo: Škola etud; - L.Grigorijan: Škola violoncellových etud; - R.Sugár: Téma s variacemi; - B.Martinů: Suita miniature; - J.B.Bréval: Sonáta C-dur; - Koncertino A-dur; - B.Antjufjev: Koncert; - J.Kř. Vaňhal: Variace C-dur; - A.Vivaldi: Sonáty; - Koncert a-moll; - A.Mihály: Suita; - A.Míšek: Sonatina op.20; - B.Marcello: Sonáty; - Chrestomatie pro 1. až 4. roč.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 6. ročníku základního studia

v 1. vzdělávacím stupni– učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv + příslušné akordy ;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
 - lze nahradit skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období
 - lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

7. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - samostatně využívá znalostí z oblasti korelace paží; - hraje v první až sedmé poloze na všech strunách i při hře přes struny; - dobře zvládá jednotlivé výměny poloh na všech strunách i při hře přes struny; - hraje v palcové poloze na všech strunách; - umí hrát v základní notaci basového, houslového i tenorového klíče; - zná různá stylová období a žánry, volí vhodné výrazové prostředky k vyjádření charakteru studované skladby na základě poznatků z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - při hře využívá všechny dosud probrané smykové varianty a jejich vzájemné kombinace; - dokáže popsat základní členění studovaných skladeb; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou rozsáhlejší skladbu; přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s individuálním hudebním projevem.	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - zdokonalování vibráta; - zdokonalování hry v palcové poloze; - zdokonaluje se ve hře v polohách; - zdokonaluje se ve hře dvojhmatů; - orientaci při hře v houslovém, tenorovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; J.Berka: Palcová technika; B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit;	1, 1,5

	Základy vyšší violoncellové techniky; Prosté skladby starých českých mistrů; K.P.Sádlo: Škola etud; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; Pastorales; J.Páleníček: Ze zápisníku malého chlapce; B.Romberg; E.Axman: Variace na lidovou píseň; J.L. Duport: Sonáta G-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; Koncertino A-dur; B.Antjufjev: Koncert; K.Stamic: Koncert C-dur; J.Kř. Vaňhal: Variace C-dur; B.Romberger: Divertimento op. 42; A.Vivaldi: Sonáty; Koncert a-moll; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.	
--	--	--

Podmínky pro závěrečnoukomisionální zkoušku v 7. ročníku základního studia

v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv + příslušné akordy ;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
 - lze nahradit skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období
 - lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Základní studium prvního vzdělávacího stupně ukončí žák závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě. Přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Do repertoáru může být zařazena rovněž skladba nastudovaná v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.6.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zvládá správné návyky uchopení violoncella a vedení smyčce; - používá základní smyky - détaché, legato - a jejich kombinace; - ovládá smyčec při přechodech přes struny; - zvládá základy korelace paží; - dokáže vědomě měnit rychlost smyku; - dokáže hrát forte a piano; - zahraje vybranou jednoduchou přednesovou skladbu nebo píseň sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - orientaci při hře v houslovém a v basovém klíči; - nácviku, případně zdokonalování vibráta; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem; Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; - N.Davydov-Berka: Škola hry na violoncello; B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit; R.Škampa-Dostal: Etudy pro 1. a 2. roč.;	2

	L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; B.Heran: Šípkový keř; B.Martinů: Suita miniature; Chrestomatie pro 1. a 2. roč.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 1. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
– lze nahradit písni nebo drobnou skladbou podobného charakteru.
3. Jedna píseň nebo drobná přednesová skladba.

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá základy korelace paží; - ovládá smyky martelé a staccato také v kombinaci se základními smyky – detaché, legato; - při hře využívá odklony v základní poloze a čtvrtou polohu; - dokáže hrát v základní dynamice – forte, piano, crescendo a decrescendo, s využitím akcentu jako výrazového prostředku; - dokáže při hře uplatnit základní rytmické členění skladby – nota celá, půlová, čtvrtěová, osminová, šestnáctinová; - zahraje vybranou jednoduchou přednesovou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - úvodu ve hře v polohách; - zdokonalování vibráta; - orientaci při hře v houslovém a basovém klíči;	2

	- intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; - N.Davydov-Berka: Škola hry na violoncello; B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit; R.Škampa-Dostal: Etudy pro 1. a 2. roč.; K.P.Sádlo: Škola etud; Příprava nižších poloh; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; B.Heran: Šípkový keř; R.Sugár: Téma s variacemi; R.Stogorzkij: Dvě variace na dětské písně v základní poloze; B.Martinů: Suita miniature; Chrestomatie pro 1. a 2. roč.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 2. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
– lze nahradit písní nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Jedna píseň nebo drobná přednesová skladba.

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalostí z oblasti korelace paží; - plynule provádí výměny smyku; - při hře ovládá všechny probrané smyky a jejich kombinace; - umí tvoří kvalitní tón s využitím vibrata jako výrazového prostředku; - využívá při hře třetí polohu a přirozené flagiolety; - ovládá plynulé výměny poloh na všech strunách; - vyjádří náladu skladby jednoduchými výrazovými a dynamickými prostředky; - zahraje z not jednoduchý hudební útvar a rozpozná frázi; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - zdokonaluje se ve hře v polohách; - seznámení s přirozenými flażolety; - orientaci při hře v houslovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; - N.Davydov-Berka: Škola hry na violoncello; - B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit; - Základy vyšší violoncellové techniky;	2

	Prosté skladby starých českých mistrů; K.P.Sádlo: Škola etud; Příprava nižších poloh; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; St.Mach: Koncertino na motivy národních písní; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 3. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice + příslušné akordy podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
– lze nahradit písní nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období.

4. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - samostatně využívá znalostí z oblasti korelace paží; - zvládá základní saltátový smyk – spiccato a řadové staccato na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - při hře používá všechny probrané smyky a jejich kombinace na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - využívá při hře druhou polohu na všech strunách; - hraje s odklony ve všech probraných polohách na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - ovládá plynulé výměny probraných poloh na všech strunách i při hře přes struny; - dokáže zahrát vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické i výrazové náročnosti z listu; - dokáže zahrát vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu dokáže zahrát vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - zdokonalování vibráta; - seznámení s palcovou polohou; - úvodu hry ve dvojhmatech; - zdokonaluje se ve hře v polohách; - seznámení s přirozenými flažolety; - orientaci při hře v houslovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; - J.Berka: Palcová technika; - B.Heran: Základní etudy pro violoncello,	2

	3., 4. sešit; Základy vyšší violoncellové techniky; Prosté skladby starých českých mistrů; K.P.Sádlo: Škola etud; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; Koncertino A-dur; B.Antjufjev: Koncert; J.Kř. Vaňhal: Variace C-dur; A.Vivaldi: Sonáty; Koncert a-moll; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku ve 4. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice v rozsahu dvou nebo tří oktáv
+ příslušné akordy podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda, kterou lze nahradit skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby různého charakteru a stylového období
– lze zařadit rovněž skladbu nastudovanou v předmětech kolektivní interpretace.

5. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - samostatně využívá znalosti z oblasti korelace paží; - zvládá všechny probrané smyky ve vzájemné kombinaci na všech strunách i při hře přes struny; - hraje v lubové poloze; - hraje ve všech probraných polohách a ovládá plynulé výměny poloh; - zahraje základní dvojhmady; - samostatně nastuduje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti s využitím základních znalostí z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti z listu; - zahraje vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s individuálním hudebním projevem.	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - zdokonalování vibráta; - zdokonalování hry v palcové poloze; - zdokonaluje se ve hře v polohách; - zdokonaluje se ve hře dvojhmadů; - orientaci při hře v houslovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: - O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; - J.Berka: Palcová technika; - B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit;	2

	Základy vyšší violoncellové techniky; Prosté skladby starých českých mistrů; K.P.Sádlo: Škola etud; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; Koncertino A-dur; B.Antjufjev: Koncert; J.Kř. Vaňhal: Variace C-dur; A.Vivaldi: Sonáty; Koncert a-moll; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.	
--	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 5. ročníku:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv + příslušné akordy
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy – lze nahradit skladbou podobného charakteru
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období – lze zařadit rovněž skladbu studovanou ve vyučovacích předmětech kolektivní interpretace.

6. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - samostatně využívá znalostí z oblasti korelace paží; - hraje v první až sedmé poloze na všech strunách i při hře přes struny; - dobře zvládá jednotlivé výměny poloh na všech strunách i při hře přes struny; - hraje v palcové poloze na všech strunách - umí hrát v základní notaci basového, houslového i tenorového klíče; - zná různá stylová období a žánry, volí vhodné výrazové prostředky k vyjádření charakteru studované skladby na základě poznatků z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - při hře využívá všechny dosud probrané smykové varianty a jejich vzájemné kombinace; - dokáže popsat základní členění studovaných skladeb; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou rozsáhlejší skladbu; přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo s doprovodem jiného nástroje z paměti s individuálním hudebním projevem.	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - zdokonalování vibráta; - zdokonalování hry v palcové poloze; - zdokonaluje se ve hře v polohách; - zdokonaluje se ve hře dvojhmatů; - orientaci při hře v houslovém, tenorovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5 J.Berka: Palcová technika B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit	2

	Základy vyšší violoncellové techniky; Prosté skladby starých českých mistrů K.P.Sádlo: Škola etud; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; Pastorales; J.Páleníček: Ze zápisníku malého chlapce; B.Romberg; E.Axman: Variace na lidovou píseň; J.L. Duport: Sonáta G-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; Koncertino A-dur; B.Antjufjev: Koncert; K.Stamic: Koncert C-dur; J.Kř. Vaňhal: Variace C-dur; B.Romberger: Divertimento op. 42; A.Vivaldi: Sonáty; Koncert a-moll; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 6. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v prvním vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv
+ příslušné akordy podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda – lze nahradit skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období z toho jrdna rozsáhlejší formy
– lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

7. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře samostatně využívá znalostí z oblasti korelace paží; - hraje v první až v sedmé poloze na všech strunách včetně přechodů přes struny hře přes struny; - dobře zvládá jednotlivé výměny poloh na všech strunách i při hře přes struny; - hraje v palcové poloze na všech strunách; - umí hrát v základní notaci basového, houslového i tenorového klíče; - zná různá stylová období a žánry, volí vhodné výrazové prostředky k vyjádření charakteru studované skladby na základě poznatků z oblasti periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - při hře využívá všechny dosud probrané smykové varianty a jejich vzájemné kombinace; - dokáže popsat základní členění studovaných skladeb; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s individuálním hudebním projevem; - zahraje repertoár šíří a technickou i výrazovou úrovní určený pro přijímací zkoušky na konzervatoře.	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů podle analogie prstokladu zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období; b) věnuje se: - zdokonalování vibráta; - zdokonalování hry v palcové poloze; - zdokonaluje se ve hře v polohách; - zdokonaluje se ve hře dvojhmatů; - orientaci při hře v houslovém, tenorovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace Doporučená studijní literatura – např.: O.Ševčík: op. 2 č. 4, 5; J.Berka: Palcová technika; B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit Základy vyšší violoncellové techniky;	2

	Prosté skladby starých českých mistrů; K.P.Sádlo: Škola etud; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; Pastorales; J.Páleníček: Ze zápisníku malého chlapce; B.Romberg; E.Axman: Variace na lidovou píseň; J.L. Duport: Sonáta G-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; Koncertino A-dur; B.Antjufjev: Koncert; K.Stamic: Koncert C-dur; J.Kř. Vaňhal: Variace C-dur; B.Romberger: Divertimento op. 42; A.Vivaldi: Sonáty; Koncert a-moll; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.	
--	---	--

Podmínky pro závěrečnou komisionální zkoušku v 7. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v prvním vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv
+ příslušné akordy podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda – lze nahradit skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období z toho jrdna rozsáhlejší formy
– lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin prvního vzdělávacího stupně ukončí žák závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě. Přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Do repertoáru může být zařazena rovněž skladba nastudovaná v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.6.3 Učební plány – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na violoncello ve 2. vzdělávacím stupni

Učební osnova – ročníkové výstupy:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na violoncello**

5.6.3 a) Přípravné studium

Příprava hry na nástroj – jednoleté přípravné stadium

učební plán č. 2

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části violoncella a smyčce, umí pojmenovat jeho struny; - má správné návyky při uchopení violoncella a při vedení smyčce; - dovede hrát celým smyčcem, jeho polovinami i třetinami; - umí používat základní smyky – detaché staccato, legato a jejich kombinace; - ovládá smyčec při přechodech přes struny; - dokáže měnit rychlost smyku; - hraje v základní poloze všemi prsty a na všech strunách; - ovládá základní frázování v rámci základní dynamiky: forte, piano, crescendo, decrescendo;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - libovolný počet durových stupnic podle prstokladové analogie zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit písněmi nebo drobnými skladbami podobného charakteru; - libovolný počet písní, případně drobných přednesových skladeb; b) věnuje se: - základům hry z not; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem;	1

- zahraje vybranou jednoduchou přednesovou skladbičku přiměřené technické a výrazové náročnosti se základním rytmickým členěním a základy dynamiky sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Doporučená studijní literatura – např.: B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 1. sešit; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; B.Heran: Šípkový keř; B.Martinů: Suita miniature; Chrestomatie pro 1. a 2. roč.;	
---	--	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v přípravném studiu 2. vzdělávacího stupně

– učební plánč. 2:

1. Jedna durová stupnice podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle zvolené školy – lze nahradit písni nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Jedna píseň nebo drobná přednesová skladba.

5.6.3 b) Základní studium

1. a 2. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky totožné v dále uvedených principech.

Diferencují se množstvím zpracovaných studijních i přednesových materiálů a také s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – viz. kapitola č. 5.8.3 a),

Vyučovací předmět: kolektivní interpretace.

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - má správné návyky při uchopení violoncella a smyčce a uvědomuje si zásady korelace paží; - zná základní violoncellovou literaturu, umí samostatně navrhnout výběr vhodné skladby na základě znalostí z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - zná české a světové violoncellové interprety; - umí samostatně navrhnout pracovní postup a cvičební způsoby studované skladby; - umí samostatně zvolit správné prstoklady, smyky a výrazové prostředky ; - dokáže zahrát vybranou skladbu z listu ; - dokáže samostatně pracovat s kvalitou a barvou tónu; - zahraje skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti z paměti sólo i s doprovodem jiného nástroje.	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic v rozsahu dvou a nebo tří oktáv + příslušných akordů + lehčí dvojhmatové stupnice v terciích ,sextách a oktávách; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - zdokonalování hry v palcové poloze; - zdokonaluje se ve hře v polohách; - zdokonaluje se ve hře dvojhmatů; - orientaci při hře v houslovém, tenorovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace.	1, 1,5

	Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; op. 3; P.Sádlo-Páv: Stupnice a akordy; L.Zalénka: Technická cvičení v palcové poloze; J.L.Duport: 21 etud; D.Popper: Etudy op. 73, op. 76; J.S.Bach: Sólové svity; G.Ph.Telemann: Suita pro sólové violoncello; J.Berka: Palcová technika; B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit; Základy vyšší violoncellové techniky; Prosté skladby starých českých mistrů; K.P.Sádlo: Škola etud; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; Pastorales; J.Páleníček: Ze zápisníku malého chlapce; E.Axman: Variace na lidovou píseň; J.L. Duport: Sonáta G-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; Koncertino A-dur; J.Ch.Bach: Koncert c-moll; G.F.Händel: Koncert C-dur; L.Boccherini: Koncert; J.B.Breval: Koncert; J.haydn: Koncert; G.Goltermann: Koncert; D.Popper: Koncert; B.Antjufjev: Koncert;	
--	--	--

	K.Stamic: Koncert C-dur; J.Kř. Vaňhal: Variace C-dur; F.Couperin: Pieces et Concert; H.Ecles: Sonáta; G.B.Samartini: Sonáta; B.Romberger: Divertimento op. 42; A.Vivaldi: Sonáty; Koncert a-moll; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.; L.van Beethoven: Variace G-dur; Sonáty; J.Brahms: Sonáta e-moll, op.38; M.Bruch: Kol Nidrei op. 47; E.Grieg: Sonáta op.36; R.Straus: Sonáta F-dur, op 36; B.Martinů: III. Sonáta,	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 1 a ve 2.ročníku ve 2. vzdělávacím stupni

– učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv
+ příslušné akordy podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
– lze nahradit písni nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy
– lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

3. a 4. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky totožné v dále uvedených principech.

Diferencují se množstvím zpracovaných rozsáhlejších studijních i přednesových materiálů a také s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření

– viz kapitola č. 5.8.2 a), Vyučovací předmět: kolektivní interpretace.

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře uplatňuje zásady korelace paží; - hraje od základní až po palcovou polohu na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - hraje všechny probrané smyky i v různých vzájemných kombinacích; - na základě poznatků z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního zná charakter různých stylových období ; - při hře samostatně uplatňuje znalosti charakteru různých stylových období; - zná české i světové violoncellové interprety a základní violoncellovou literaturu; - umí si vytvořit názor na vlastní interpretaci, posoudit interpretaci jiných žáků a svůj názor umí vhodným způsobem obhájit; - dokáže zahrát vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu;	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic v rozsahu dvou a nebo tří oktáv + příslušných akordů + lehčí dvojhmatové stupnice v terciích ,sextách a oktávách; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - zdokonalování hry v palcové poloze; - zdokonaluje se ve hře v polohách; - zdokonaluje se ve hře dvojhmatů; - orientaci při hře v houslovém, tenorovém a basovém klíči; - intonaci;	1, 1,5

- zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	- souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: viz doporučená studijní literatura pro 1. a 2. ročník.	
---	--	--

Podmínky pro závěrečnou komisionální zkoušku ve 3. ročníku základního studia ve 2. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv + příslušný akord
2. Jedna rozsáhlejší etuda, kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy.

Lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Podmínky pro závěrečnou komisionální zkoušku ve 4. ročníku základního studia ve 2. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv + příslušný akord
2. Jedna rozsáhlejší etuda, kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy.

Lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Základní studium druhého vzdělávacího stupně ukončí žák ve 4. ročníku závěrečnou zkouškou nebo veřejným absolventským vystoupením, kde přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Repertoár lze doplnit i skladbami nastudovanými v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.6.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

1.a 2. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **viz. kapitola č. 5.8.3 a), Vyučovací předmět: kolektivní interpretace** - vymezují se úrovní a kvalitou řešené problematiky (rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. prvního ročníku konzervatoří), nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - má správné návyky při uchopení violoncella a smyčce a uvědomuje si zásady korelace paží; - zná základní violoncellovou literaturu, umí samostatně navrhnout výběr vhodné skladby na základě znalostí z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního; - zná české a světové violoncellové interpret; - umí samostatně navrhnout pracovní postup a cvičební způsoby studované skladby; - umí samostatně zvolit správné prstoklady, smyky a výrazové prostředky; - dokáže zahrát vybranou skladbu z listu - dokáže samostatně pracovat s kvalitou a barvou tónu;	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic v rozsahu dvou a nebo tří oktáv + příslušných akordů + lehčí dvojhmatové stupnice v tercích ,sextách a oktávách; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy; b) věnuje se: - zdokonalování hry v palcové poloze; - zdokonaluje se ve hře v polohách;	2

- zahraje skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti z paměti sólo i s doprovodem jiného nástroje.	- zdokonaluje se ve hře dvojhmatů; - orientaci při hře v houslovém, tenorovém a basovém klíči; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: O.Šecvík: op. 2 č. 4, 5; op. 3; P.Sádlo-Páv: Stupnice a akordy; L.Zalenska: Technická cvičení v palcové poloze; J.L.Duport: 21 etud; D.Popper: Etudy op. 73, op. 76; J.S.Bach: Sólové svity; G.Ph.Teleman: Suita pro sólové violoncello; J.Berka: Palcová technika; B.Heran: Základní etudy pro violoncello, 3., 4. sešit Základy vyšší violoncellové techniky; Prosté skladby starých českých mistrů; K.P.Sádlo: Škola etud; L.Grigorijan: Škola violoncellových etud ; R.Sugár: Téma s variacemi; B.Martinů: Suita miniature; Pastorales; J.Páleníček: Ze zápisníku malého chlapce; E.Axman: Variace na lidovou píseň; J.L. Duport: Sonáta G-dur; G.F.Händel: Sonáty; J.B.Bréval: Sonáta C-dur; Koncertino A-dur; J.Ch.Bach: Koncert c-moll; G.F.Händel: Koncert C-dur; L.Boccherini: Koncert; J.B.Breval: Koncert;	
--	--	--

	J.haydn: Koncert; G.Goltermann: Koncert; D.Popper: Koncert; B.Antjufjev: Koncert; K.Stamic: Koncert C-dur; J.Kř. Vaňhal: Variace C-dur; F.Couperin: Pieces et Concert; H.Ecles: Sonáta; G.B.Samartini: Sonáta; B.Romberger: Divertimento op. 42; A.Vivaldi: Sonáty; Koncert a-moll; A.Mihály: Suita; A.Míšek: Sonatina op.20; B.Marcello: Sonáty; Chrestomatie pro 1. až 4. roč.; L.van Beethoven: Variace G-dur; Sonáty; J.Brahms: Sonáta e-moll, op.38; M.Bruch: Kol Nidrei op. 47; E.Grieg: Sonáta op.36; R.Straus: Sonáta F-dur, op 36; B.Martinů: III. Sonáta.	
--	---	--

Podmínky pro postupovou komisionální zkoušku v 1 a ve 2.ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve druhém vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová stupnice a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv
+ příslušné akordy podle analogie prstokladu zvolené školy;
2. Jedna etuda nebo cvičení podle analogie prstokladu zvolené školy
– lze nahradit písní nebo drobnou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší form
– lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

3. a 4. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **viz. kapitola č. 5.8.3 a), Vyučovací předmět: kolektivní interpretace** - vymezují se úrovní a kvalitou řešené problematiky - rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. druhého ročníku konzervatoří - nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu.

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře uplatňuje zásady korelace paží; - hraje od základní až po palcovou polohu; na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - hraje všechny probrané smyky i v různých vzájemných kombinacích; - na základě poznatků z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního zná charakter různých stylových období ; - při hře samostatně uplatňuje znalosti charakteru různých stylových období; - zná české i světové violoncellové interprety a základní violoncellovou literaturu; - umí si vytvořit názor na vlastní interpretaci, posoudit interpretaci jiných žáků a svůj názor umí vhodným způsobem obhájit; - dokáže zahrát vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu;	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic v rozsahu dvou a nebo tří oktáv + příslušných akordů + lehčí dvojhmatové stupnice v terciích ,sextách a oktávách; - libovolný počet technických cvičení a etud, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy b) věnuje se: - zdokonalování hry v palcové poloze - zdokonaluje se ve hře v polohách - zdokonaluje se ve hře dvojhmatů - orientaci při hře v houslovém, tenorovém a basovém klíči - intonaci	2

- zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	- souhře s klavírním doprovodem, případně souhře v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace Doporučená studijní literatura – např.: viz doporučená studijní literatura pro 1. a 2. ročník	
--	--	--

Podmínky pro závěrečnou komisionální zkoušku ve 3. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv
+ příslušný akord podle analogie prstokladu zvplené školy;
2. Jedna rozsáhlejší etuda, kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy.

Lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Podmínky pro závěrečnou komisionální zkoušku ve 4. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a jedna mollová stupnice v rozsahu tří oktáv
+ příslušný akord podle analogie prstokladu zvplené školy;
2. Jedna rozsáhlejší etuda, kterou lze nahradit přednesovou skladbou podobného charakteru;
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období, z toho jedna rozsáhlejší formy.

Lze zařadit rovněž skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin druhého vzdělávacího stupně ukončí žák ve 4. ročníku závěrečnou zkouškou nebo na veřejném absolventském vystoupením, kde přednese v libovolném výběru skladby odpovídající duratě a náročnosti. Repertoár lze doplnit i skladbami nastudovanými v předmětu Kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.6.2 d) Studium pro dospělé

Učební plán:

Učební osnova:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční studijní plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

5. 7 Studijní zaměření: Hra na kontrabas

Oblast: **Hudební interpretace a tvorba**

Vzdělávacím zaměření: **Hra na smyčcové nástroje**

Vyučovací předmět: **Hra na kontrabas**

5.7.1 Učební plány vyučovacího předmětu Hra na kontrabas

5.7.1 a) Přípravné studium

- dvouleté přípravné studium

Učební plán č. 1 pro 1. vzdělávací stupeň – dvouleté přípravné studium

	1. ročník	2. ročník
příprava hry na kontrabas	1	1
hudební nauka +	1	1

Ročníkové výstupy předmětů Přípravy a hry na kontrabas – **viz.kapitola č. 5.7.2 a);**

- + V 1. roce výuky předmětu Hudební nauka - PHV v přípravném studiu podle Učebního plánu č. 1 pro 1. vzdělávací stupeň není vyučovací předmět Hudební nauka – PHV povinným předmětem.
Ročníkové výstupy pro vyučovací předmět Hudební nauka – PHV ve 2. roce výuky v přípravném studiu pro 1. vzdělávací stupeň podle Učebního plánu č. 1,
- viz. **kapitola č. 5.8.3 b)**, může žák plnit rovněž v hodinách Příprava hry na kontrabas.

Učební plán č. 2 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň - jednoleté přípravné studium

příprava hry na kontrabas	1
hudební nauka - PHV +	1

Ročníkové výstupy jednotlivých předmětů Příprava hry na kontrabas– **viz. kapitola č. 5.7.2 a);**

- + Ročníkové výstupy pro vyučovací předmět Hudební nauka – PHV podle Učebního plánu č. 2 pro 1. vzdělávací stupeň – viz. **kapitola č. 5.8.3 b)**, může žák plnit rovněž v hodinách vyučovacího předmětu Příprava hry na kontrabas.
Příprava hry na kontrabas probíhá individuálním způsobem.

Učební plán č. 3 – pro 2. vzdělávací stupeň: jednoleté přípravné studium

příprava hry na kontrabas	1
Hudební nauka +	1

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Příprava hry na kontrabas viz. kapitola č. 5. 7. 3 a);

+ Individuální zařazení – nepovinné;

Příprava hry na kontrabas probíhá individuálním způsobem.

5.7.1 b) Základní studium**Učební plán č. 1 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:**

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na kontrabas	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na kontrabas základního studia

– viz. kapitola č. 5.7.2 b); č. 5.7.3 b);

+ Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hudební nauka podle Učebního plánu č. 1 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň – viz. kapitola č. 5.8.3 b);

++ Ročníkové výstupy předmětů kolektivní interpretace – viz. kapitola č. 5.8.3 a);

Vybraný předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení

Vyučujícího hlavního předmětu i v nižších ročnících.

Dokud žák nemá fyziologické předpoklady pro hru na kontrabas je zařazen do studijního zaměření Hra na housle, případně Hra na violoncello. Poté s ohledem na věk přestoupí do příslušného ročníku studijního zaměření Hra na kontrabas.

Učební plán č. 2 pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na kontrabas	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na kontrabas základního studia

– viz. kapitola č. 5.7.2 b); č. 5.7.2 b);

+ Ročníkové výstupy pro vyučovací předmět Hudební nauka

- viz. kapitola č. 5.8.3 b);

+ + Ročníkové výstupy pro vyučovací předměty kolektivní interpretace

– viz. kapitola 5.8.3 a);

Vybraný předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení vyučujícího hlavního předmětu i v nižších ročnících.

Dokud žák nemá fyziologické předpoklady pro hru na kontrabas je zařazen do studijního zaměření Hra na housle, případně Hra na violoncello. Poté s ohledem na věk přestoupí do příslušného ročníku studijního zaměření Hra na kontrabas.

5.7.1 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin**Učební plán pro 1. a 2. vzdělávací stupeň:**

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na kontrabas	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Kolektivní interpretace ++				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka +	1	1	1	1	1						

Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

– viz. kapitola č. 5.7.2 c); č. 5.7.3 c);

+ Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hudební nauka - viz. kapitola 5.8.3 b);

+ + Ročníkové výstupy vyučovacích předmětů kolektivní interpretace - viz. kapitola 5.8.3 a);

Vybraný vyučovací předmět kolektivní interpretace může navštěvovat žák na doporučení vyučujícího hlavního předmětu i v nižších ročnících.

Dokud žák nemá fyziologické předpoklady pro hru na kontrabas je zařazen do studijního zaměření Hra na housle, případně Hra na violoncello. Poté s ohledem na věk přestoupí do příslušného ročníku studijního zaměření Hra na kontrabas.

5.7.1 d) Studium pro dospělé

Učební plán:

Učební osnova:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební osnovu, učební a roční studijní plán vytváří vyučující hlavního předmětu na základě volně vybraných vyučovacích předmětů z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové. Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

5.7.2 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na kontrabas v 1. vzdělávacím stupni

Učební osnova – ročníkové výstupy:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na kontrabas**

5.7.2 a) Přípravné studium

Příprava hry na nástroj – jednoleté přípravné studium

Učební plán č. 2 – jednoleté přípravné studium pro 1. vzdělávací stupeň:

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části kontrabasů a umí pojmenovat jeho struny; - používá přípravné uvolňovací cviky pro pravou a levou ruku; - dokáže zahrát na všech prázdných strunách rytmus jednoduché písně; - dokáže zahrát na všech prázdných strunách jednoduchý doprovod písně; - hraje celým smyčcem, jeho polovinami a třetinami; - zahraje z paměti vybranou jednoduchou píseň sólo nebo s doprovodem jiného nástroje.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - libovolný počet přípravných technických cvičení podle analogie zvolené školy; - libovolný počet písní případně drobných skladeb podle analogie zvolené školy; b) věnuje se: - hře v půlové (základní) poloze; - intonaci – hmatem, zrakem i sluchem; - orientaci v basovém klíči; - přípravě hry z not; - souhře s klavírním doprovodem. Doporučená studijní literatura – např.: L.Daniel: Škola hry na kontrabas; J.S.Bukalovsk.; Kontrabasové drobnosti; N.Baklanová: Deset písní pro kontrabas.	1

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci přípravného studia v prvním vzdělávacím stupni – učební plán č. 2:

Žák zahraje z paměti dvě jednoduché písně, případně drobné skladby s doprovodem jiného nástroje.

5.7.2 b) Základní studium

1. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části kontrabasu a umí pojmenovat jeho struny ; - umí popsat ladění nástroje; - zná zásady správného uchopení kontrabasu a vedení smyčce; - ovládá jednoduchá prstová cvičení v základní poloze; - zná základní druhy smyků – detaché, staccato, legáto na všech strunách; - hraje celým smyčcem, polovinami i jeho třetinami; - zahraje vybranou jednoduchou píseň nebo vybranou jednoduchou skladbičku přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - libovolný počet přípravných stupnicových a akordických technických cvičení v analogii prstokladů zvolené školy; - libovolný počet jednoduchých písní, případně drobných skladeb v analogii prstokladů zvolené školy; b) věnuje se: - přípravě hry stupnic; - zdokonalování hry v půlpoloze (základní); - intencí; souhře s klavírním doprovodem. Doporučená studijní literatura – např.: L.Daniel: Škola hry na kontrabas; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; N.Baklanová: 10 jednoduchých písní pro kontrabas; Chrestomatia pro 1. a 2. roč.	1, 1,5

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 1. ročníku základního studia

v 1. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice + akord podle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Dvě jednoduché písně, případně drobné skladby s doprovodem klavíru.

2. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - uplatňuje při hře zásady správného uchopení kontrabasu a vedení smyčce; - zná notaci základní a první polohy na všech strunách; - při hře používá základní prstoklady na všech strunách; - umí používat základní druhy smyků – detaché, legato na všech strunách; - při hře užívá dynamiku přednesu - forte, piano, crescendo, decrescendo ; - umí používat rozdělení smyčce a volí rychlost jeho vedení ; - ovládá přechody přes struny; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů dle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení dle analogie zvolené školy; - libovolný počet přenosných skladeb; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze; - přípravě hry v první poloze; - základům výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem. Doporučená studijní literatura: L.Daniel: Škola hry na kontrabas - J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; A.Baklanová: 10 písní pro kontrabas Chrestomatija pro 1. a 2. roč.	1, 1,5

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 2. ročníku základního studia

v 1. vzdělávacím stupni – učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice + akord v rozsahu jedné oktávy dle prstokladové analogie zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě drobné skladby odlišného charakteru s doprovodem klavíru.

3. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - uplatňuje při hře zásady správného uchopení kontrabasu a vedení smyčce; - zná kompletní notaci do první mezipolohy na všech strunách; - hraje durové stupnice s křížky přes jednu oktávu; - využívá při hře všechny osvojené základní technické návyky a dovednosti - správné držení těla , uchopení kontrabasu, postavení levé ruky, vedení smyčce; - zná základní cvičení pro vibráto; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze v první poloze; - přípravě hry ve druhé poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura: Stupnice a akordy	1, 1,5

	L.Daniel: Škola hry na kontrabas; Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; - J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; A.Baklanová: 10 písní pro kontrabas; Chrestomatija pro 1. až 3. roč.	
--	--	--

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 3. ročníku základního studia

v 1. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová stupnice + akord v rozsahu jedné oktávy dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charakteru.

4. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - uplatňuje při hře zásady správného uchopení kontrabasu a vedení smyčce; - zná zásady korelace paží; - zvládá hru s přesuny ze základní do druhé polohy na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - při hře využívá všechny probrané smyky v různých vzájemných kombinacích na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - hraje kvalitním tónem se zaměřením na přesnou intonaci na všech strunách s využitím vibráta;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru;	1, 1,5

- ovládá pravidla rytmického členění skladeb – nota celá, půlová, čtvrt'ová, osminová a šestnáctinová - při hře na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - při hře využívá všechny probrané technické a výrazové prostředky včetně diminuenda a ritardanda a akcentu; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až ve druhé poloze; - přípravě hry ve třetí poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; - J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; Chrestomatija pro 4. – 7. roč.
--	---

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 4. ročníku základního studia v 1. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a mollová stupnice + malý rozklad v rozsahu jedné oktávy dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charalteru z paměti s doprovodem klavíru.

5. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře uplatňuje zásady korelace paží; - při hře uplatňuje všechny probrané smykové varianty a jejich vzájemné kombinace; - hraje v notaci do třetí polohy na všech strunách a je schopen samostatně vytvořit vhodný prstoklad; - hraje kvalitním tónem se zaměřením na přesnou intonaci na všech strunách i při hře přes struny s využitím vibráta; - zná základní harmonické funkce a umí je použít pro základní doprovod jednoduché písně; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu technicky a výrazově přiměřené obtížnosti z listu; - při hře používá základní výrazové a dynamické prvky; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s využitím individuálního hudebního projevu.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až ve druhé poloze; - přípravě hry ve třetí poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas;	1, 1,5

	J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; Chrestomatija pro 4. – 7. roč.	
--	---	--

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 5. ročníku základního studia

V 1. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a mollová stupnice + malý rozklad v rozsahu jedné oktávy
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charakteru z paměti s doprovodem klavíru

6. ročník

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře uplatňuje zásady korelace paží; - zná akordické značky - v rámci kvintakordů; - zvládá základní smyky a jejich vzájemné kombinace při hře při přechodech přes struny; - zvládá základní saltátový smyk spiccato a řadové staccato na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - zahraje vybrané skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti z listu s využitím vibráta; - zná různé druhy basových doprovodů písní; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s využitím dynamických a výrazových prostředků s individuálním hudebním projevem.	Žák: - v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až třetí	1, 1,5

	- přípravě hry ve čtvrté a v páté poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; F.Šimandl: 30 etud; - J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr etud do třetí mezipolohy; J.Garscia: Miniatury; J.Kolasinski: Tři kusy; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr přednesových skladeb.	
--	---	--

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 6. ročníku základního studia v 1. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charalteru z paměti s doprovodem klavíru.

7. ročník

Výsledky vzdělávání		Počet hodin
Žák: - při hře uplatňuje zásady korelace paží; - užívá při hře rozsah nástroje až do páté polohy na všech strunách, při hře při přechodech přes struny i ve složitějších rytmických variantách; - hraje v palcové poloze na všech strunách; - ovládá vedení smyčce v korelaci s činností; - levé ruky se zřetelem na kvalitu tvorby tónu a intonační přesnost; - zvládá různé druhy smyků, vibrato a základní melodické ozdoby ; - umí plynule vázat smyk přes struny a napříč polohami; - na základě poznatků z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního zahraje stylově skladby různých žánrů; - zná akordové značky a dokáže za jejich pomoci samostatně uplatnit basový doprovod k písni; - zná základní flageolety na všech strunách a dokáže je užívat při interpretaci skladeb; - zahraje vybranou jednoduchou skladb.	Žák: a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až třetí; - přípravě hry ve čtvrté a v páté poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy;	1, 1,5

	F.Šimandl: 30 etud; - J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr etud do třetí mezipolohy; J.Garscia: Miniatury; J.Kolasinski Tři kusy; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr přednesových skladeb.	
--	--	--

**Podmínky závěrečné komisionální zkoušky na konci 7. ročníku základního studia
v 1. vzdělávacím stupni- učební plán č. 1 a č. 2:**

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad v rozsahu dvou oktáv dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charalteru z paměti s doprovodem klavíru.

Základní studium v prvním vzdělávacím stupni žák ukončí závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě přednesem libovolně volených skladeb požadované duraty a obtížnosti. Do repertoáru lze rovněž zařadit skladbu studovanou v předmětu Kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.7.2 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - uplatňuje při hře zásady správného uchopení kontrabasu a vedení smyčce; - zná notaci základní a první polohy na všech strunách; - při hře používá základní prstoklady na všech strunách; - umí používat základní druhy smyků – detaché, legáto na všech strunách; - při hře užívá dynamiku přednesu - forte, píáno, crescendo, decrescendo ; - umí používat rozdělení smyčce a volí rychlost jeho vedení ; - ovládá přechody přes struny; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových stupnic a příslušných akordů dle analogie prstokladů zvolené školy; - libovolný počet technických cvičení dle analogie zvolené školy; - libovolný počet přednesových skladeb; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze; - přípravě hry v první poloze; - základům výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem. Doporučená studijní literatura: L.Daniel: Škola hry na kontrabas; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; A.Baklanová: 10 písní pro kontrabas; Chrestomatija pro 1. a 2. roč.	2

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 1. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin 1. vzdělávacího stupně:

1. Jedna durová stupnice + akord v rozsahu jedné oktávy dle prstokladové analogie zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě drobné skladby odlišného charakteru s doprovodem klavíru.

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - uplatňuje při hře zásady správného uchopení kontrabasu a vedení smyčce; - zná kompletní notaci do první mezipolohy na všech strunách; - hraje durové stupnice s křížky přes jednu oktávu; - využívá při hře všechny osvojené základní technické návyky a dovednosti - správné držení těla , uchopení kontrabasu, postavení levé ruky, vedení smyčce; - zná základní cvičení pro vibráto; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje zpaměti.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze v první poloze; - přípravě hry ve druhé poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura: Stupnice a akordy L.Daniel: Škola hry na kontrabas; Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy;	2

	J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; A.Baklanová: 10 písní pro kontrabas; Chrestomatija pro 1. až 3. roč.;	
--	--	--

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 2. studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupniročníku:

1. Jedna durová stupnice + akord v rozsahu jedné oktávy dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charalteru.

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - uplatňuje při hře zásady správného uchopení kontrabasu a vedení smyčce; - zná zásady korelace paží; - zvládá hru s přesuny ze základní do druhé polohy na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - při hře využívá všechny probrané smyky v různých vzájemných kombinacích na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - hraje kvalitním tónem se zaměřením na přesnou intonaci na všech strunách s využitím vibráta ; - ovládá pravidla rytmického členění skladeb – nota celá, půlová, čtvrt'ová, osminová a šestnáctinová - při hře na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - při hře využívá všechny probrané technické a výrazové prostředky včetně diminuenda a ritardanda a akcentu;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru. b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až ve druhé poloze; - přípravě hry ve třetí poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci;	2

- zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti.	- souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas Chrestomatija pro 3. – 7. ročník.	
--	---	--

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 3. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a mollová stupnice + malý rozklad v rozsahu jedné oktávy dle analogie prstokladu vybrané školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charakteru z paměti s doprovodem klavíru.

4. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře uplatňuje zásady korelace paží; - při hře uplatňuje všechny probrané smykové varianty a jejich vzájemné kombinace; - hraje v notaci do třetí polohy na všech strunách a je schopen samostatně vytvořit vhodný prstoklad ; - hraje kvalitním tónem se zaměřením na přesnou intonaci na všech strunách i při hře přes struny s využitím vibráta; - zná základní harmonické funkce a umí je použít pro základní doprovod jednoduché písně; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu technicky a výrazově přiměřené obtížnosti z listu; - při hře používá základní výrazové a dynamické prvky ; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s využitím individuálního ho hudebního projevu.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru. b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až ve druhé poloze; - přípravě hry ve třetí poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas Chrestomatija .	2

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 4. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a mollová stupnice + malý rozklad v rozsahu jedné oktávy dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charalteru z paměti s doprovodem klavíru.

5. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře uplatňuje zásady korelace paží; - zná akordické značky - v rámci kvintakordů - zvládá základní smyky a jejich vzájemné kombinace při hře při přechodech přes struny ; - zvládá základní saltátový smyk spiccato a řadové staccato na všech strunách i při hře při přechodech přes struny; - zahraje vybrané skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti z listu s využitím vibráta; - zná různé druhy basových doprovodů písní; - zahraje vybranou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s využitím dynamických a výrazových prostředků s individuálním hudebním projevem.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru. b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až třetí; - přípravě hry ve čtvrté a v páté poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace.	2

	Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; F.Šimandl: 30 etud; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr etud do třetí mezipolohy; J.Garscia: Miniatury; J.Kolasinski: Tři kusy L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr přednesových skladeb;	
--	--	--

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 5. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charakteru z paměti s doprovodem klavíru.

6. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře uplatňuje zásady korelace paží; - užívá při hře rozsah nástroje až do páté polohy na všech strunách, při hře při přechodech přes struny i ve složitějších rytmických variantách - hraje v palcové poloze na všech strunách; - ovládá vedení smyčce v korelaci s činností levé ruky se zřetelem na kvalitu tvorby tónu a intonační přesnost; - zvládá různé druhy smyků, vibrato a základní melodické ozdoby ; - umí plynule vázat smyk přes struny a napříč polohami; - na základě poznatků z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního zahrane stylově skladby různých žánrů; - zná akordové značky a dokáže za jejich pomoci samostatně uplatnit basový doprovod k písni; - zná základní flagiolety na všech strunách a dokáže je užívat při interpretaci skladeb; - zahrane vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti z listu.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru. b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až třetí; - přípravě hry ve čtvrté a v páté poloze - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy;	2

	F.Šimandl: 30 etud; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr etud do třetí mezipolohy; J.Garscia: Miniatury; J.Kolasinski: Tři kusy; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr přednesových skladeb;	
--	---	--

Podmínky závěrečné komisionální zkoušky na konci 6. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad v rozsahu dvou oktáv dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladby odlišného charakteru a stylového období z paměti s doprovodem klavíru.

7. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře uplatňuje zásady korelace paží; - užívá při hře rozsah nástroje až do páté polohy na všech strunách, při hře při přechodech přes struny i ve složitějších rytmických variantách; - hraje v palcové poloze na všech strunách; - ovládá vedení smyčce v korelaci s činností levé ruky se zřetelem na kvalitu tvorby tónu a intonační přesnost; - zvládá různé druhy smyků, vibrato a základní melodické ozdoby; - umí plynule vázat smyk přes struny a napříč polohami;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru.	2

- na základě poznatků z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního zahraje stylově skladby různých žánrů; - zná akordové značky a dokáže za jejich pomoci samostatně uplatnit basový doprovod k písni; - zná základní flagiolety na všech strunách a dokáže je užívat při interpretaci skladeb; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti z listu; - zahraje repertoár šíří a technickou i výrazovou úrovní určený pro přijímací zkoušky na konzervatoře.	b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až třetí; - přípravě hry ve čtvrté a v páté poloze; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; F.Šimandl: 30 etud; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontraba;s L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr etud do třetí mezipolohy; J.Garscia: Miniatury; J.Kolasinski: Tři kusy; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr přednesových skladeb.	
---	--	--

Podmínky závěrečné komisionální zkoušky na konci 7. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad v rozsahu dvou oktáv
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charalteru a stylového období z paměti s doprovodem klavíru

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v prvním vzdělávacím stupni žák ukončí závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě přednesem libovolně volených skladeb požadované duraty a obtížnosti. Do repertoáru lze rovněž zařadit skladbu studovanou v předmětu Kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.7.3 Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacího předmětu Hra na kontrabas ve 2. vzdělávacím stupni

Učební osnova:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Vyučovací předmět: **Hra na kontrabas**

5.7.3 a) Přípravné studium

Příprava hry na kontrabas – jednoleté přípravné studium

Učební plán č. 2 – jednoleté přípravné studium pro 1. vzdělávací stupně:

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná části kontrabasu a umí pojmenovat jeho struny; - používá přípravné uvolňovací cviky pro pravou a levou ruku; - dokáže zahrát na všech prázdných strunách rytmus jednoduché písně; - dokáže zahrát na všech prázdných strunách jednoduchý doprovod písně; - hraje celým smyčcem, jeho polovinami a třetinami; - zahraje z paměti vybranou jednoduchou píseň sólo nebo s doprovodem jiného nástroje.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - libovolný počet přípravných technických cvičení podle analogie zvolené školy; - libovolný počet písní případně drobných skladeb podle analogie zvolené školy; b) věnuje se: - hře v půlové (základní) poloze; - intonaci – hmatem, zrakem i sluchem; - orientaci v basovém klíči; - přípravě hry z not; - souhře s klavírním doprovodem.	1

	Doporučená studijní literatura – např.: L.Daniel: Škola hry na kontrabas; J.S.Bukalovsk.;Kontrabasové drobnosti; N.Baklanová: Deset písní pro kontrabas.	
--	---	--

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci přípravného studia

ve 2. vzdělávacím stupni – učební plán č. 2:

Žák zahraje z paměti dvě jednoduché písně, případně drobné skladby s doprovodem jiného nástroje.

5.7.3 b) Základní studium

1. a 2. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **viz. kapitola 5.8.3 a), Vyučovací předmět: kolektivní interpretace**. Vymezují se úrovní a kvalitou řešené problematiky (rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. prvního ročníku konzervatoří), nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu.

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně)

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalostí základních zásad správného uchopení kontrabasu a vedení smyčce; - umí samostatně navrhnout způsob vedení přípravy na vystoupení; - ve hře uplatňuje všechny dosud probrané technické, technologické a výrazové prvky; - navrhuje samostatně studijní postupy a cvičební způsoby pro interpretaci vybrané skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti; - při hře využívá plynulé výměny poloh; - zvláštní pozornost věnuje tónotvorbě a intonační přesnosti; - zvláštní pozornost věnuje tónotvorbě a intonační přesnosti; - zná české a světové kontrabasové interprety; - na základě poznatků z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního si dokáže vytvořit a vhodným způsobem obhájit vlastní názor na svoji interpretaci i na interpretaci jiných žáků; - má přehled o základní kontrabasové literatuře; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru. b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až páté poloze; - přípravě hry ve všech polohách; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy;	1, 1,5

- zahraje vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s využitím individuálního hudebního projevu.	F.Šimandl: 30 etud; A.Sláma : 66 etud; L.V.Gabdulin: Přednesové skladby; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr etud do třetí mezipolohy; J.Garscia: Miniatury; J.Kolasinski: Tři kusy; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr přednesových skladeb.	
--	--	--

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 1. a 2. ročníku základního studia ve 2. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad v rozsahu dvou oktáv dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladby skladby odlišného charakteru z paměti s doprovodem klavíru.

3. a 4. ročník

Ročníkové výstupy jsou totožné pro oba ročníky v dále uvedených principech. Diferencují se množstvím zpracovaných rozsáhlejších studijních i přednesových materiálů a také s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **viz kapitola č. 5.8.3 a), Vyučovací předmět kolektivní interpretace.**

Učební plán č. 1 (dotace 1 vyučovací hodina týdně)

a č. 2 (dotace 1, 5 vyučovací hodiny týdně):

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - má vlastní názor na postoj u kontrabasu - hra ve stoje, vsedě; - zvládá kombinaci smykových variant probraných smyků; - využívá vibrata jako výrazového prostředku i pro dosažení výraznějšího zvuku kontrabasu s důrazem na jeho kvalitu a intonační přesnost; - na základě poznatků z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního si dokáže vytvořit a vhodným způsobem obhájit vlastní názor na svoji interpretaci i na interpretaci jiných žáků; - má přehled o základní kontrabasové literatuře; - zná stručné dějiny kontrabasu a přední české a světové interpretační osobnosti; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti z listu; - zahraje vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti a s využitím individuálního hudebního projevu.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahudvou oktáv; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až v páté poloze; - přípravě hry ve všech polohách včetně použití 3. prstu; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas;	1, 1,5

	J.Kment: Elementární etudy; F.Šimandl: 30 etud; A.Sláma: 66 etud; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; R.Gebdulin: Přednesové skladby; J.Garscia: Miniatury; J.Kolasinski: Tři kusy; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr přednesových skladeb.	
--	---	--

**Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 3. ročníku základního studia
ve 2. vzdělávacím stupni - učební plán č. 1 a č. 2:**

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad v rozsahu dvou oktáv
dle analogie prstokladu vybrané školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charakteru z paměti s doprovodem klavíru.

**Podmínky závěrečné komisionální zkoušky na konci 4. ročníku základního studia
- učební plán č. 1 a č. 2:**

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad v rozsahu dvou oktáv
dle analogie prstokladu vybrané školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charakteru z paměti s doprovodem klavíru.

Základní studium ve druhém vzdělávacím stupni žák ukončí závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě přednesem libovolně volených skladeb požadované duraty a obtížnosti. Do repertoáru lze rovněž zařadit skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.7.3 c) Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

Vyučovací předmět: **Hra na kontrabas**

1. a 2. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **viz. kapitola č. 5.8.3 a), Vyučovací předmět: kolektivní interpretace**. Vymezují se úrovní a kvalitou řešené problematiky (rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. prvního ročníku konzervatoří), nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu.

Učební plán:

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - využívá znalostí základních zásad správného uchopení kontrabasu a vedení smyčce; - umí samostatně navrhnout způsob vedení přípravy na vystoupení; - ve hře uplatňuje všechny dosud probrané technické, technologické a výrazové prvky; - navrhuje samostatně studijní postupy a cvičební způsoby pro interpretaci vybrané skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti; - při hře využívá plynulé výměny poloh; - zvláštní pozornost věnuje tónotvorbě a intonační přesnosti; - zvláštní pozornost věnuje tónotvorbě a intonační přesnosti;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahu jedné oktávy; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až páté poloze;	2

- zná české a světové kontrabasové interprety; - na základě poznatků z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního si dokáže vytvořit a vhodným způsobem obhájit vlastní názor na svoji interpretaci i na interpretaci jiných žáků; - má přehled o základní kontrabasové literatuře; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové náročnosti z listu; - zahraje vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti s využitím individuálního hudebního projevu.	- přípravě hry ve všech polohách; - zdokonalování výměn poloh; - intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; F.Šimandl: 30 etud; A.Sláma :66 etud; L.V.Gabdulin: Přednesové skladby; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr etud do třetí mezipolohy; J.Garscia: Miniatury; J.Kolasinski: Tři kusy; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr přednesových skladeb.
---	---

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 1. a 2. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacího stupně:

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad v rozsahu dvou oktáv dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charalteru z paměti s doprovodem klavíru.

3.a 4. ročník

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky rámcově totožné v uvedených principech základního studia. Diferencují se množstvím zpracovaného studijního i přednesového materiálu s ohledem na zapojení žáka v předmětech společných pro všechna studijní zaměření – **viz. kapitola č. 5.8.3 a), Vyučovací předmět: Kolektivní interpretace.** Vymezují se **úrovní a kvalitou** řešené problematiky - rámcově shodné s problematikou studijního a přednesového materiálu určených studentům např. druhého ročníku konzervatoří - **nikoliv šíří studijního a přednesového materiálu.**

Učební plán:

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - má vlastní názor na postoj u kontrabasu - hra ve stoje, vsedě; - zvládá kombinaci smykových variant probraných smyků; - využívá vibrata jako výrazového prostředku i pro dosažení výraznějšího zvuku kontrabasu s důrazem na jeho kvalitu a intonační přesnost; - na základě poznatků z periodizace dějin hudby z pohledu hudebně imanentního si dokáže vytvořit a vhodným způsobem obhájit vlastní názor na svoji interpretaci i na interpretaci jiných žáků; - má přehled o základní kontrabasové literatuře; - zná stručné dějiny kontrabasu a přední české a světové interpretační osobnosti; - zahraje vybranou jednoduchou skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti z listu;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet durových a mollových stupnic včetně akordů dle analogie prstokladů zvolené školy v rozsahudvou oktáv; - libovolný počet technických cvičení a etud dle analogie zvolené školy, které lze nahradit skladbami podobného charakteru; - libovolný počet přednesových skladeb odlišného charakteru; b) věnuje se: - zdokonalování ve hře v půlpoloze až v páté poloze; - přípravě hry ve všech polohách včetně použití 3. prstu; - zdokonalování výměn poloh;	2

- zahraje vybranou rozsáhlejší skladbu přiměřené technické a výrazové obtížnosti sólo i s doprovodem jiného nástroje z paměti a s využitím individuálního hudebního projevu.	- intonaci; - souhře s klavírním doprovodem, případně v různých nástrojových seskupeních v předmětu Kolektivní interpretace. Doporučená studijní literatura – např.: Stupnice a akordy Fr.Hertl: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Škola hry na kontrabas; J.Kment: Elementární etudy; F.Šimandl: 30 etud; A.Sláma: 66 etud; J.S.Bukalski: Drobnosti pro kontrabas; R.Gebdulin: Přednesové skladby; J.Garscia: Miniatury; J.Kolasinski: Tři kusy; L.V.Rakov: Chrestomatija – výběr přednesových skladeb.	
---	--	--

Podmínky postupové komisionální zkoušky na konci 3. ročníku studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve 2. vzdělávacím stupni:

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad v rozsahu dvou oktáv dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charakteru z paměti s doprovodem klavíru.

Podmínky závěrečné komisionální zkoušky na konci 4. ročníku - učební plán č. 1 a č. 2:

1. Jedna durová a mollová stupnice + velký rozklad v rozsahu dvou oktáv dle analogie prstokladu zvolené školy.
2. Jedna etuda nebo skladba podobného charakteru.
3. Dvě přednesové skladbyskladby odlišného charakteru z paměti s doprovodem klavíru.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin ve druhém vzdělávacím stupni žák ukončí závěrečnou zkouškou nebo vystoupením na veřejném absolventském koncertě přednesem libovolně volených skladeb požadované duraty a obtížnosti. Do repertoáru lze rovněž zařadit skladbu studovanou v předmětech kolektivní interpretace. Program navrhne vyučující hlavního předmětu a schválí příslušná předmětová komise.

5.7.3 d) Studium pro dospělé

Učební plán:

Učební osnova:

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

Doba studia není časově ohraničena. Učební a roční studijní plán vytváří učitel hlavního předmětu. Učební osnovu tvoří volně vybrané předměty z nabídky školy. Mají individuální podobu a jsou určeny vzdělávacími potřebami žáka. Vzhledem k možnostem školy je studium nenárokové.

Přijetí a zařazení žáka ke studiu je v kompetenci ředitele školy na základě doporučení předmětové komise příslušného vzdělávacího zaměření.

Výuka se realizuje ve všech studijních zaměřeních podle vzdělávacího obsahu hudebního oboru studia prvního a druhého vzdělávacího stupně, minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně bez vymezených ročníkových výstupů a povinnosti komisionálních postupových či závěrečných zkoušek.

5.8 Předměty společné pro všechna studijní zaměření

Vzdělávací oblast: **Hudební interpretace a tvorba**

Vzdělávací oblast: **Recepce a reflexe hudby**

Vzdělávací zaměření: **Hra na klávesové nástroje, Hra na smyčcové nástroje**

Studijní zaměření: **Hra na klavír, Hra na housle, Hra na violu, Hra na violoncello, Hra na kontrabas**

5.8.1 Vyučovací předměty kolektivní interpretace

Vzdělávací obsah oblasti Hudební interpretace a tvorba je realizován v předmětech kolektivní interpretace především v podobě kolektivní výuky, kde žák uplatní získané znalosti a dovednosti z výuky hlavního předmětu, které případně dále rozvíjí také i v oblasti improvizace.

Jedná se o volitelné předměty: hru v orchestru, ve smyčcovém souboru nebo komorní hru v různém nástrojovém seskupení - čtyřruční hra na klavír, hra na dva klavíry, komorní duo, komorní trio, klavírní trio, koncertantní obsazení, komorní kvartet, smyčcový kvartet, komorní soubor tvořený seskupením různých nástrojů. V rámci zvoleného předmětu se každý žák zúčastní interního nebo veřejného vystoupení minimálně 1x v průběhu příslušného školního roku.

Výuku je možné na návrh vyučujícího hlavního předmětu organizovat společně pro přípravné studium, základní studium i pro studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v prvním a ve druhém vzdělávacím stupni. O zařazení rozhoduje ředitel školy.

5.8.2 Vyučovací předměty Hudební nauka - PHV

Vzdělávací obsah oblasti Recepce a reflexe hudby je realizován především v podobě kolektivní výuky v předmětech Přípravná hudební výchova a Hudební nauka.

PHV je v Přípravném studiu podle Učebního plánu č. 1 – dvouleté přípravné studium pro 1. vzdělávací stupeň v 1. roce výuky nepovinným předmětem. Ve 2. roce výuky je již povinným předmětem, stejně tak jako v jednoletém přípravném studiu podle Učebních plánů č. 2 – jednoleté přípravné studium pro 1. vzdělávací stupeň.

Zařazení žáků Přípravného studia ve 2. vzdělávacím stupni do vyučovacího předmětu Hudební nauka podle Učebního plánu č. 3 – jednoleté přípravné studium pro 2. vzdělávací stupeň, není povinné. Vychází z individuálních vzdělávacích potřeb žáků. O jejich zařazení rozhoduje ředitel školy na základě návrhu učitele hlavního vyučovacího předmětu.

Vyučovací předmět Hudební nauka je povinným předmětem pro všechny žáky Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. ve všech studijních zaměřeních v 1., 2., 3., 4. a 5. ročníku základního studia i studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v 1. vzdělávacím stupni.

Ve výjimečných případech mohou rodiče nezletilých žáků, případně jejich zákonní zástupci, požádat ředitele školy o omluvení z vyučování. Akceptovatelným důvodem omluvy z vyučování mohou být např. neřešitelné organizační obtíže rodičů spojené s dopravou dítěte do Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s. s ohledem na věk dítěte.

Povolení omluvy z vyučování je časově omezené, nejdéle na jeden školní rok a je podmíněno pravidelnými, předem stanovenými konzultacemi s vyučujícím předmětu Hudební nauka a následnou klasifikací složené komisionální zkoušky v předem dohodnutém termínu. O složení zkušební komise rozhoduje ředitel školy.

V rámci mezipředmětových vztahů napomáhá výrazným způsobem vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební nauka v individuální i kolektivní výuce v instrumentálním vyučování. Navazuje na poznatky a zkušenosti z instrumentální praxe, rozvíjí a třídí stylové pojetí interpretovaných skladeb. Tyto poznatky zobecňuje a zasazuje do souvislostí v rámci komplexní hudební kultury. Zabývá se systematicky i disciplínami, které individuální a kolektivní výuka poskytuje pouze okrajově, nebo je neobsahuje vůbec.

Učební plány:

První vzdělávací stupeň:

Učební plán č. 1:

- přípravné studium dvouleté – viz. kapitola č. 5.3.1 a), 5.4.1 a), 5.5.1 a), 5.6.1 a), 5.7.1 a);

Učební plán č. 2:

- přípravné studium jednoleté – viz. kapitola č. 5.3.1 a), 5.4.1 a), 5.5.1 a), 5.6.1 a), 5.7.1 a);

Druhý vzdělávací stupeň:

Učební plán č. 3:

- přípravné studium jednoleté – viz. kapitola č. 5.3.2 a), 5.4.2a), 5.5.2a), 5.6.2a), 5.7.2a);

První a druhý vzdělávací stupeň:

- základní studium – viz. kapitola č. 5.3.1 b), 5.4.1 b), 5.5.1 b), 5.6.1 b), 5.7.1 b);
- studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin – viz. kapitola č. 5.3.1c), 5.4.1c), 5.5.1 c), 5.6.1 c), 5.7.1 c);

Vyučovací předmět Hudební nauka - S

je nepovinný předmět, vzhledem k možnostem školy nenárokového charakteru.

Je určen pro přípravu žáků ke studiu ve středních, vyšších odborných, případně vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením a zejména v konzervatořích. O zařazení žáků rozhoduje ředitel školy. Do vzdělávání se zařazuje podle vyučovacích potřeb žáků školy.

5.8.3 Učební osnova - Ročníkové výstupy předmětů společných pro všechna studijní zaměření

Vyučovací předmět: **Kolektivní interpretace**

Vyučovací předmět: **Hudební nauka**

5.8.3 a) Učební osnova – Ročníkové výstupy vyučovacích předmětů Kolektivní interpretace

Učební osnova:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

4.a 5. ročník 1. vzdělávacího stupně

Ročníkové výstupy jsou totožné pro oba ročníky v dále uvedených principech. Diferencují se množstvím a obtížností zpracovaných studijních materiálů.

Učební plán č. 1 a) – s dotací 1 hodiny týdně

č. 1 b) – s dotací 2 hodin týdně

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák - zvládá základní principy souhry s dalším nástrojem při kolektivní interpretaci hudby; - je schopen na elementární úrovni reagovat na hudební cítění spoluhráče ; - je schopen na elementární úrovni reagovat na rytmické změny ve hře spoluhráče; - dbá na přesnou intonaci a zásady doladování k dalšímu nástroji; - zvládá interpretaci skladeb s přiměřené technické a výrazové obtížnosti; - při hře využívá vlastní hudební představivost v souladu s ostatními členy seskupení.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet repertoárových skladeb, zvolených podle technické úrovně a obsazení nástrojového seskupení – v rámci udržování kmenového repertoáru; - libovolný počet nových skladeb, zvolených podle technické úrovně a obsazení nástrojového seskupení – v rámci studia nového repertoáru; b) věnuje se: - individuální přípravě orchestrálních partů; - udržování kmenového repertoáru; - studiu nového repertoáru; - intonaci; - dodržování předepsaných smyků, prstokladů a dynamiky v individuálních hodinách i v předmětech Kolektivní interpretace; - hře z listu;	1, 2

Podmínkou klasifikace v 1. a ve 2. pololetí školního roku je vystoupení žáka nejméně 1x ve školním roce na interních nebo veřejných akcích školy.

6. a 7. ročník prvního vzdělávacího stupně

Ročníkové výstupy jsou pro oba ročníky totožné v dále uvedených principech. Diferencují se množstvím a obtížností zpracovaných studijních materiálů.

Učební plán č. 1 a) – s dotací 1 hodiny týdně

č. 1 b) – s dotací 2 hodin týdně

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - při hře v nástrojovém seskupení kolektivní interpretace hudby dokáže využít svých dovedností získaných v individuální výuce; - vlastní názor na studovanou skladbu dokáže konfrontovat s názory ostatních členů nástrojového seskupení; - je spoluzodpovědný za provedení studovaného díla; - pomáhá mladším žákům při studiu jejich partů; - podílí se na zvládnutí technicky a výrazově přiměřených skladeb.	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet repertoárových skladeb, zvolených podle technické úrovně a obsazení nástrojového seskupení – v rámci udržování kmenového repertoáru; - libovolný počet nových skladeb, zvolených podle technické úrovně a obsazení nástrojového seskupení – v rámci studia nového repertoáru; b) věnuje se: - individuální přípravě orchestrálních partů; - udržování kmenového repertoáru; - studiu nového repertoáru; - intonac; - dodržování předepsaných smyků, prstokladů a dynamiky v individuálních hodinách i v předmětech Kolektivní interpretace; - hře z listu.	1, 2

Podmínkou klasifikace v 1. a ve 2. pololetí školního roku je vystoupení žáka nejméně 1x ve školním roce na interních nebo veřejných akcích školy.

1. a 2. ročník druhého vzdělávacího stupně

Ročníkové výstupy jsou totožné pro oba ročníky v dále uvedených principech. Diferencují se množstvím a obtížností zpracovaných studijních materiálů.

Učební plán č. 1 a) – s dotací 1 hodiny týdně

č. 1 b) – s dotací 2 hodin týdně

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - dokáže využít veškeré získané znalosti a dovednosti načerpané v průběhu studia při interpretaci studovaných skladeb v nástrojovém seskupení ; - základem interpretace je přesná intonace a rytmus; - při hře zohledňuje výrazové pojetí ostatních členů nástrojového seskupení ; - dovede objektivně posoudit hodnotu hraných i poslechových skladeb; - má ucelený názor na vlastní interpretaci, dovede hodnotit interpretační výkony jiných žáků a svůj názor umí obhájit; - má přehled o českých i světových profesionálních nástrojových seskupeních;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet repertoárových skladeb, zvolených podle technické úrovně a obsazení nástrojového seskupení – v rámci udržování kmenového repertoáru; - libovolný počet nových skladeb, zvolených podle technické úrovně a obsazení nástrojového seskupení – v rámci studia nového repertoáru; b) věnuje se: - individuální přípravě orchestrálních partů; - udržování kmenového repertoáru; - studiu nového repertoáru; - intonaci; - dodržování předepsaných smyků, prstokladů a dynamiky v individuálních hodinách i v předmětech Kolektivní interpretace - hře z listu.	1, 2

Podmínkou klasifikace v 1. a ve 2. pololetí školního roku je vystoupení žáka nejméně 1x v průběhu školního roku na interních nebo veřejných akcích školy.

3.a 4. ročník druhého vzdělávacího stupně

Ročníkové výstupy jsou totožné pro oba ročníky v dále uvedených principech. Diferencují se množstvím a obtížností zpracovaných studijních materiálů.

Učební plán č. 1 a) – s dotací 1 hodiny týdně

č. 1 b) – s dotací 2 hodin týdně

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - navazuje na práci v nástrojovém seskupení kolektivní interpretace hudby v nižších ročnících; - dokáže využít svou hudební představivost při studiu rozsáhlejších skladeb přiměřené technické i výrazové náročnosti; - umí pohotově reagovat na hudební cítění spoluhráče, na rytmické, tempové a dynamické změny v rámci akustických možností koncertního pódia; - dokáže využít veškeré získané znalosti a dovednosti načerpané v průběhu studia při interpretaci studovaných skladeb v nástrojovém seskupení ; - základem interpretace je přesná intonace a rytmus; - při hře zohledňuje výrazové pojetí ostatních členů nástrojového seskupení ; - dovede objektivně posoudit hodnotu hraných i poslechových skladeb; - má ucelený názor na vlastní interpretaci, dovede hodnotit interpretační výkony jiných žáků a svůj názor umí obhájit;	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje: - libovolný počet repertoárových skladeb, zvolených podle technické úrovně a obsazení nástrojového seskupení – v rámci udržování kmenového repertoáru - libovolný počet nových skladeb, zvolených podle technické úrovně a obsazení nástrojového seskupení – v rámci studia nového repertoáru; b) věnuje se: - individuální přípravě orchestrálních partů; - udržování kmenového repertoáru; - studiu nového repertoáru; - intonaci; - dodržování předepsaných smyků, prstokladů a dynamiky v individuálních hodinách i v předmětech Kolektivní interpretace; - hře z listu;	1

- má přehled o českých i světových profesionálních nástrojových seskupeních; - dokáže využít veškeré získané znalosti a dovednosti načerpané v průběhu studia při interpretaci studovaných skladeb v nástrojovém seskupení ; - základem interpretace je přesná intonace a rytmus; - při hře zohledňuje výrazové pojetí ostatních členů nástrojového seskupení ; - dovede objektivně posoudit hodnotu hraných i poslechových skladeb ; - má ucelený názor na vlastní interpretaci, dovede hodnotit interpretační výkony jiných žáků a svůj názor umí obhájit; - má přehled o českých i světových profesionálních nástrojových seskupeních.	- zná stěžejní díla a interprety příslušné formy nástrojového seskupení ; Nástrojová seskupení – např.: - Smyčcová dua: housle,viola violoncello, seskupení stejných nástrojů i seskupení v různých kombinacích. Doporučená studijní literatura – např.: J.Feld: 40 národních písní upravených pro dvoje housle; J.V.Kalivoda: Snadná dueta; K.Hába: Tři instruktivní dueta; J.Kř. vaňhal: Dueta; - Smyčcová tria: housle,viola violoncello, seskupení stejných nástrojů i seskupení v různých kombinacích. Doporučená studijní literatura – např.: J.B.Foerster: Malá suita; J.Křička: Suita ve starém slohu; J.Kř.Vaňhal: Snadná tria; L.van Beethoven: Smyčcová tria; K.Stamic: Tria pro dvoje housle a violoncello; W.A.Mozart: Divertimento; J.Zach: Triová sonáta pro dvoje housle a violoncello; B.Martinů: Divertimento;	
---	--	--

	- Klavírní tria Doporučená studijní literatura – např.: J.Křička: Klavírní trio; J.Bečvařovský: Klavírní trio; J.Suk: Bagatella “S kyticí v ruce”; - Smyčcová kvarteta: Doporučená studijní literatura – např.: J.Zach : Smyčcový kvartet A-dur; J.Mysliveček: Smyčcový kvartet C-du; F.A.Míča: smyčcová kvarteta; J.Matys: Smyčcový kvartet ve snadném slohu; L.K.koželuh: Smyčcový kvartet B-dur Výběr z díla J.Haydna a W.A.Mozarta; - Hra ve smyčcovém souboru: obsazení je dáno počtem studujících mladších žáků školy. Doporučená studijní literatura – např.: J.B.Foerster: Malá suita; J.Křička: Suita ve starém slohu; Z.Gola: Škola souborové hry; - Hra v komorním orchestru: obsazení je dáno počtem studujících starších žáků školy. Doporučená studijní literatura – např.: J.Benda: Symfonie F-dur, B-dur, Koncert g-moll pro klavír a orchestr; A.Fils: Symfonie; J.I.Linek: Pastorální symfonie;	
--	--	--

	F.Míča: Symfonie D-dur; K.Stamic: Orchesterální kvartet; J.Zach: Symfonie; A.Corelli: Concerta grossa; G.F.Händel: Concertia grossa; H.Purcell: Suita pro smyčcový orchestr; L.Mozart: Dětská symfonie; G.Samartini: Symfonie G-dur; A.Vivaldi: Symfoni;e Concerto grosso in F, in G; I.Hurník: Dětská symfonie; B.Martinů: Serenády; J.Berkovič: Klavírní koncert; N.Rakov: Koncertino pro housle a orchestr. Sinfonieta; R.Sugar: Rondo pro klavír a orchestr.	
--	--	--

Podmínkou klasifikace v 1. a ve 2. pololetí školního roku je vystoupení žáka nejméně 1x v průběhu školního roku na interních nebo veřejných akcích školy.

5.8.3 b) Učební osnova - Ročníkové výstupy vyučovacích předmětů Hudební nauka a PHV

Vyučovací předmět: **Hudební nauka a PHV**

Učební osnova – ročníkové výstupy:

předpokládané výsledky vzdělávání, rozpis učiva, doporučená literatura, požadavky pro postupové případně závěrečné komisionální zkoušky

Přípravné stadium

Přípravná hudební výchova

Učební plán č. 1 – přípravné studium dvouleté

1. rok studia

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - sluchově rozliší tón a zvuk - sluchově rozliší základní vlastnosti tónu (výška, délka, síla barva) - zpívá jednoduché dětské písně a rytmičky - je doprovází hrou na tělo nebo hrou na nástroje Orffova instrumentáře - zopakuje jednoduchý rytmický a intonační útvar - umí přenášet vysoké a hluboké tóny do vlastní hlasové polohy - vzestupně i sestupně vyjmenuje hudební abecedu - zná pojmy nota, notová osnova, houslový klíč, takt, taktová čára	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - pojmy z oblasti hudební teorie podle zvolené učebnice - pojmy z dějin hudby podle zvolené učebnice b) věnuje se: - intonačním činnostem - rytmickým činnostem - zpěvu - poslechu, podle námětu zvolené učebnice - úkolům v pracovním sešitě Doporučená studijní literatura např.: V.Pospíšilová: Učíme se poslouchat Učíme se noty znát Učíme se noty psát K.Havelková – J.Plachta: Domeček plný notiček	1

2. rok studia

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - sluchově rozliší tón a zvuk - sluchově rozliší základní vlastnosti tónu (výška, délka, síla, barva) - zpívá s cíleným zapojením základních dynamických prvků – forte, piáno - jednoduché dětské písně, a rytmicky je doprovází hrou na tělo nebo na nástroje Orffova instrumentáře s kreativním hudebním přednesem - v písni rozezná předebru, mezihru a dohru - graficky rozliší notu celou, půlovou, čtvrtěovou a osminovou - zopakuje jednoduchý i složitější rytmický a intonační útvar - vzestupně i sestupně vyjmenuje hudební abecedu - zná pojmy nota, notová osnova, houslový klíč, takt, taktová čára	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - pojmy z oblasti hudební teorie podle zvolené učebnice - pojmy z dějin hudby podle zvolené učebnice b) věnuje se: - intonačním činnostem - rytmickým činnostem - zpěvu - poslechu, podle námětu zvolené učebnice - úkolům v pracovním sešitě Doporučená studijní literatura např.: V.Pospíšilová: Učíme se poslouchat Učíme se noty znát Učíme se noty psát K.Havelková – J.Plachta: Domeček plný notiček	1

Učební plán č. 2 – přípravné studium jednoleté

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - sluchově rozliší tón a zvuk - sluchově rozliší základní vlastnosti tónu (výška, délka, síla, barva) - zpívá s cíleným zapojením základních dynamických prvků – forte, piáno - jednoduché dětské písně, a rytmicky je doprovází hrou na tělo nebo na nástroje Orffova instrumentáře s kreativním hudebním přednesem - v písni rozezná předebru, mezihru a dohru - graficky rozliší notu celou, půlovou, čtvrtěovou a osminovou - zopakuje jednoduchý i složitější rytmický a intonační útvar - vzestupně i sestupně vyjmenuje hudební abecedu - zná pojmy nota, notová osnova, houslový klíč, takt, taktová čára	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - pojmy z oblasti hudební teorie podle zvolené učebnice - pojmy z dějin hudby podle zvolené učebnice b) věnuje se: - intonačním činnostem - rytmickým činnostem - zpěvu - poslechu, podle námětu zvolené učebnice - úkolům v pracovním sešitě Doporučená studijní literatura např.: V.Pospíšilová: Učíme se poslouchat Učíme se noty znát Učíme se noty psát K.Havelková – J.Plachta: Domeček plný notiček	1

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - graficky správně zapíše do notové osnovy not y, nožičky k notám, taktové čáry - zná a zapisuje noty v rozsahu c1 – a 2 - rozlišuje notu celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou a šestnáctinovou - zná pojem dvoučtvrtový, tříčtvrtový a celý takt - tleská správně cvičení ve dvoučtvrtovém, tříčtvrtovém a celém taktu - zná a sluchově rozlišuje celý tón a půltón, zpívá nápěvkové písně - zná posuvky, čte a zapisuje noty s posuvkami v pomalém tempu - vyjmenuje postup křížků a bé v předznamenání - zná stupnice C, G, D, F a najde v nich trojzvuk - zná a rozliší smyčcové hudební nástroje - zná základní dynamická označení - píano, forte, pianissimo, fortissimo, mezopíano, mezofoforte	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - pojmy z oblasti hudební teorie podle zvolené učebnice - pojmy z dějin hudby podle zvolené učebnice b) věnuje se: - intonačním činnostem - rytmickým činnostem - zpěvu - poslechu, podle námětu zvolené učebnice - úkolům v pracovním sešitě Doporučená studijní literatura např.: D.Lisá: Hudební nauka pro malé i větší muzikanty Martin Vozar: Hudební nauka – pracovní sešit	1

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zapisuje a rozliší v notové osnově noty v rozsahu g - c3 - dovede zapsat předznamenání stupnic do notové osnovy do čtyř křížků a čtyř bé - zná durové stupnic s předznamenáním do čtyř křížků a čtyř bé - v durových stupnicích označí půltóny a tónický kvintakord - sluchově rozliší durovou, mollovou stupnici a příslušné kvintakordy - ovládá pojmenování a označení oktáv od tónu g – c3 - umí skládat rytmické hodnoty a pomlky v taktech čtvrt'ových a v taktu 3/8 - ovládá dělení čtvrt'ové noty na osminové, a šestnáctinové, zná pojem triola - rozlišuje pojmy crescendo a decrescendo, vysvětlí význam tempových označení allegro, moderato, andante - rozliší dechové nástroje a zařadí je do skupin dřevěných a žest'ových - orientuje se v notovém zápisu s repeticí, vysvětlí pojmy: prima a sekunda volta	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - pojmy z oblasti hudební teorie podle zvolené učebnice - pojmy z dějin hudby podle zvolené učebnice b) věnuje se: - intonačním činnostem - rytmickým činnostem - zpěvu - poslechu, podle námětu zvolené učebnice - úkolům v pracovním sešitě Doporučená studijní literatura např.: D.Lisá: Hudební nauka pro malé i větší muzikanty Martin Vozar: Hudební nauka – pracovní sešit	1

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - rozliší a zapisuje do notové osnovy noty s posuvkami, zná pravidla pro platnost posuvek v rámci taktu a předznamení - zapisuje do notové osnovy basový klíč a rozliší polohu f - c1 - zná předznamení durových a mollových stupnic do 4 křížků a 4 bé - vysvětlí stavbu durového kvintakordu, vytvoří a pojmenuje jeho obraty - zpívá nápěvkovou píseň pro mollový kvintakord a sluchově ho rozliší od durového - vysvětlí stavbu mollové aiolské, harmonické a melodické stupnice - je schopen reprodukce jednoduchého rytmického zápisu v taktech čtvrtových a v taktech 3/8 a 6/8 - zná praktický význam pojmů: ligaturu, legáto a koruna - je schopen rytmického doprovodu písně hrou na tělo nebo na nástroje Orffova instrumentáře - zná význam dalších dynamických a tempových označení – ppp, fff, accelerando, ritardando - u daných tónů utvoří enharmonickou záměnu - hudební nástroje rozdělí do základních skupin, popíše nástroje bicí - tvoří a vyjmenuje základní intervaly - vyjmenuje stěžejní osobnosti české hudby – Bedřich Smetana, Antonín Dvořák	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - pojmy z oblasti hudební teorie podle zvolené učebnice - pojmy z dějin hudby podle zvolené učebnice b) věnuje se: - intonačním činnostem - rytmickým činnostem - zpěvu - poslechu, podle námětu zvolené učebnice - úkolům v pracovním sešitě Doporučená studijní literatura např.: D.Lisá: Hudební nauka pro malé i větší muzikanty Martin Vozar: Hudební nauka – pracovní sešit	1

4. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - graficky zaznamená a rozliší noty v houslovém a basovém klíči - zná předznamenání durových a mollových stupnic do 7 křížků a 7 bé - ve stupnicích označí půltóny, tónický kvintakord a hlavní stupně (Tónika, Subdominanta, Dominanta) - tvoří a zná intervalové složení tónického durového, mollového, zvětšeného a zmenšeného kvintakordu, utvoří jejich obraty - zná pojmy paralelní a stejnojmenné stupnice - rozlišuje a tvoří intervaly základní a odvozené (čisté, velké a malé) - vysvětlí pojem transpozice - zná další tempová označení – adagio, lento, largo, andante, allegretto, presto, vivace, con moto, a tempo - vysvětlí princip rytmického útvaru synkopa - rozlišuje a umí reprodukovat rytmická cvičení v taktech čtvrtových, osminových a půlových - zná takt alla breve - rozdělí hudební nástroje do skupin - má základní přehled o epochálním vývoji evropských dějin hudby - zná stěžejní hudební osobnosti – Johann Sebastian Bach, Wolfgang Amadeus Mozart, Ludwig van Beethoven	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - pojmy z oblasti hudební teorie podle zvolené učebnice - pojmy z dějin hudby podle zvolené učebnice b) věnuje se: - intonačním činnostem - rytmickým činnostem - zpěvu - poslechu, podle námětu zvolené učebnice - úkolům v pracovním sešitě Doporučená studijní literatura např.: D.Lisá: Hudební nauka pro malé i větší muzikanty Martin Vozar: Hudební nauka – pracovní sešit	1

5. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - graficky zaznamená i rozpozná noty v houslovém a basovém klíči, pojmenuje noty s dvojitým křížkem a dvojitým bé - rozdělí tóny do oktáv - rozlišuje pojem tónina a tónorod - orientuje se v grafickém záznamu hudebního díla – čte noty, rozlišuje jejich délku, rychlost skladby, dynamiku apod. - analyzuje hudebně vyjadřovací prostředky ve skladbě (melodie, rytmus, tempo, hudební barva, harmonie), vlastními slovy popíše náladu skladby - vyjmenuje paralelní stupnice do 7 křížků a do 7 bé, popíše jejich stavbu, popíše stavbu stupnice chromatické - popíše stavbu septakordu - rozdělí nástroje do skupin a uvede k nim příklady, uvede příklady hudebních souborů - vysvětlí a užívá základní hudební označení, pojmy a názvosloví v notovém zápisu - určí intervaly (základní a odvozené - čisté., velké., zvětšené., malé., zmenšené.) - zná složení pěveckých sborů a vyjmenuje zpěvní hlasy - zná základní hudební formy (malá písňová forma dvoudílná a třídílná, rondo apod.)	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - pojmy z oblasti hudební teorie podle zvolené učebnice - pojmy z dějin hudby podle zvolené učebnice b) věnuje se: - intonačním činnostem - rytmickým činnostem - zpěvu - poslechu – podle námětu zvolené učebnice - úkolům v pracovním sešitě Doporučená studijní literatura např.: D.Lisá: Hudební nauka pro malé i větší muzikanty Martin Vozar: Hudební nauka – pracovní sešit	1

- má základní přehled o jednotlivých epochách dějin hudby a zná typické představitele, skladby a vyjadřovací prostředky těchto období - v diskuzi se orientuje v nástrojových seskupeních v rámci předmětu Kolektivní interpretace - vysvětlí pojmy: komorní hudba, orchestr, sbor - kriticky hodnotí vlastní hudební výkon i výkon jiných žáků případně výkon na CD a DVD nahrávce a své postoje umí obhájit		
--	--	--

Vyučovací předmět: Hudební nauka – S

Výsledky vzdělávání	Učivo	Počet hodin
Žák: - zná tónovou soustavu včetně pojmu celý tón, půltón diatonický, chromatický - ovládá notopis, klíče, posuvky, předznamenaní, dělení a prodlužování not i pomlk - zná pojmy: takt, rytmus, metrum, synkopa, předtaktí - orientuje se v přednesových a jiných označení – tempo, dynamika, základní melodické ozdoby - zná stupnice dur a moll s křížky i s béčky v kvintovém a v kvartovém kruhu - ovládá pojmy: mollová stupnice přirozená, stejnojmenné durové a mollové stupnice, mollové stupnice harmonické a melodické, stupnice chromatická a celotónová	Žák: v průběhu školního roku a) prostuduje - pojmy z oblasti hudební teorie podle zvolené učebnice - pojmy z dějin hudby podle zvolené učebnice b) věnuje se: - intonačním činnostem - rytmickým činnostem - zpěvu - poslechu – podle námětu zvolené učebnice - úkolům v pracovním sešitě	1

- zná hlavní druhy intervalů, intervaly základní, odvozené, enharmonické, převraty intervalů - a intervaly přesahující oktávu - ovládá pojmy: akord, kvintakord, sextakord, kvatrsextakord, septakord a jeho obraty - zná hudební nástroje symfonického orchestru, obsazení komorních ansámlů - zná základy periodizace dějin hudby - orientuje se ve sluchové analýze stupnic dur a moll, intervalů, kvintakordů, sextakordů, kvartsextakordů, dominantního a zmenšeného septakordu	Doporučená studijní literatura např.: D.Lisá: Hudební nauka pro malé i větší muzikanty Martin Vozar: Hudební nauka – pracovní sešit L.Zenkl: A B C hudební nauky	
---	--	--

6. Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s. podle novely ŠZ a podle vyhlášky č. 27/2016 bude vytvářet podmínky pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami ve formě podpůrných opatření v souladu se zjištěními speciálními vzdělávacími potřebami žáka.

Podpůrná opatření jsou rozdělena do pěti stupňů a upravují vzestupně rozsah možné podpory žáka od prvního stupně, představujícího minimální úpravy metod, organizace výuky a hodnocení žáka, až do pátého stupně, obsahujícího nejvyšší míru podpůrných opatření, a to vždy s ohledem na věk, stupeň vývoje, nejlepší zájem a individuální vzdělávací potřeby žáka, s přihlédnutím k účelnosti a efektivitě zvolených opatření. Stupeň a míru podpory stanoví na základě vyšetření žáka školské poradenské zařízení, pedagogicko-psychologická poradna (PPP), nebo speciálně pedagogické centrum (SPC).

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o.p.s. zařadí do studijního programu žáka se speciálními vzdělávacími potřebami za předpokladu, že vyhoví přijímacímu řízení. Na návrh vyučujícího hlavního předmětu a na doporučení členů přijímací komise mohou jeho rodiče - jeho zákonný zástupce, případně zletilý žák osobně, podat písemnou žádost o individuální studijní plán ředitele školy. K vlastní žádosti přiloží odborné stanovisko pedagogicko psychologické poradny nebo speciálně pedagogického centra.

Individuální studijní plán z důvodu zdravotního postižení nebo zdravotního či sociálního znevýhodnění vypracuje vyučující hlavního předmětu do třiceti dnů ode dne podání žádosti, s platností na dobu jednoho roku a zanesení jej do třídní knihy. Pedagog na základě vlastní predikce připraví vhodné didaktické a metodické postupy k individuálním potřebám tohoto žáka, eventuálně zvolí alternativní způsob výuky s ohledem na rozpracované kapitoly Ročníkových výstupů vyučovacích předmětů (viz kapitoly č. 5. 1; č. 5. 2; č. 5. 3; č. 5. 4; č. 5. 5; č. 5. 6; č. 5. 7; č. 5. 8.

Vzdělávání žáků se speciálními potřebami je upraveno § 16 zákona č. 561 / 2004 Sb. a dále ve vyhlášce č. 27 / 2016 Sb. (přílohy č. 2, 3, 4, 5), o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami.

7. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s. v Českých Budějovicích zařadí do studijního programu studiu také žáka mimořádně nadaného za předpokladu, že vyhoví přijímacímu řízení. Na návrh vyučujícího hlavního předmětu a na doporučení členů přijímací komise mohou jeho rodiče – zákonní zástupci , případně zletilý žák osobně, podat písemnou žádost o individuální studijní plán ředitelce školy. K vlastní žádosti přiloží odborné stanovisko pedagogicko psychologické poradny nebo speciálně pedagogického centra.

Individuální studijní plán vypracuje vyučující hlavního předmětu do třiceti dnů ode dne podání žádosti , s platností na dobu jednoho roku a zanesení jej do třídní knihy. Pedagog na základě vlastní predikce připraví vhodné didaktické a metodické postupy s ohledem na rozpracované Ročníkové výstupy vyučovacích předmětů – viz. kapitoly č. 5. 1, č. 5. 2, č. 5. 3, č. 5. 4, č. 5. 5, č. 5. 6, č. 5. 7, č. 5. 8.

Vzdělávání žáků mimořádně nadaných je upraveno § 16 zákona č. 561 / 2004 Sb. a dále ve vyhlášce č. 73 /2 005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných.

8. Hodnocení žáků a vlastní hodnocení školy

8.1 Zásady a způsob hodnocení žáků

Hodnocení žáků v Soukromé základní umělecké škole Zavadilka, o. p. s. se řídí předpisy zákona č. 561 / 2004 §3 Vyhlášky č. 71 / 2005 Sb. o základním uměleckém vzdělávání.

V obecné rovině je cílem při hodnocení každého žáka vytvořit a umožnit mu zpětnou vazbu. To znamená vytvořit časový prostor pro jeho samostatné vyhodnocení zvládnutého úkolu, analýzu chyb a vytýčení dalšího směru. Samotné hodnocení vede takto k pozitivnímu vyjádření s motivujícím dopadem. Hodnotí se zvládnutí úkolu přiměřené náročnosti s dostatečným pedagogickým taktem. Pozornost při hodnocení je zaměřena na individuální pokrok každého žáka.

Pro hodnocení používá škola klasifikaci uvedenou v plném znění Školního řádu Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s.

Hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami probíhá je uplatňováno s ohledem na věk, stupeň vývoje, nejlepší zájem a individuální vzdělávací potřeby žáka s přihlédnutím k účelnosti a efektivitě zvolených opatření.

Žáci jsou cíleně vedeni k sebekontrolé a sebehodnocení.

Do klasifikace se promítá hodnocení úrovně dosažených vědomostí a dovedností, pracovní postup, práce s informacemi, úroveň komunikace a tvořivost žáka.

Hodnocení probíhá průběžně v celém časovém období. V případě mimořádného zhoršení prospěchu jsou písemnou formou informováni jeho rodiče případně zákonní zástupci. Klasifikuje se jen dostatečně probraná a procvičená látka.

8.1.1 Klasifikace

- výsledky vzdělávání žáka se hodnotí formou klasifikace.

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků:

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků se řídí vyhláškou č. 71/2005 Sb., o základním uměleckém vzdělávání a ŠVP Soukromé základní umělecké školy Zavadilka, o. p. s..

- 1) Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikací a žák je v jednotlivých předmětech hodnocen na vysvědčení těmito stupni prospěchu:

a) 1 – výborný,

v hlavním vyučovacím předmětu a v předmětech kolektivní interpretace: výkon žáka je umělecky i technicky přesvědčivý, odpovídá plně požadavkům učebních osnov ŠVP pro daný studijní ročník.

V předmětu Hudební nauka: žák samostatně ovládá učivo stanovené v ŠVP pro daný studijní ročník, eventuální drobné nedostatky nepřesahují 10% učiva.

b) 2 – chvalitebný,

v hlavním vyučovacím předmětu a v předmětech kolektivní interpretace: výkon žáka je umělecky či technicky stále přesvědčivý a odpovídá požadavkům učebních osnov ŠVP pro daný studijní ročník. V technice či ve výrazu (případně v obojím, eventuálně ve hře z paměti) se ale vyskytují drobné nedostatky.

V předmětu Hudební nauka: žák zadané učivo, stanovené v ŠVP pro daný studijní ročník, ovládá jen z části a jeho výkon vykazuje nepřesnosti či chyby, které ale nepřesahují 50% a značnou část chyb s pomocí učitele napravuje.

c) 3 – uspokojivý,

v hlavním vyučovacím předmětu a v předmětech kolektivní interpretace: výkon žáka je umělecky či technicky méně přesvědčivý, vykazuje případně větší paměťové výpadky, případně nesplnil v některém ohledu požadavky učebních osnov ŠVP pro daný studijní ročník.

V předmětu Hudební nauka: žák zadané učivo, stanovené v ŠVP pro daný studijní ročník, ovládá jen z části a jeho výkon vykazuje nepřesnosti či chyby, které ale nepřesahují 70%. Značnou část chyb s pomocí učitele napravuje s obtížemi.

d) 4 – neuspokojivý,

v hlavním vyučovacím předmětu a v předmětech kolektivní interpretace: výkon žáka je umělecky nepřesvědčivý a vykazuje zcela zásadní technické či paměťové nedostatky, případně v podstatnějším ohledu nesplnil požadavky učebních osnov ŠVP pro daný studijní ročník. Jde o výkon a celkový přístup, který nevykázal zlepšení od minulého klasifikačního období, ve kterém byl hodnocen klasifikačním stupněm uspokojivý, a který nelze v dalším klasifikačním období tolerovat.

V předmětu Hudební nauka: žák zadané učivo, stanovené v ŠVP pro daný studijní ročník, neovládá. Neznalosti již převyšují 70% učiva a ani s pomocí učitele chyby neopravuje.

2) Škola nepoužívá slovní hodnocení.

3) Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení, za první pololetí vydává škola žákovi místo vysvědčení výpis z vysvědčení.

4) Žák je na konci prvního a druhého pololetí celkově hodnocen těmito stupni:

- a) prospěl (a) s vyznamenáním,
- b) prospěl (a),
- c) neprospěl (a).

5) Při hodnocení žáků se spec. vzdělávacími potřebami škola zohlední doporučení PPP.

- 6) Žák prospěl s vyznamenáním, jestliže je z hlavního předmětu hodnocen stupněm prospěchu 1 - výborný, v žádném povinném předmětu není hodnocen stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný a průměr stupňů prospěchu z povinných předmětů nemá vyšší než 1,5. Není-li stanoven hlavní předmět, prospěl žák s vyznamenáním, jestliže není hodnocen v žádném povinném předmětu stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný a průměr stupňů prospěchu z povinných předmětů nemá vyšší než 1,5.).
- 7) Žák prospěl, jestliže nebyl ani v jednom povinném předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 - neuspokojivý nebo odpovídajícím slovním hodnocením.
- 8) Žák neprospěl, jestliže byl z některého povinného předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 - neuspokojivý nebo odpovídajícím slovním hodnocením.
- 9) Nelze-li žáka hodnotit za první pololetí ze závažných objektivních příčin, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo ukončeno nejpozději do ukončení hodnocení za druhé pololetí příslušného školního roku. Nelze-li žáka hodnotit za druhé pololetí ze závažných objektivních příčin, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo ukončeno do konce měsíce srpna příslušného školního roku.
- 10) Ředitel školy může uznat částečné vzdělání žáka, pokud je doloženo prokazatelným způsobem a od doby jeho dosažení neuplynulo více než 5 let. Uzná-li ředitel školy dosažené vzdělání žáka, uvolní žáka z vyučování a hodnocení v rozsahu uznaného vzdělání.

Opravné zkoušky

Žák, který je na konci druhého pololetí hodnocen stupněm prospěchu 4 - neuspokojivý z jiného než hlavního předmětu, koná opravnou zkoušku nejpozději v posledním týdnu měsíce srpna příslušného školního roku. Z hlavního předmětu opravnou zkoušku nelze konat.

Jestliže se žák nedostaví k opravné zkoušce v určeném termínu, je hodnocen z předmětu, ze kterého měl konat opravnou zkoušku, stupněm 4 - neuspokojivý. Jestliže se žák nemohl dostavit k opravné zkoušce ze závažných objektivních příčin a svou neúčast omluví řediteli školy nejpozději do 3 dnů od termínu stanoveného pro vykonání této zkoušky, určí ředitel školy náhradní termín pro její vykonání.

Komisionální zkoušky

1) Komisionální zkoušky se konají:

- a) při postupových zkouškách
- b) při závěrečných zkouškách na konci základního studia I. a II. stupně, studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin a studia pro dospělé,
- c) při zkouškách z hlavního předmětu studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin,
- d) při přeřazení mimořádně nadaného žáka do některého vyššího ročníku bez absolvování předcházejícího ročníku nebo ročníků
- e) při opravných zkouškách

2) Zkušební komise je nejméně tříčlenná a skládá se z odborníků příslušného předmětu nebo oboru. Členy komise jmenuje ředitelka školy. Jejím předsedou je ředitelka školy nebo jí pověřený učitel. O hodnocení zkoušky rozhoduje komise většinou hlasů, při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

8.1.2 Kritéria hodnocení

- zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů v rámci individuálních možností dítěte
- schopnost vykonávat činnost smysluplně a řešit předpokládané problémy tvůrčím způsobem

Učitelé hodnotí a klasifikují žáky školy průběžně a dílčí hodnocení žákům buďto ihned sdělují, nebo zapisují do žakovské knížky.

Na konci prvního pololetí hodnotí všechny žáky prvního i druhého vzdělávacího stupně učitel hlavního předmětu. Předměty společné pro všechna studijní zaměření - Hudební nauka, Kolektivní interpretace – hodnotí učitel těchto předmětů.

Na konci druhého pololetí každý žák školy vykoná postupovou nebo závěrečnou zkoušku z hlavního předmětu před komisí, kterou jmenuje písemnou formou ředitelka školy. Komise hodnotí na základě zpracovaných Ročníkových výstupů hlavních předmětů – viz kapitoly 5. 1, 5. 2, 5. 3, 5. 4, 5. 5, 5. 6. Předměty společné pro všechna studijní zaměření – Hudební nauka, Kolektivní interpretace - hodnotí učitel těchto předmětů na základě zpracovaných Ročníkových výstupů Předmětů společných pro všechna studijní zaměření – Hudební nauka, Kolektivní interpretace.

Žáci 7. ročníku prvního vzdělávacího stupně a 4. ročníku druhého vzdělávacího stupně, kteří byli v prvním pololetí školního roku klasifikováni stupněm výborný, mohou vystoupit na veřejném absolventském koncertě za účasti členů hodnotící komise (členy písemnou formou jmenuje ředitelka školy). Toto vystoupení nahrazuje závěrečnou zkoušku žáka školy.

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, vykoná příslušnou postupovou nebo závěrečnou zkoušku před komisí jmenovanou ředitelkou školy v náhradním termínu do konce září následujícího školního roku. Není-li žák hodnocen ani v náhradním termínu, přestává být žákem školy druhým dnem po skončení náhradního termínu, nebo dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí žádosti o opakování ročníku.

Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně, nebo se k jejímu konání nedostaví, je hodnocen stupněm neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky, nejpozději do konce září následujícího školního roku.

Žák, který nepostoupil do vyššího ročníku, přestává být žákem školy posledním dnem příslušného školního roku nebo po tomto dni následujícím po dni, kdy nevykonal opravnou zkoušku anebo byl hodnocen klasifikačním stupněm neprospěl při hodnocení v náhradním termínu, případně dnem po dni nabytí právní moci rozhodnutí o nepovolení opakování ročníku.

Na konci prvního a následně druhého pololetí příslušného školního roku učitel hlavního předmětu vydává vysvědčení.

Formy ověřování vědomostí a dovedností žáků:

- kvalita přípravy a interpretace v jednotlivých hodinách,
- kvalita interpretace při veřejných vystoupeních žáka,
- kvalita interpretace při postupových a závěrečných zkouškách,
- písemné práce, testy a cvičení,
- ústní zkoušení,
- samostatné aktivity a domácí úkoly.

8. 2 Oblasti vlastního hodnocení školy

8.2.1 Rámcová struktura

Vlastní hodnocení školy je vždy zaměřeno na:

- a) cíle, které si škola stanovila zejména v koncepčním záměru rozvoje školy a ve školním vzdělávacím programu, jejich reálnost a stupeň důležitosti,
- b) posouzení, jakým způsobem škola plní cíle – viz. písmeno a) s přihlédnutím k odpovídajícím právním předpisům,
- c) oblasti, ve kterých škola dosahuje dobrých vzdělávacích a provozních výsledků, a oblasti, ve kterých je potřeba úroveň vzdělávání zlepšit, včetně návrhů příslušných opatření,
- d) účinnost opatření – viz. písmeno c) obsaženým v předchozím vlastním hodnocení školy.

Hlavní oblasti vlastního hodnocení školy jsou vždy:

- a) podmínky ke vzdělávání,
- b) průběh vzdělávání,
- c) podpora školy žákům a studentům, spolupráce s rodiči, vliv vzájemných vztahů ve škole (pedagogičtí a nepedagogičtí pracovníci školy, rodiče, žáci, veřejnost) na vzdělávání,
- d) výsledky vzdělávání žáků a studentů,
- e) řízení školy, kvalita personální práce a dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků,
- f) kvalita výsledků práce školy (vzhledem k vzdělávacím podmínkám a ekonomickým zdrojům).

8.2.2 Pravidla vlastního hodnocení školy

- a) Soukromá základní umělecká škola Zavadilka, o. p. s. projednává vlastní hodnocení školy za období jednoho kalendářního roku na poradě pedagogické rady a následně předkládá výslednou podobu, správní a dozorčí radě školy. V písemné strukturální podobě zpráva zahrnuje stěžejní informace z výše uvedených hlavních oblastí,
- b) Návrh struktury vlastního hodnocení školy projedná ředitel se všemi pracovníky školy na poradě pedagogické rady, nejpozději do konce září školního roku, kdy se má vlastní hodnocení školy uskutečnit
- c) Vlastní hodnocení školy projedná ředitel školy na poradě pedagogické rady nejpozději do 31. října následujícího školního roku a následně dá na vědomí správní a dozorčí radě školy.

8.2.3 Výroční zpráva o činnosti školy

Výroční zpráva o činnosti školy je nepovinným dokumentem pro základní umělecké školy.

Při sestavení obsahuje vždy:

- a) základní údaje o škole:
název školy, sídlo, charakteristiku školy, zřizovatele školy, údaje o vedení školy, adresa pro dálkový přístup, údaje o správní a dozorčí radě školy;
- b) přehled oborů vzdělávání, které škola zařazuje a jsou uvedeny ve školském rejstříku;
- c) přehled pracovníků školy;
- d) údaje o přijímacím řízení;
- e) údaje o výsledcích vzdělávání žáků;
- f) údaje o aktivitách a prezentaci školy na veřejnosti;
- g) údaje o výsledcích inspekční činnosti provedené Českou školní inspekcí.